உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வாகீச குருப்யோநம:

திருவதிகை

அப்பர்சுவாமிகளென்னும்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

பிள்ளைத் தமிழ்.

திருக்கைலாய பரம்பரை

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகராதீனவித்துவானும்

பண்ணுருட்டி

நமசிவாய நாவலர் மாணாக்கருமாகிய

வாகீசபக்தநாவல ரென்னும்

மணி - அப்பாவையரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

தேவிக் கோட்டை

அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியார் குமாரர்

அரு. அரு. சோம-சோமசுந்தரஞ்செட்டியார்

அவர்களால்

சென்னை

மகாலக்ஷ்மி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

சித்தாத்திரிஸு மேஷரவி

1920.

இரண்டாம் பதிப்பு. காப்பி—600.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை

ஆதீனத்து மகா வித்துவானாகிய

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

கடகம்

சோமசுந்தரம் ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்விளங்குதென்பெண்ணைப்புனற்பாய்ந்துகால்வாயிற்சேரலாலே
பார்விளங்குபல்வளமும்நிறைந்தோங்குதடமுழைப்பாடிநாட்டிற்பண்பு
கூர்விளங்குமன்பர்நிறைந்தோங்கிமகிழ்க்கொண்டுறைநற்றலத்தர்வாழு
பேர்விளங்குதிருவாமூரென்னுமொருவளஞ்சாருமியலூர்தன்னில். ()

நெறியோங்க வைந்தெழுத்தின் நிலையோங்க. வெண்ணீற்றின் நிலைமை
யோங்குங், குறியோங்கச்சிவசமயக்குலமோங்கருக்கையரின்குடியு
மோங்க, வறிவோங்குமன்பருண்மருளோங்கவரிய தேவாரமென்னும்,
மறையோங்கவேளாண்மரபோங்கமற்றடியேன்மனமுமோங்க. (உ)

புகழனாரென்னுமொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியாய்ப்புவியின்மீது
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ங

சிறப்புப்பாயிரம்.

அரியமா திருவதிகைக் குடபாலிற் பண்ணுருட்டி யமர்ந்தமேலோன்
ரிபலைக்கண்டன் றிருப்பணியெழுத்தியெனக்கனிந்துசெய்துப்
பெரியமணிசெய்தியற்றிவ பிதானம் தவாகப்பெற்றுவாழ்ந்த
வொருவீரசைவத்தோன்மாமணிவேட்பயந்தபுகழுற்றமேலோன். (௪)

ரங்கள்வாகீசமுனிவள்ளலடிமறவாதவினியமேலோனை
ங்கமிகுவிலக்கியமுமிலக்கணமுமுழுதுணர்ந்ததூய்மையாளன்
ங்கைநெல்லிக்கனியென்னவேதாந்தசித்தாந்தமனைத்துமோர்ந்தப்
பங்கமற்றவண்ணவன்பேரப்பாவுநாவலனுப்பண்புளானே. (௫)

மன்னுமவர்பெருமையெலாம்றாலுணர்ச்சியனுபவத்தான்மலரக்கண்டு
சொன்னயமும்பொருணயமும்பட்டப்பிள்ளைக்கவியொன்றுதொடுத்த
ன்னூலைவாசின்சன்னிதியிற்சிவஞானநல்லோர்கேட்டு [ணந்த
வென்னிதுவாகீசருளென்றிறும்பூதடையவரங்கேற்றினனே. (௬)

சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கவித்வான்களி லொருவராகிய

புராணிகர்

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

திருமுனைப்பாடி திருவாமூர் தனிற்பெருதிருக்குறுக்கையர் தங்குடித்தின்மைமவளர்சைவவேளாளகுலபுகழனார்தேர்ந்தமாதினியார்வழி, வருதிலதவதியர்பின்வந்தமருணீக்கியார்வாகீசர்நாவரசர்தம், வண்ணமயுலகறியவொருபிள்ளைத்தமிழ்சொலதன்பதியுண்ணின்றருள்புரியவே, ருளவீரசைவப்பாவெனும்புலவர்தாமன்புடனுரைத்தவற்றா, ரையிலாறுமிலக்கண வலங்காரமமைந்த பொருள்வாய்ப்பாட்டினு முமையன்புக்கடலென்றப்படையுரைத்தவருண் மொழியாள் சேக்கி மார்மை, அருண்மொழியென்றேபோற்றுமென்னின்மற்றுபருமேயணை ணமிவைபெண்பனியாமே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வடலூர் என்னும்

உத்தரஞானசிதம்பரஞ், சத்தியதருமச்சாலை

பிர்மஸ்ரீஸத்யஜ்ஞானாநந்தேந்திர

ஸ ரஸ் வ தி ய தி சு வா மி க ள்

இ ய ற் றி ய து.

வெண்பா.

திருத்தகுவாகீசத்திருத்தொண்டர்பெரி
யுருத்தகுபிள்ளைக்கவிதையோதிக் - கருத்துவந்தான்
சீரோங்குநன்மணியின்றெய்வீகவபபாவாம்
பேரோங்குபிள்ளையருட்பெற்று.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

———:o:———

வாகீசகுருப்யோநம:

ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவியின் பருவம்

பத்துக்கும் விபரம்.

காப்பு	...	...	இரண்டாமாதம்
செங்கீரை	...	...	ஐந்தாமாதம்
*தால்	...	...	ஏழாமாதம்
சப்பாணி	...	...	ஒன்பதாமாதம்
முத்தம்	...	...	பத்தாமாதம்
வருகை	...	...	பன்னிரண்டாமாதம்
அம்புலி	...	...	பதினைந்தாமாதம்
சிறுபறை	...	...	இரண்டாம்வருடம்
சிற்றில்	...	...	மூன்றாம்வருடம்
சிறுதேர்	...	...	நான்காம்வருடம்

* [illegible]

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீவாகீசகுருப்யோநம :

விநாயகர் துதி.

காப்பு.

[illegible]மேவுவெண்பிறைக்கோடசரகற்றலைத் துணித்தவெங்கொடுமை யாயத், துகளறும்படியந்தவெண்கோடுகொண் டொருகைதுயமறைய ந்தாயுதும்,—மாமேவுபாரதமெனும்பெரியசாத்திரம்வண்மைபெறமே ருமலையில், வரைந்தமதிபுனைசடிலவாரணக்கடவுளாய்வள்ளலையஞ்சலி ப்பாம்,—காமேவுவாழுரிலப்புகழனூர்முனங்கவினுறவியற்றியபெருங், கருதரியதவமதே யொருகுழவியாய்வந்துகடல்சூழுலகமதனிற்,—பாமேவுதேவாரமாமறைபுகன்றவெம்பாசங்கடந்தபெரிய, பரவெளி யிலுற்றசிவசொரூபந்தனைக்கண்டபரனைப்புரக்கவென்றே (௧)

—:0:—

காப்புப்பருவம்.

—0:—

திருமால்:

சீரிலகுமறைமுடிவு மாகமத்தனிமுடிவுசோகலையின்முடிவுகண் டு, சென்றதத்துவநிலையில் நின்றுபாநாதவெளி தெரிசித்துணர்ந்து மோன,—பேரிலகுநிலையினிற்றிருவருளினூடுசென்றிலகுபரசிவமுண ர்ந்து, யிரண்டற்றவத்துவிதமாய்ச் லந்தற்றசீரிலகுவேர்ளைதப்புரக்க, —வாரிலகுசரவிவிதவாசமவர்க்கத்தினுக்கருணியதியாயமைந்த,பரியவு ணவாதியை யளித்தந்தபசுகருவி காணமகிழ்வடையசின்று,—பேரில குமணிவண்ணகண்ணமாயாபேதபிரோகம்பெற்றநின்று, பெரியபெள திகபூதயுலகினைக்காக்குமொருபெருமானைனூர்தேவனே. (௧)

வீரட்டானேசுரர்.

ஏரிலகுசடையும்பிறைக்கொழுந்தோக்கமிருபிருள றமணிக்கண் பிலகுமொரு மேருவிற்றனைக் கொடுவரக்கர்வாழ்ந்திலகுசெம் பொற்கோட்டைகட்,— பாருலகுதன்னிலதமாகவைசெப்[illegible] வாதுசேனைமுழுதும், பண்பாகரீறபட்டழியவருள்செய்தவப்பண்[illegible] [illegible]பஞ்சலியபாம்,—[illegible]சிலகுமொழிதனித்தெய்வ[illegible] [illegible]பாகவேவிக், கன்னகன்றிலகுமொருபழனமகலந்தவக்கதிர்[illegible] [illegible]—[illegible]சிலகுவாழுரினிற்புகழ[illegible] [illegible]

[illegible]

திரிபுரசுந்தரி

வரையாதிகட்கெலாமிக்கவரசாகுமோர்வரைபெறக்கடவுளெனும் வன்மைபெறுசாவசர வான்மவர்க்கங்களை வயிற்றிடைப்பெற்றுமறப், — பரையாதிகட்கெலாமிறையாகுமன்னையிருபாதாம்புயத்தை முடியிற், பண்பெறக்கொண்டுமுப்போதுந்துதித்துமேபணிந்தேத்தியஞ்சலிப்பாம், — வுரையாதிகட்கெலாமேலுற்றுமோங்குமொருவயப்பதியினல்லருளினுலகுறுஞ்சைவப்பயிர்கட்டழைக்கவேவொண்ணுதன்மாதினியர்பாற், — கரைவாகுமொருபுதல்வனார்வந்துபுவிதனிற்கணக்குறுந்தேவாரமாங், கவிமழைபொழிந்தவொரு மேகமாயுற்றநற்கடவுளைக்காக்கவென்றே. (௧)

விநாயகர்துதி.

வெண்கோடொற்றைக்கொம்பிரண்டுசெவிமும்மதம்விளங்குநால் வாயொடைந்து, வெற்றிதருகரமுமோராறுதலை கொண்டிலகுவிண்பிரணவச்சொரூபியாய்ப், — பண்கொண்டகாரையூர்நம்பியமுதூட்டிடப்பருகிப்பருட்டுணையளித்தப், பசுபதிக்கினியவொருநற்குழவியாய்வந்தபண்ணவனையஞ்சலிப்பாம், — விண்கொண்டசித்தாந்தநாதாந்தபோதாந்தவேதாந்தயோகாந்தமும், வியன்பெறுகலாந்தமுதலாறந்தநிலையின்மேற்சன்மார்க்கநிலையினைமேவிப், — பண்கொண்டசிவஞானவெள்ளந்துமிப்பகருந்தேவாரமாம, பயனுறும்மழைபொழிந்திலகுவாமூருற்றபரனைப்புரக்கவென்றே. (௨)

குமாரக்கடவுள்

பையராவணிபரன்குளம்விழித்தோன்றிவருபன்னிருகரங்களாறு, புன்மைதருசிரமுமோர்வேல்கரங்கொண்டிலகுபன்னுலவுகிரியையாதித், — செய்யமாசத்திபொடுமைமுகிவிழிந்திலகுசேனாற்றருன்றத்தில்வாழ்வ், சேவலங்கொடிகொண்டவறுமுகக்கடவுளின்செய்ய திருவடிபோற்றுவாம், — வெப்பவுலகாயதம்பௌத்தமவைபாடிகன்விளங்கும் [illegible]வாதி, வீறற்றபிரபாகரன்சத்தவாதியும் விண்மேதமொழிசை [illegible], — ஐயந்தணியுங்குமாரனொருங்கேவாழது [illegible] இருமிவ்வுலகினிற், [illegible] சிவவருளினால்வந்ததொருதூயனைக்காக்கவென்றே. (௩)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

[illegible]

வர்காற்படிந்து, கெடிலவடகரையுறும்வீரட்டர்சீற்றினைக் கேண்மையொடணிந்தருளைத், — திண்டிறற்பவமாறநீங்கியுறுவாகீசசெங்கீரையாடியருளே, திருவாரூர்தனிலிலகு வேளாளகுலதிலக செங்கீரையாடியருளே. (உ)

கருவனப்புற்றமணிகண்டர்நற்றொண்டர்பாற்கனிந் தொழுகுசற்பத்தியுங், கருதரியவவர்செய்கைமுற்றுமுணருணர்வு மோர்க்கருந்தறுதவச்சிறப்பு, — மூநவெனத்திங்களூர்மேவிவருமப்பூதியார்க்குற்றசிவபத்திமை, யுலகறியவவருழிக் குருவடிவமாகவே யுற்றவர்க்கருடந்துமே,—யிருவனப்புட்டமுவிநிற்குமோரம்புயத்திலகுவதனைப்பணின்று, விலங்குறுங்குடவளையதொன்றுபெண்சங்கென வெழுந்துமேற்புல்லவிரியுந்,— திருவெனத்திகழ்முனைப்பாடிநாட்டுத்தேவசெங்கீரையாடியருளே, திருவாரூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலக செங்கீரையாடியருளே. (ங)

கண்ணூர்நுதற்கருக்கண்ணன்மணங்கமழ்க்கருங் குழற்சதியோடுமே, கருதரியவுருவினெடுவிடையிவர்ந்திட்டுவர கண்டுதோடுடையனென்றே,—பண்ணூர்கவிச்சொலுங் காழியம்பதியிழலையோடுக்களித்துபகரும்,பதிவீழிமிழலையிற்காசுகொண்டே*வற்கடம்பற்றறப்போக்கியே,— விண்ணூர்மறைச்சொலுங்குரவனேவிண்டோயுமாடமிசைமிளிருமிலவு, விரிசிறைக்கொண்டிலகுவெண்ணைமெனமருள்கொளவிளங்குகாவாரூரினிற், — றென்னாடு திருமுனைப்பாடிநாட்டுத் தேவசெங்கீரையாடியருளே, திருவாரூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலகசெங்கீரையாடியருளே. (ச)

வேறு.

கருவகின்மருசந்தார்கலிவருதிரையொப்பக்கரையெறியுங், கதியுறுமூழ்குறுபவர்பவ மொழிதிருகடிலமெனுநதியின் — றிருவடவயினமர்திருவதிகை யெனுந்திவ்வியதலமதனிற், றிகழ்தருதிலகவதிப்பெயர்பெற்றவர்பாலேசெய்பணியைத்,—தரலருள்சிவபெருமானயர்சினகாமாற்றியதற்பரனே, தகையறுசமணக்கோடுகடல் நீந்தியசைவசிகாமணியே, — வருளுறசைவப்பயிரைவளர்த்தவனாடுகசெங்கீரை, அருமறையதிர்திருவாரூராசேயாடுகசெங்கீரை. (ரு)

மன்றணடம்புரிவள்ளமகிழ்ந்தொருமறையவர்வடிவாக, வந்துவருங்காமாதிகள்குறைபடவந்தனையாயினுமரீ, — துன்றகணங்களை

* வற்கடம் - பஞ்சம்.

ருங்குபுகைலையைத் துன்னுதலாகாவாம், துலங்குமிவண்டடம்மூழ்கி டிலையாறங்கண்டேய்தடமார்,—நன்றுவெழுந்தீயங்ஙனங்கைலைநற்கோலங்காண்பாய், நனையுறுபாமர்மொழிந்தமங்ஙனம்நவில்வளமையாற்றி, — லன்றுமெழுந்தொருகைலைக்கண்டோயாடுகசெங்கீரை, யருமறையதிர்திருவாமூரரசேயாடுகசெங்கீரை. (௬)

பதிபசுபாசவிலக்கணமுழுதுணர்ப்பத்தர்களான்றோராம், பந்தமகற்றிடுவல்லார்நல்லவர்பான்மையொடேகலைக,— ளதிகமதாயுறுபுலவர்சிகாமணி யந்தணராதியரு, மற்புதமெய்தத் திங்களெனும்பதியநதணர்மைந்தனையோர்,—விதியெழுதிட்டவினைத்தொகையாற்றிவிளங்கியுயிர்த்தெழவே, விண்ணுறுதேவாரந்தனை யோதியமேலவவாமூரி, —னதிபதியேகவிமழைபொழிமுகிலேயாடுகசெங்கீரை, யருமறையதிர்திருவாமூரரசேயாடுகசெங்கீரை, (௭)

வாதுறுசமணக்கொடுகேடல்நீக்கியவாமூர்வருமரசே, வருதுயர்சூலைநோய்முதன்வெம்பவமாற்றியவாக்கரசே,—தாதுறுபொழிலதிகைத்தலமூற்றதருமசிகாமணியே, தாமூறுமன்பரையாண்டருளீந்தச்சைவசிகாமணியே,— மாதுறுபாகன்றன்னடி சென்னியில்வைக்கப்பெற்றவனே, மாமறையாகுந்தமிழ்தேவாரம்வாய்மலர்ந்திட்டவனே, —தீதுறுமென்றனையாட்கொளுமரசே செங்கோசெங்கீரைத், திருவாமூர்வருசைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கீரை. (௮)

மருவுறுசோலைச்சூழ்திருவாமூர்மாதினியார்மைந்தாய், மகிழ்வுடன்றோன்றிய பின்சமணக்கடலென்னுஞ்சூழிமன்னித், — தருவுறுதருமச்சேனரெனும்பெயர்தாங்கியமேலவனே,தகையுடனல்லமணக்கடல்நீந்தியசத்துவமாதவனே,-யருளதிகைப்பதிசேர்ந்தவணம்மையாரொருசற்குருவா, யடைந்துறு சூலைநீங்கியமேலவவாட்கொளு மென்றனையே,— திருவுறுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கீரைத், திருவாமூர்வருசைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கீரை. (௯)

வாருறுநல்லுமை யோடுகலந்துறுவள்ளற்றன்னருளான், மகிழ்வொடுவச்சமண்பேயர்கட்செய்தமாதுயர்நீங்கியவா, — பாருறுவதிகையெனும்பதியதனிற் பண்ணுறுகூற்றெனுமோர்ப், பதிகம்பாடிச்சூலையெனும்பிணிபோக்கியநற்பதியே, — தாருறுகொன்றையண்ணலினருளாற்றுங்கருவிடமகன்றுத், தருமகுணத்தொடுபுகலூர்மேவியசன்மார்க்கத்தவனே,—சிருறுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கீரைத், திருவாமூர்வருசைவசிகாமணி செங்கோசெங்கீரை. (௧௦)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தருமசேனர் - சமணரால் உண்டானபெயர்.

தாலப் பருவம்.

நந்துபெரிய வயிறுளைந்து வீன்றமுத்தம் நந்தலைவி, நகையின் வெண்மை யெனக்களமர் நாரிமயலா லெடுத்ததனைக், — கந்தமரையினைப் பணிடக் கருதுமென்னைப்புள்ளதனைக், கவின்கொண்டுறமிங் கிதுநமது கருவினண்ட மெனக்கருதி, — வந்துசூழ்ந்து சிறகரினால் வயங்கமூடிச் சூழ்வுற்று, வளஞ்சால் பழனமோங்குதிரு முளைப்பாடிக் கண்வந்த வொரு, — சந்தப்புகழுணர் மைந்தசைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுண நற்சைவ சிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (க)

சூரியகொண்மூ குலமனைத்துங் கனத்தசுண்ணந் திமிர்மாடங், கலந்துநிற்றன் மால்வைகுங் கதிர்வெண் கடலேயெனமாடம், — விரியுமாட முச்சியினில் விளங்குங்கலசத் திருவோடு, மேவிவாழும் விண்டுவென விளங்குவீதிவாமூரின், — பரிவுகொண்டமாதினியார் பாலதோன்றிப் பதியாகி, பகரும்பொருண் மூன்றினையுணர்ந்து பதிபிலழுந்திமேலோங்குஞ், — சரியையாதி யடைந்தபெருஞ் சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (உ)

திருவார்கமலத் தடத்திலமாச் செல்விக்களித்து வாழும்நல்ல, திருவாமூரி னிலகுதிருச் செல்வப்புகழனாதுதன், — மருவார்குழலார் மாதினியார் மடியிற்றவழ்ந்து விளையாடு, மகிழ்வே மணியேமதிச்சடைசேர் வணிசேர் கரியகண்டமுறு, — குருவாழ்வீழி மிழலையதிற் குலவிக் காழிமிழலையுடன், கோவே படிக்காசனைப் பெற்றுக்கொண்டு புசித்தவருட்குருவே, — தருவார்த் திருவாமூரிலகு சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ங)

தேமாமரங்க ணிறைந்துவலைத் தென்றலுலவு பொழிலதனிற், றேன்கட்டதும் புங்கொன்றையு மத்தேமாமரங்கண்மலர்ந்துநிற்பப், — பூமாகாந்த ளங்கிருக்கும் புதுமைநோக்கிற் புகழ்பெறுநற், பூவாகிய நற்பொன்களைத் தன்பூங்கைத் தலத்திற்கொண்டு வொரு, — கோமான் காந்தளெனு மிரப்போன்கையிற் கொடுக்குமதுபோலக், கொன்றைமரங்கட் பூந்தாதுகொட்டுஞ் சோலைச்சூழுதிரு, — தாமாரம்வாமூர் வாழுஞ்சைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ச)

உந்தியுதித்த பிரமனும் நல்லுலணகேத னத்தனுமா, றுயர்நன்

யணிந்த யண்ணல்வாக்கான் வாக்கரசென், றறைபப்பெற்ற பெரும் புகழ்கொ ளரசேயன்று வந்துதித்தப், —புந்தியதனிற் சூலையெனும் பொல்லாநோயோ டொருபிறவிப், —புகலூர்நோயும் நீங்கநின்றப் புக லூர்மேவும் புண்ணியமே, — சந்தமறையார் வாழூரா சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (௫)

எந்தப்பாலுஞ் சதுர்மறையார் தமிழ்த்தேவாரமியம்பொலியு, மெய் தைப்புகழைப் பலவான் றேறெடுத்து வியம்புமாவொலியும், — நந்து புனலிற்சங்கீனும் கருப்பவொலியும் நற்களமர், நவையற்றிலகு பேர் செலுத்தும் நல்லவொலியும் வேதியழன், —மந்துப்பனவர் வேள்வியதி லியம்புமறையின் முழக்கொலியும், வாரியென்ன வோங்குதிருவாரூர் மேவுமருமணியே, — சந்தப்புகழ்கொண் டிலகுமொரு சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (௬)

வேறு.

நித்தியமாகயிவ்வுலகத்தில்நின்றவதாலேலோ
நின்மலனரியந்தன்னைக்கண்டநிற்குணதாலேலோ
பத்திசெலுத்தும்பத்தரின்மேலாம்பண்ணவதாலேலோ
பாசப்பந்தமுற்றுமகற்றியபரனேதாலேலோ
சுத்தவதீதசுகாதிலேயுற்றதுரையேதாலேலோ
தூய்தமிழ்மாமறையெனுந்தேவாரஞ்சொற்றவதாலேலோ
சத்துவகுணமாயோங்கியதூயத்தற்பரதாலேலோ
தத்துவசித்தியநாவுக்கரசாஞ் சற்குருதாலேலோ. (எ)

ஆணவமென்னும்யானையைவென்றவன்பேதாலேலோ
வச்சமன்விட்டயானையைவென்றவரசேதாலேலோ
காணருமரியப்பிறவிக்கடல்கரைகண்டவதாலேலோ
கரியச்சமணரிடுகடல்நீந்தியகண்ணேதாலேலோ
கோணறுமாயைவிடத்தையகன்றெழுகோவேதாலேலோ
சோதுறுசமணரிடுவிடம்நீந்தியகுருவேதாலேலோ
தாணுவெனுஞ்சுயசோதியினுற்றவதற்பரதாலேலோ
தத்துவசித்தியநாவுக்கரசாஞ்சற்குருதாலேலோ. (அ)

அந்தமுமாதிமுற்றுமகன்றவருளேதாலேலோ
வானந்தப்பேருருவாயோங்கியவன்பேதாலேலோ
தந்திரமோமோமறைமுற்றுணர்தவமேதாலேலோ

---

* களமர் = மருதநிலமாக்கள்.

[illegible]முத்தமைத்தியசைவா தாலேலோ
[illegible]பருப்பணைக்கடங்கிக்கடந்தவ தாலேலோ
[illegible]யற்றிருக்கும்பெருவெளிகண்டக்கண்ணே தாலேலோ
[illegible]பெருமைபூர்மேவியசமாச தாலேலோ
[illegible]தியசாவுக்கரசாஞ்சற்குரு தாலேலோ. (௯)

[illegible]முதற்கலாதிபெருமதல்வா தாலேலோ
நூதலியோர்கட்கூழ்த்தேபோற்றும்முனியே தாலேலோ
[illegible]டத்திறற்க்கையடைந்தசற்றவ தாலேலோ
நான்மறையென்னுந்தேவாரஞ்சொலும்நலமே தாலேலோ
யக்காமைந்துமொருதுணையாய்கொளுமரசே தாலேலோ
யருவுருவத்தொடுவுள்ளுணர்வுற்றவழகே தாலேலோ
தக்கவருறவாமூரில்வாழ்பெருந்தகையே தாலேலோ
தத்துவசித்தியநாவுக்கரசாஞ்சற்குரு தாலேலோ (௧0)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப் பருவம்.

கருமையுறுபாயுடை இத்தலையிணைபறித்து நின்றுண்ணுங் கடுஞ் சமயராங், கள்ளக்கொடுங்கோள ரான்மறைப்புண்டவக் கருணையுரு விங்கவடிவை, — வருமையுறு பழையாறெனும் பதியின்மேவிநீ யங் ஙனம் வெளியாக்கியே, யரியதவவடிவர்கட் டெரிசிக்கநின்ற நின்னன் பினையென்புகலுவேன்,—பெருமைமிகு நல்லூரின்மேவியே திருவடித் தீக்கையைப்பெற்ற பெரியோய்ப், பெண்ணாசையென்னுமொரு வலை யைக்கிழித்தநின் பெற்றியையறிவாரெவர்த்.—தருமைமாநிலமுழுணைப் யாடிநாட்டுத் தேவசப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௧)

அங்கமேபூண்டாயெனும்பதிகமோதியே யளவறுதவத்தர்வாழு, மருமையாம் புகலூரெனும்பதி யடைந்துமே யங்ஙனே முத்திபெற் றச்—சிங்கமேசீர்காழி வாழ்மைந்தரோடுநீ திருமறைக்காடடைந்து, திவ்வியக்கதவந் திறந்திடப் பாடியச் சீருடைய வாக்கின்மன்னே,—புங்கமுறமுருகனூர்மடத்திற்புகுந்தடியர்பொங்கியெழுகூட்டமதனிற் [illegible] புசித்தருடந்தவா,—தம

கமலைவில்லானிடத் தருட்கொண்டவா சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௨)

சரியைநிலை நான்கும்நற் கிரியைநிலை நான்குமோர்த் தனியோக நிலைகணான்குஞ், சந்தமிகுஞானநிலை நான்கையுமுணர்ந்துமேற் சமரசந்தனையடைந்து,—வரியச்சிவந்தனைக் கண்டுக்கலந்துமே லுயர்பிரமகூடத்தனை, வுய்யுறக்கண்டு தெரிசித்துமே லுணர்வுட னுயராசனத்திருந்துப்,—பெரியசிவவனுபவந்தனையடைந்தே நல்ல பேசரியஞானந் தனைப், பெருமையாய்ப் பெற்றுநன் மருணீக்கியாரெனும் பெயரினைக் கொண்டுற்றவா,—சரியைமுதல் ஞானநிலை நான்கையு மடைந்தவா சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௩)

மாயையெனு மோர்பெரிய கடலுட்கலங்கும்இம் மதியிலேன் றன்னையன்பாய், மதித்துத்தயங்கும்நல்லறிவெனுந் தோணியை மாண்புடன்கொண்டுமாயைச்,—சாயையெனும் விடயவலையிற்கவிழ்ந்திடாத்தன்மையாகவேசதுர்மனமெனுஞ், சந்தமிகு கோல்கொடுத் தள்ளியே காமமாந்தகைசுறாக்கைப்படாமற்,—றீயக்கொடுங் கடற்றன்னைக் கடந்துமேற் சிவமெனுங் கரையடைந்து. சீருடைய வத்துவித விட்டிருந்தே பெரிய சிவானுபூதியை யடைந்தக், — காயினையொற்ற வாமூர்வருங் குரவனே சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குண பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௪)

அருணிலைவிளங்குநற் சுத்தசிவமணம்வீசு மருளுடையநற்கரத்தா, லன்புடைய திலதவதியார்கரத்தால் நீறளித்திடப்பெற்றகையா—லிருளறுத்திலகுமுழ வாரந்தனைக் கொண்டவன்புடைய நற்கரத்தா, லெழிலுடைய திருநீற்றி னொளிவிளங்குறமுயர்ந் தேருடையநற்கரத்தான், — மருளறுத்திலகுமிரு யிலச்சினைக்கொண்டிலகு மாண்புடைய நற்கரத்தான், மன்னுசிவனடியார்கட் சூழ்ந்திடத் தேவார மறைவரையும்நற்கரத்தாற்,-சரண்புனைதற் கேயெடுப் பூமணக்கையினாற்சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குணப் பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (௫)

ஆடகத்தா லுறும்மேனிலைமாடங்க ளத்தனையும்பொன்னகரிவ, ணடுத்தெனத்தோன்றுபெருமாடங்கலந்துறுயரிவையர்களூசலதுபோய்,—விடகத்தோங்குநிலை யுத்திரந்தாக்கலே நாக்கினின்னுத்திரமது, வெருவியிவனின்றிடில் நமக்குமடியுறுமென்று வேகமாயோடமோட,—

நாடுறுங்கன்னியர்க ளோங்குபெரு மாடங்க ளத்தனையும் விண்ணு டெனு, யற்புதத்திருமுனைபாடியில் வாழூரமர்ந்த நன்மாணிக்கமே,— நாடருஞ் சுத்தசிவ சன்மார்க்க நாதனே சப்பாணிகொட்டியருளே சற்குணக்கடலிலெழு சிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே,

வேறு.

காருறுபொழிலெலாமன் றன்மணக்குங் கயமெலாஞ் சேல்பரவுங், கதிர்விடுமாட மறுகெலாஞ்சோற்றுக் கறிமணவாசமிகு,-மேருறுவே ள்விச் சாலையனைத்துமெழிலுறு புகைவீசு, மெழிலுறுபுலமதிலோங் குங் களமரே ரொலிமிக்கவெழும்,-பாருறுதலமதில் நற்றிருவிழவொடு பண்மறையொலியோங்கும், பதி பசு பாசமுணர் பெரியோர்கட் பயி லிசைமருங்கிலெழுங்,— கூருமன்பர்சூழ்வாமூராகொட்டுகசப்பாணி, குவலயமோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (எ)

அத்தியுரித்துவணிந்தவரன்முனமழுகியகாசுபெறூஉ, வடியவர் கூடுகுத் தூயமுதந் தருமருநாவுக்கரசே,— சத்தியெனும்பதி மேவித் தீக்கைச்செய்யெனச் சாற்றியபின், றகையுறுநல்லூர் மேவித் தீக்கைப் பெற்றத் தற்பரனே,— முத்தியளிக்கு மந்திரமொன்றே யென்றது மூழ்கியுற, முத்தியளிப்பது நாவுக்கரசென்றேயுறமுத்திநிலை,-* குத்த யெனக்குச் செய்தக்குருவே கொட்டுகசப்பாணி, குவலயமோங்கத் தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி (அ)

பொல்லாச்சமணக்கடலைநீந்திய புனிதசிகாமணியே, புகலூர்செ ன்றிறையோடுகலந்தபுலவசிரோமணியே,—கல்லார் கற்றவரெல்லார்க கருளுங்கருணைமாவுருவே. கடந்தவர்நெஞ்சில் நீங்காதோங்குங்கருணை யாமருவே, யெல்லாமதமுஞ் சைவத்திற்கோ ரீடலவென்றவனே, யெழிலுறு வதிகையின்மேவித் திருவருளின்புறப் பெற்றவனே, — கொல்லாவிரதமொன்றைக் கொண்டவகொட்டுக சப்பாணி, குவலய மோங்கத் தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (கூ)

மறையார்தமிழ்தேவாரஞ் சொற்றவாக்கின்மன்னவனே, மாயை யெனுந்தடைநீக்கிக் கதியுறுமாணலமுற்றவனே, — பிறைபின்பாலே பொதிசோறுண்ணுமெழிலுறுமிளவரசே, பின்புறுபுகலூர்மேவிமூவா சையிரிந்திட மேவியெனைத்,=துறையெனுஞ்சைவத் தூநிலையேற்றிய தூயசுகாநிலையே, தகளறுமடியாருள்ளொளியாயுறு துரையேயடியே னை,—குறைபறவேற்றிய நாவுக்கரசே கொட்டுகசப்பாணி, குவலய மோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (கo)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

கவையடியும்வெடிவாலுறுங் கரியமேதிகோ ளனகந்தனைப்பறித்தாக்,கதுவவணுறைதருமாராளப்பெரும்புட்கவினுறவெரீஇயெழுந்தக்குலையெனத்திரள்தாளம்மிசை யிருப்பவது குன்றெனுங்கைலையின்வெண், கொண்மூபரந்ததின் முகட்டிற்படிந்துறுங் கொள்கையினையொற்றவயலீற், சினைநிறத்தோடுற்ற செந்நெற்பரப்பெலாஞ் செழித்தோங்குமருதவேலி, திகழ்கின்ற வதிகாபுரித் தலமடைந்ததிற்சிவவருளினாற்சூலையும், — பவமுங்கழன்றிலகு திருவாமூர்வாகீச பவளவாய்முத்தமருளே, பகரறிய வதிகைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய்முத்தமருளே. (க)

விண்மணிக்*கவரிவயமேற் குசைத்தொடு †காலிலித்தன துசிரகமதனில், விண்ணளவுயர்ந்தநற் ‡ சதனந்தொடுத்தகல்§விலோதனந்தாக்கலோடுந்,—தண்மணிப்பணமுறுந் தந்தசூகமதெனத் தபனன்மனங்கலங்குந், தன்மையைச் சூரசூதன்கண்டு விஃதூநற் றகைமாடமதிறொடுத்த,—வொன்மணிக்கத் திசையெனச்சொலத் திவாகன் வெருண்டிடாததிசயிக்கும், வொண்மைதுவசங்கணிறைமாடநிறைசெப்பமூறுமுயர்முனைப்பாடி நாடா,—பண்மணிச் செந்தமிழ்ப்பாடு நல்வாயினாற்பவளவாய்முத்தமருளே, பகரறியவதிகைநகர்பாலருளடைந்தவாபவளவாய்முத்தமருளே. (உ)

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனென்கின்ற வினியபதிகங்கூறியே, யின்புமிகு புகலூரிலங்குஞ் சிவத்தோ டிரண்டறக் கண்டவிறையே,—விண்ணுலகபோகமும் மண்ணுலகபோகமும் வெறுத்துற்றவாக்கின்மன்னே,விடையோடுசூலம்பொருந்தவிருதோளினில் மிளிர்கின்றவேதவடிவே,—கண்ணிலே யுற்றிலகு மணியே மணிக்குட்கலந்துறையுமுருவநிலையே, காணருங்காட்சியை யையாறெனுந்தலத்தோங்கிடக் கண்டபதியே, = பண்ணுருந்தேவாரமாமறைபுகன்றவா பவளவாய்முத்தமருளே, பகரறிய வதிகைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய் முத்தமருளே, (ங)

விற்றுவுமாவணத் திலகுமாடத்திலிடு விரிகதிர்ப் பச்சைவயிரம், வில்லாதவன்வரச் சார்புடையவிரி¶பதணமீதப் பசந்துநிற்கக்,-கற்று

* கவரி - தேர், வயம், குதிரை, குசை, கடிவாளம். † காலிலி - அண்ணரு. ‡ சதனம் - வீடு, § விலோதனம் - துகிற்கொடி. ¶ பதணம் - மதில்,

வதைக்கண்டு விஞ்சியையடைந்துக் களித்துக்குதித்தாின்று,கவினுறு ம்பசுநிறப்பிரதி பிம்பத்தினைக்கடித்திடத் தலைநீட்டியே,—புற்றுவபுற் புலப்படுதலில்லாமையாற்பூமியைப்பார்த்துநின்று, புனிற்றிளங்கன்றி னொடுநாணமுறுவளமுறும் புரமெனுமதிகைசென்றே, — பற்றுமனத் தர்பாலனுகாத வையனே பவளவாய் முத்தமருளே. பகாறியவதிகை நகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய் முத்தமருளே. (சு)

வேறு.

சத்தவடிவாங்குடிலையதிற் றங்குமனுவா மகாமுதற் சாருமகா முகாமதிற் றயங்கும்நகாமுதலாய, — சித்தியளிக்கு மொருதூலமந்தி ரத்தாற் சீர்பெறவே, சிவயோகத்தோ டொருகலலை நாவாயாகச்சோா கப்,—பத்தியோடு வதன்மீது தோன்றியுற்ற பகாநலமே, பகர்தற்காிய மெஞ்ஞானப்பதியே நிதியே யுன்பாத,—முத்தியென்றேயடைந்தனன் யான் முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மையுலகும் போற்றவுறு முதல் வா முத்தந்தருகவே. (கு)

ஓங்குபெரிய சகசிவபரமாயொன்றாய்ப் பலவாகி, யொளிருஞ்சுக மேசிவயோகமுற்றநிலையேபரவெளியிற்,—றங்குங்கருணைத் தடங்கட லேசரியை நிலையேநிலையென்று, தயங்குமுழுவாரங்கொண்டு சார்ந்து தேவநிலயமதிற், — பாங்குபெறப் புறகடிந்தெரியும் பண்பே பாசப் போர்வையதைப், பகிர்ந்தவதுதானுகி நின்றபதியே யடியேன்மாயை யினுன்,—றுங்கையெனநின்றே னருளாய் முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மையுலகும்போற்றியுறு முதல்வா முத்தந்தருகவே (சு)

திருக்குவென்றுந் திரிசியமென்றியம்பும்பதத்திற்றிருக்குவினிற், றிகழுஞ்சுகத சுசாதிகமுங் கழன்றுநின்றசீர்வடிவே, — தருக்கவாத முதல்மாயா வாதிநிகண்டவாதியுளர், தவித்துசைவசமயமதே சாருஞ் சமயமெனத்தெரித்த, —வுருக்கமுடைய வுழவாரப்படைகைகொண்ட வுத்தமனே, யுலகின்மாதராசையினை யொழித்ததூய வுயர்நிலையே, — முருக்குதவிர்த்த முதனிலையே முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மை யுலகும்போற்றியுறு முதல்வாமுத்தந்தருகவே. (எ)

படியிலோங்கும்நால்வருண மாசாரங்கண்முதற்பலவும், பகரின் மகவின்விளையாட்டேயென்ன வெனக்குப்பகுத்தறிய, — நொடியிலிர விற்கனவினிடைகிடைத்தமுதலேநோயகன்ற, நுண்மையறிவாம்ஞானி யுளேயோங்குந்தூயநூன்மயமே,—யடியன்முடியிற் றிருவடிநீ யமை த்துதீக்கையுறச்செய்து, யாட்கொள்காலமெந்நாளென் றடியேன்மாழா ந்தறைந்தனனுல்,—முடிவில்நின்ற நாவரசாம் முதல்வாமுத்தந் தருக

வேறு.

தலைமை பெறுவணக் காபெறுமோர் பதிகந்தனைச் சாற்றியவா, சமணர்க் குள்ளாசாத்திய மோர்ந்து கருணைபுரிந்து தங்கியவா, — வலையிற் கல்லே தெப் பமதாய் வாரணமயலைக் கடந்தியவா, வன்பு மிகைமேபோதிசேசா திட் டுடவன் பொட்டருந்தியவா, — மலையிலாக் கன்மெவெந்துயர் கொண்டொரு மொழியைவழங்கியவா, வானவர்போற்று மதிகைப் பதியில் வருநோய் நீங் கியவா, — முனைப்புறுமா திலியார் மடிமைகளே முத்தமளித்தருளே, முச்ச கமேமாங்கும் திருவாமூரா முத்தமளித்தருளே. (௯)

அலைமருத்திலைகண்ணால் வாக்கால் வாய்க்கால் கொன்றே, பறையப்பெ ற்றதிருவாரூர் அமுதபாமணிமேய, — மீனமுறு பார்வை வடியார்க்குத் திட ஒன்லியதலைக்கதந், சென்றுரத்தகைநின்மேயாதிய செல்வ சிகாமணியே, — காலமுமுத்தியில் நாண்காமுத்திமைகைமுறைக்கொண்ட வனை, தன்மையைக்காலினை மேனிலையேற்றும் காவலா வருநியே, — மூலப்பருநீன் மாமையகிநேகாய் முத்தமளித்தருள்க, முத்தொண் டேபுரி திருவாமூரா முத்தமளித்தருளே. (௧௦)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வருகைப்பருவம்.

உலகர்மதிக்குமணியாற்றுயிற்றிப்புகழ்க்கோதாம கலைமாருபாட்டருளி, ஒருவாகீசர்கோத்திரனாம் செருக்கட்டிவாகுவலையங்களுக்குநேர்நற்றுதல், — கல கம்பியர்த்திட்டித்தந்த மாமதமணிய நலலகிந்நிலைவெளிப்பு, நன்மையுறு பாமுகத்தின் புகழ்த்திண்டென்ன கரைமுக்க விளைமுறுவையும், — விலகுறுக் சஞ்சமலர் சேவடிப்பதமென்னினார்கு சதங்கைதண்டை, கிண் கிணியும் * ஞெகிழியொடுமேவியே சலசலெனவியன் றளர்நடைநடந்து, — மலகன்மமுற்றிழு மகற்றவருவோனா குலசீலமணிவருகவே, மருவு திருவாமூரினிலகுதிருநாவரச வாகீசமணிவருகவே. (௧)

வெண்மையுறுகந்தினுமுத்தமைதக்கனையர் கொண்டொருபாற்றுலிங் கமெய்ய, வெண்கதிர்த்தோன்றியுறவிட்டிகட்போறற்றனிருகண்டிகதிர் வெருவிப்போ, — இன்மையுறுமேருவி ஒருநூறதைக்கெடுக்கும் இவ்வியக் கைலையிற்றுத், திகழ்வதென்னெனற்றியப்பூத்தடைந்ததுல்நெரிதராதகறு மருதவயல்சூழ், — வண்மையுறு துறவருமுனிவருக்குச் சித்தருமயோக ருங்கின்னையாள, நற்றமிழப்போதுக் கதித்தேவனைகட்டு திருவதிகை

* ஞெகிழி - சிலம்பு. † சக்கிரதுக்கு பர்சவிறு - மீனம்.

ளிவனுதலாலே,—யாந்தமுறையாலிவனை யொற்றனையாதலா லம்புலீ யாடவாவே, யருளொழுகு கவிசொலும் வாகீசதாசனொடு வம்புலீ யாடவாவே. (௧)

தவளநிறவெண்பொடி யணிந்திலகுசங்கரன் றன் முடியிருந்தொ ளிரும்நீ, சாபந்தனாற் குறைந்திடுகாலை யந்தையடி தரிசனை செய்தரு ளவே,—பவளவாயுமையோடு வாழ்கின்ற பரமனுங் கருணையொடினை பார்த்துமே, பண்பாகமுடிமீது வேற்றினை னதுமுதற் பருத்துங்குறை ந்தும் நின்றாய்க்,—தவளமிகுநாவினுக்கரசோ டொருக்கா லடைந்துடற் குறைந்து துன்பந், தாயமதி யிறையடுத்தெய்போதுங் குறைவிலாச் சுகமுட லளிக்கநின்றான்,—வலவோடணைந்த சிவவருளோங்கு மைய னொடு வம்புலீயாடவாவே, வருளொழுகு கவிசொலும வாகீசதாச னொடு வம்புலீயாடவாவே (௨)

வானமுறுமுனிதந்த சாபநெருங்கியே வந்துப்பிடிக்க வதன் வாய், வருந்திநீநின்றனை யப்பூதியன்பனது மகனுயி ரிரக்கவாவான்,—மோனமுறு வெந்நஞ்சையாரு பதிகமொழிந்துமே, மூகிவிட முற்று மாற்றிமுன்னுயிரளித்தனன் மூழ்கிடுங்காமிசள் முன்பயல் செய்து வருவாய்,—வூனமறு விவன்முத்தி மூழ்குவோர் தங்களுக் கோய்விலா மகிழ்செய்குவா, னுவப்புடன் சிலநாளிருப்பை யிவனெங்கால மோங் குரங்கோடமுள னும,—யானமுறைமைகொண்டு திருவாமூ ரையனொடு வம்புலீயாடவாவே, யருளொழுகு கவிசொலும் வாகீசதாசனொடு வம் புலீயாடவாவே. (௩)

உலகமுழுதுங்கதிர்பரப்பி வருவாய்நீயுமொருவனிவனுலகமுழுது, முறுமுத்தியடையற் றேனொரமிழ்தமிழ்ச் சொற்கதிர்பரப்பிவருவா,—னிலகுமலைகடனின்று தோன்றுவா யிவனுர்கல் லிருளுற்றகடல்கடந் தே, யின்புறப்பஞ்சாக்கரஞ் சொலிக்கரையினி லியல்புடன் றோன்றி நிற்பன்,—நலகருமிருட்கெடுத் தோங்குமதி நீயிவன் நவில்பாச விரு ளொழிக்கும், நல்லமதியமுதம் பொழிந்திடுவை யிவனுமே நவிலரு ளொழுக்குமதிகா.—னலகிடற் கரியவொளி பெற்றவென்னையனொடு வம்புலீயாடவாவே, யருளொழுகு கவிசொலும் வாகீசதாசனொடு வம் புலீயாடவாவே. (௪)

நாட்செலுந்தொறும் நினதுநற்சொருபம் மறைபடும்நவிலு மிம் மைந்தனுருவம், நாட்செலுந்தொறும் வளர்ந்தே வுலகமுற்றிலும் நற் சிவவொளித்தயங்கும்,—வேட்செலும்புவனத்தினிற் காமிமுதலினோர் விருப்படைய விண்ணினின்று, விரிகதிர் பரப்பியே யுலகமுற்றுலவி யே விரிகதிரொடுங்கி விடுவாய்த்,—தாட்சலசமுடையவிம் மைந்தனோ தவர்மனதை கைவிருப்படையவொளியாய், சாருலகமுற்றிலுஞ் சுற்றி சிவவொளியுறத் தயங்கியே வளர்ந்துநிற்ப,— னட்கொளாசாதலா லஞ்சாதிருந்திடே லம்புலீயாடவாவே, யருளொழுகு கவிசொலும் வாகீசதாசனொடு வம்புலீயாடவாவே. (௫)

பொய்யதுற்சமயமாஞ்சமணங்கழன் றற்கவினையறுப்பாடலிபுரம்,
விளங்கிவரு மன்னனும்பல்லவனுமங்ஙனம்விட்டடையவருள் விராவச்,
சைவமலமாகியகளங்கமது நீங்கிடக் கருணைபுரியாதேவனுமன், களங்க
முற்றினும்நீக்கிமெய்ஞ்ஞானமுத்தி நிலைகாட்டுவனிலைமையளிற், றப்ப
விப்பாரின் மொருமைகளைத்தைப்புஞ் சொல்லுக்கரத்திலையுரத், தூய
வறிவில்லையதுநீ வந்துவிளையாடல் செய்யினியெதுதருவா, = மையன
துகாருண்ய நிலைமினைவந்தறிதியம் புலியாடவாவே, யருளொழுகுகவி
சொலும்வாகீசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (௭)

எவ்வகையிட்டகாரியத்தை நினைக்கினுமெங்கடிறையருள்செய்கு
வா, னென்பதிற்சற்றேனுமையமிலையிது நீபுராசனையியற்றியோங்கு
ம், = சவ்வையதுயன்பமைக்கேட்டறிதிமறைமுதற்கலைவல்லாருடியா
ன்றேர்க், கவினுறுந்துறவர்கள் முற்றியமனத்தர்கள்கதுவியுறவன்னே
ர்களைத், = திவ்வியக்கருணைபொழிவிழிகொண்டும் நோக்காதசெல்வனு
னைத்தேடியாடற், சிந்தித்தழைத்தலும்பாற்பெரியகருணையேசெய்தத
வமுமரிதே, —வவ்வியமிலாதுநீவந்துநின்றாட்பெறுவையம் புலியாட
வாவே, வருளொழுகுகவிசொலும்வாகீசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே

வடுவகிருமனையகண்ணாரிய விடைகரிய குழன்வரைவெனுங்கொ
ங்கைகொண்ட, வனிதையர்கண்மையலே வாழ்வென்றதிற் குடைந்து
ற்று நீவாழ்ந்துகெடுவாய்க், —கடுமைமிகுமாதர்மய லற்றவிடமேமுத்
தியென்றுணைபிட்டுகழறும், கற்றநற்பெரியோர்கள் வார்த்தையுங்கே
ட்டிலாய்க் கவினுற்றவெங்கடலைவன், —விடுமறிய விவ்வாசைமுற்றுங்
கழன்றுமேவிய னுற்றதுறவாளனும், வீறுமிவ்வாசைசேர்ந்தடைந்திடு
வையேல் மீட்குவனிமமாயையை, — வடுவரியமாய்கைதனை வென்ற
வென்னையனொடுவம்புலியாடவாவே, வருளொழுகுகவிசொலும் வா
கீசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (௮)

ஒன்றினைப்பெறநினைப் போர்தமக்கெப்போது மோயாதளிக்கும்
வள்ள, லொருவர்பானட்புகொளல் நன்றென்றுரைத்திடு முண்மைநூ
லுங்கற்றிலாய்ப், —பொன்றுஞ்செயற்கரிய யாவுளதுகட்பினதுபோ
ல்வினைக்கரியகாப்பு, பொருந்தயாவுளதென்றியம்பிடும்வாய்தமொழி
போற்றினீ யறியாய்கொலோ, —நின்றநிறக்கினனமுறைத்திடும்நீதியை
யினியேனும் நீயுணர்ந்து, நிமலனாகியவென் றனையனொடுவிளையாடவ
ந்துநீயருளடைகுவா, —யன்றந்தவப்பூதியார்க்குற்ற குரவனொடுவம்
புலியாடவாவே, யருளொழுகுகவிசொலும் வாகீசதாசனொடுவம்புலி
யாடவாவே. (௯)

கருதியுனைவாவென் றழைக்கநீதாழ்த்திடிற் கருணையன்கோபமா
கும், கலையறும்நின்றனைவெறுத்திடி லுனக்குதவு கடவுளும் விழைவு
கொள்ளான், —பொருதலில்லாயிவன்றேவாரமொன்றெழுதி பொங்கு
நீற்சுணமனைத்தும், புரம்பொடிபடப்புரிந்தானுக்கனுப்பிடிற் புராரியு

ஞ் சினந்தகற்றும்,—வருதலைக்கெடுதியைப்பலகாலியப்பிணைன் வாரா திருத்தியெனிலோ, வண்ணமுறுநிற்கென்ன பொல்லாங்குநேருமோ வாய்மலர்ந்தேன்பழியிலே, — வருதலைவனைக்காணும் வாமுமென்னைய ெறாடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுகுகவிசொலும் வாகீசதாச ெறாடு வம்புலியாடவாவே. (கூ)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றில் பருவம்.

பருவமதனில் யாங்கள்புரிதுன்பம் நினைந்துபகைகொண்டு
படியிலிவர்களென்னாளும் பற்றும்விடமாயிருந்துயிரைக்
கருதிவினைசெய்கின்றார்களென்றுகருதிபோந்தனையோ
கடையேம்முன்பின் ெறாருபகையுங்கண்டோமில்லையாயினுயாம்
பெருமையிழந்தயிப்பருவம் பேதைப்பருவமெனப்படுமாற்
பெற்றியுடையேம் மற்றொன்றும் பிழைசெய்தறியோமாதலினுற்
றெருவிற்றளங்கொடுவியற்றுஞ் சிறியேன்சிற்றில் சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேன்சிற்றில்சிதையேலே.

வெள்ளைநீறுசண்ணித்தமேனியுடையநின்றாதை
விரும்புதவங்கட்பலசெய்ய வியனூர்வடிவாய்த்தோற்றியநீ
கள்ளார்பரவும்மறையடியிக் கடையேமியற்றும்பாழிமினிற்
கலங்கியுறமாதுயரமுறுவைகாட்டு மிஃதுமிகக்கடுமை
துள்ளிகடந்தசீரடியின்றேய்வுதூயமதிசூடுஞ்
சுத்தனறியின்மிகப் பதறுஞ்சோருமுனதுவலையறிந்தாற்
றெள்ளுபுகழ்கொண்டிலங் காசேசிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத் தேவேசிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

புகழேபரவுந் திருவடியிற்புழுதிபரவத் தகவோயிப்
பொல்லாதகரம்பொன்னகரமாகவிருக்கிற்குறைபுகலோம்
நிகழும்நினது வரவுநினைந்துருகிவாடிநின்றிலங்கும்
நீதியுடையவன்பர்தமைவிடுத்து வருளாலிவணியே
யிகழுற்றேங் குமெம்பாலேயடைந்த திறம்பூதித்துகருதி
யேழையடியமகிழ்வடைந்தாம் யேதுபிழைகளிழைத்திடினுந்
திகழவெமைக்காத்தருட்புரிதிசிறியேஞ் சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

தீயவமணர் செய்பாழி சென்றுவழித்தி திகழமணர்ச்
செய்யுஞ்சைவ நிந்தைதனைத் தீவழித்தி நீற்றினிலே
யாயவுண்மை யறியாத யற்பர்வாழ்வைப் போயழித்தி
யறியாத்திய புறச்சமய மடங்கலழித்தி யெனிலுனக்குப்

பாயும்புகழும் புண்ணியமும் பலவாயவுடைமையனுஞ்ப்
பாழியழித்தியெனிலதனா லடையும்பயனோர்சிறிதுளவோ
சேயவறியவிளமைந்தே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

பூதமுதலாம்பொறிகரணம் புந்தியனைத்துமறிந்ததனைப்
போக்கியவத்தைதனைநீக்கிப் பொய்யாமாயைதனையகற்றி
சோதியாகும்பிரமமதே சொரூபமென்றுகண்டிலங்குஞ்
சொல்லின்வேந்தேயாமார்க்குங் குடியல்லோமென்றுறச்சொற்ற
நீதிவடிவேசன்மார்க்க நிமலவடிவேநிருவிகற்ப
நிட்டைமேவுங்குருமணியே நிறைதமுடிவில்நின்றவனே
சேதமற்றதூய்மணியே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

இத்தாரணியிலுனதுருவே யிலங்குமெங்கட்குலமதற்கு [ஆங்
வென்றுங்கிடைத்த குலக்குருவென் றெண்ணியுன்னையெப்போ
கர்த்தாவென்றுமலர்கொண்டு கரத்தாலர்ச்சித்துபாசித்து
கருணையுருவாந்தடங்கடலே கண்மணியென்றுநினைப்போற்றி
நித்தாநின்னைவழிபடுவெம நினதுதூயமறையடிக
ளிகழநோவப்புழுதிபட நெடுமோயொமைமிசைச்சிறி
சித்தாபூழிகொடுவியற்றுஞ் சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

குறியாஞ்சுருதியனுபவமுங் குருவென்றுரைக்குமட்டிறனிற்
கோறுகொண்டசமண்மதமாம் காட்டக்கோலையதிற்சொருகி
யறிவேவாகுங்கலசமதி லன்பாந்தூயவுலைமூட்டி
யரியசைவமெனுமரிசி யணையப்பெய்துஞானநிலை
நெறியாந்தழல்கொண்டுள்ளுறுதி நிகழுஞ்சிவமாம்பொங்கலிட்டு
நிற்குமடியாரனைவர்கட்கும் நேயேயூட்டிவிளையாடுஞ்
செறிவல்லமையைவிட்டிந்த சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

தீயேயென்னப்பொறிகொண்டு செற்றவந்தக்களிறுதனைத்
தீயவமணர்தம்முயிரை யழிக்கப்புரிந்துசிறுவமணர்
வாயேமேவியவர்புகலும் வாக்கியங்கட்பொய்யென்று
வந்தக்*கோனைபாழிதனை யழிக்கவருட்செய்தனைமன்னே
நீயேயழிக்கவேண்டுவதை யழிக்கநெஞ்சில்நினையாத
நினக்குவிந்தக்கடையரிடம் நேர்ந்தபிழையாமென்கொல்லோ
சேயேசிறியவடிவோகச் சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருதாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே. ()

இனித்தகருப்பஞ்சாற்றோடைக் கால்வாயதனிலிளவாளை
யெழுந்துபாயும்வயற்புகுந்து சாலியனைத்துமெழிலுடனே

* கோன் - காடவர்கோன்.

தனித்தனிளையும்பொழிற் றங்குந்தூயதனிப்பதியே
தானேயதுவாயதுகாணுய்த் தங்குந்தூயதவமைந்த
மணித்தவடிவ மாய்வந்தவாகிசப் பேரொளிவிளக்கே [ணுய்ச்
மணியேநூண்டா மதிவிளக்கேமாற்றிட்டறியாச் செழும்பொன்
செனித்தபதியேயெமைச்சினந்து சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத் தேவேசிறியேஞ்சிறறில்சிதையேலே. ()

அப்பனீயேயம்மையுநீயென்று மொழிந்தவரும்பதிக
மடியம்நினைந்துநீயேயெம்மை யனைம்மையெனப்போற்றி
யொப்புமுயர்வுமன்றநினைவோ யாதாற்றித்துதித்திடுவே
முற்றவெம்மையொருபொருளாய்க் கோடியென்னவிதுயுய்த்திடவா
யிப்புவிக்கோர்ஞானமுறுவிளந் சூரியனேயெந்நாளு
மெழில்கொண்டிலகுமருணீக்கி யென்னுமபசேயெந்தாயே
செப்புமெண்மையாளருட்செல்வா சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே.

சிற்றில்பருவம் முற்றிற்று

சிறுபறைப்பருவம்.

வெவ்வியபரசமயமுற்றிலு மகற்றவருவிபனுன்றுனென்றுமோர், விட்டிலைப முற்றிலுமியவலராயர்ந்திய விந்தகன்யானென்றுமே, — கவ்வையுறுபுலங்ளிற் சைவசமயத்தினைக் கவின்பெறவிளக்கிநாட்டுங், கண்ணியமுழுந்தூய கடவுளுடனொன்று கற்பகத்தருவில்வாழுந், — திவ்வியப்பெருவாழ்வுமுற்றிலுஞ்சிறுது நம்பாக நினைவுற்றவாழுந், திப னொனென்று வெம்மலமகற்றவரு செல்வனுனென்றுகாமச், — செவ் வியப்பெண்ணுசை யற்றவன்யானென்று சிறுபறைமுழக்கியருளே, சிவ வருட்பெற்றதவவடியானவாகீச சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௧)

மருவினியநற்றமிழ் முழக்கமும் புண்ணியர்கள் வாழ்த்தும் முழ க்குமான, மறைமுழக்கும் பெரியவேள்வியுறுசாலையில் வயங்கும் முழ க்குமன்றித், — திருவுடையசைவர்களாகமந் தேர்ந்தோது தீரமுழ க்குமரிய, – நீதநுல்*அருள்நூலாளிகள் விசாரணைச்செய்யும் முழக்கு மரிய, – பரவிடும் பெரியர்கட்கூடிசிவசரிதை கட்படிக்கும்முழக்குமந் திப்,—பாய்ந்துபூகச்சோலை பாளையப்பார்த்துமே பணியெனவெரீஇ யெழுந்துச்,—செருவிடச்செல்சோலை சூழ்திருவாமூர சிறுபறைமுழ க்கியருளே, சிவவருட்பெற்றதவவடிவானவாகீச சிறுபறைமுழக்கிய ருளே. (௨)

கூவலுறு வாமைகட லுறுவாமையைக் குறுகிதுலவுகதையென
கோகிலமிப்போலவே யஞ்ஞானிபாபிகட்கூறுமொழிதனை

மறுத்துத்,— தூவரும்பிறைசூடும் வள்ளலது வுருவினைத் துன்னும்புறத் தகத்தும், துயரறக்கண்டரிய வெண்ணீறுகண்மணித் துறவுந்தரித்து பெரிய,— மாவரும்புகழ்கொண்ட வள்ளலே திலதவதி பின்வந்த வாக்கின் வேந்தே, வண்மையுறு சைவசமயத்தினை வளர்க்கவரு வாகீசதாசமணியே,— தேவரும் புகழ்கின்ற வரியகுரு வடிவமே சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாகீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௯)

பரோங்க வைந்தொழிற் புரிந்துநடனமிடுகின்ற பண்ணவனடிப் போதையே, பற்றுமிட மறைநவில லோங்குமந்திரமதே பரிந்துவைத் தேத்தும்பொருட்,-டாரோங்கு மத்திபுனை வள்ளலடியார்கட் டமக்கு பணிசெய்கின்றதே, தகுந்தொழிற்கண்மணியும் வெண்ணீறு பூண்பதே தக்கவாபரணமரிய,— நீரோங்கு சாத்திர விசாரணைப்பேசுதல் நின்மலக்கடவுளமுதை, நேருறக்கண்டு தெரிசித்தலே ஞானமாம் நிமலனது சிவசரிதையை,— சீரோங்க காதுறக்கேட்டலேநன்றென்று சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாகீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௰)

எண்ணரிய வரிபிரம ரிந்திரர்த் தேவர்களிருடியுஞ் சித்தர்யோகர், ரெந்தையது புகழதைப் போற்றுசிவ கணமாதி வியக்கருங் கருடர் முதலோர்,—வண்ணமுற விருபாலிருந்து பணிதனைபுரிய மகிழ்வுடன் நந்திமுதலாம், வானணுந் தன்கர மீராயிரங்கொண்டு வருபேரிகை முழக்கப், — பண்ணுறுந் தும்புருவர் நாரதாதிகளும் பண்ணிசைப் பாடவிருபாற், பரவுநட்டிய மாதிபல்லாண்டு கூறவும் பராபரன் வீற்றிருக்கும்,—திண்ணமுறு கைலயி னரவொலியே யீதென்று சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாகீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௫)

பெரியவுலகினில் சைவதேயத் துதித்தலேபெற்றியென்னவு மதனினும், பேசுறு முறைப்புறுதல் பின்சைவ சமயமும் பிறங்கியுறுகல்வி கேள்வி,—விரியுமுள மெந்தையடி கனவினும் மறவாத மெய்ம்மைமறை நீற்றிலன்பு. மேன்மையுறு வான்மார்த்த நூலிற் பழக்கமது மேவிய பின், கியதிகளைத,— லூரியதுஞ் செய்கைகளனைத்துமவர் செயலென்று வுன்னுவது போதவொழிவு. வுறுவதெப்போதென் றுளத்துன்றி நிற்பதிது வொருவற்கு வேண்டுமென்று,-தெரிவிக்க நாணெழுந்ததெனென்று சொல்வபோற் சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாகீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௬)

வேறு.

அலைகடலோங்குந் திரையெழுமொலியு மழுங்கியபரதவர்க ளெளக்கரின் மீன்வலை வீசிடுமொலியுமம் மீனத்தலையின்,—விலைபடுமொலியும் வெண்சங்கங்கள்விற்றிட்டிடுமொலியு, மியன்பெறுநாவாய்கலமிவைபோமிம் மிருவொலி வீதியெலாங்,—கலைபடுபொதிரி புலியூர்க் கண்ணே களினுறு மடியரொடு, கரையண்மிக் கவிஞோக்குங் கடவுளை கண்ணுற்றுவொரு,—கோலையுறு நற்றமிழ் மாலைபுனைந்தவ கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (எ)

ஆவணமுற்றுந் தூக்கிய*மகரிகை தன்னை யண்டமுற, மங்காகனு முச்சமுமுறுந்தன தழுகியவீடென்று,—மாவணமோடு வதனுழிசெல்கவு மருவிய தோரணமே, மற்றதுவென்று நாணமோடேசும் மாடப் பெருவளமுங்,— காவணமோங்கும் வீதியிலேதுங் களினுறு மாதரிழைக், கழன்றுதயங்கு மணிகட்சிதறிய கலனுறுவீதியெலாங்,-கோவரசாகுந் திருவாமூரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (அ)

வண்டல்படிய வாடகமிருக்கரை வீசிநிலைத்துவரும், வண்புனற்பெண்ணை வாய்க்காலூடு வயலிற்சென்றுறவே,—கெண்டை வயலுறுமள்ளரைமோதுங் கேண்மை யுறுஞ்சாலிக், கிளர்த்தெழு நிறமது யிமயத்தனையைக் கேயுறு நிறமதுபோற்,—றண்டரு வயல்சூழ்த் திருவாமூரிற் றங்கியமாமணியே, தவநிலையோடு புகலூர்மேவிய சத்தவகுணமணியே,-கொண்டல்பரவுங்கா வாமூரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (கூ)

செந்தாமரையில் வாழ்திருவென்னுந் திலதவதிக்குபினே, திருவவதாரஞ்செய்தேவந்த திருநாவுக்கரசே,-வந்தாட்கொண்டடியேற்கு முத்திநல் வாழ்வினைத் தந்தருள்வாய், வருமேழ்பிறவியை முற்றுமொழித்த மறுவறுமாமணியே,—சிந்தாகுலமதை நீக்கியருட்செயுஞ் சிறுவனை யாட்கொண்டே, தீரா திருவாமூரா திகழுந் தெய்வாமணமோங்குங்,—கோந்தார்பூங்குழன் மாதினிமைந்தே கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (க0)

சிறுபறைப்பருவம்முற்றிற்று.

* மகரிகை-கொடி.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

காலியெனுமச்சு விழியாட்பங்களுஞ் சிவக்கருதுறுந்தேரினல்லக், கருணை யெனும்பெரிய தாற்றுக்கோற் கொண்டுமே காரணத்தோற்ற மனுவா,—மாவியெனுமக்காத் திருபுறத்துஞ் சிவக்குறியினை யமைய நிறுவி, யரியவம் மனுவெனும் பரிகளைப்பூட்டியே யன்பெனும் வழியி லோட்டிப்,—பாவியரெனுங்கொடிய சமண்மதப் பதகரைப் பற்றியுற வேரறுக்கும, பண்பனே வாமூரிடங்கொண் டிலங்குமொரு பரமத நிராகரியெனுந்,-தேவனே செந்தா மரைக்கை சிவந்திடச் சிறுதேருருட் டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட் டியருளே. (௧)

வல்லநாவலர்வாழு மரியசண்பையிலுறுஞ் சம்பந்த வள்ளல்வந்த வையந்து சிவிகைத்தனைத் தாங்கிநீ செல்லவே வருஞானசம்பந்தனுஞ்,- சொல்லரசெனுநதேவ ரெங்கென்றுவினவலுந் தோன்றலீ சிவிகைத் தாங்கித், தோளினிலுமைச்சுமந்திங் குற்றதென்றுநீ சொற்றவொரு வாக்கியத்தால்,—நல்லசண்பைப் பதியுமுடனே வெருண்டவ னலமு டனிழிந்து வுன்னை, நன்மையாய்ப் போற்றவவ ணிருவரும் நட்புற்ற நலத்தினை யென்சொல்லுவேன்,—செல்லுறும் பொழிலதிகை சேர்ந் துறைமயனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலை யோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௨)

*சன்மார்க்கமோடு சகமார்க்கமுஞ் சற்புத்திரமார்க்கமுந் தாத மார்க்கஞ்,சாற்றுமிம்மார்க்கங்க ளொன்கினும்மேலாய்த் தயங்குமொரு தாதமார்க்கம், — நன்மார்க்கமாகவே கொண்டந்த நிலையினில் நலம் பெற விருந்துமவிலும், நம்பனதிகைத் தலத்தொரு திருவருட்பெற்ற நாவரசெனுந் தேவனே, — பன்மார்க்க நிலையெலாங் கண்டுக்கடந்து மேற்பாசில யிருந்துமல்கும், பரமாணு விச்சைசவ சமயமே மேலென்று வறிவித்த பரமகுருவே,—சென்மநிலைமுற்றுங் கடந்தருட்கொண்டவா சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௩)

* இம்மார்க்கத்தனிலக்கணத்தை சிவஞானசித்தியார். எட்டாஞ் சூத்தி

சிறுதேர்ப் பருவம்.

சொல்லரும் மார்க்கங்க ளெங்கினும் மேலான தூகளறுந் தீர்த்த மார்க்கந், தூயதென் றென்னுள மறிந்தனன் மற்றம்நீ தோன்றும் சீர்காழிவாழும், — நல்லசம்பந்தரொடு திருவீழி மிழலையில் நற்காசு பெற்றபொழுது, நவையுற்ற காசுநீ பெற்றனையாதலால் நன்மார்க்க மிஃதேயரும், — பல்லவ னறிந்துநின் பாதமிழலுற்றிடப் பரிந்தவனை யாண்டவமுதே, பரம கருணாநிதிப் பண்பனே வாமூரெனும் பதியி னுக்கிறைவனே, — செல்லுறழ்க் கூந்தலெம் மன்னைபிற் றோன்றலே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௪)

ஐயிரு சிரங்கொண்ட வசுரன்படுந்துய ரசுற்றநீ மனதிலுன்னி, வவ்வரக்கன்பாலடைந்தவ னறிந்திட வருநட்புரிந் தொருசொலாய, — துய்யமா மறையுறுஞ் சாமகீதப்பிரிய னென்றசொற் சொற்றலோடு, சோர்வுற்றவன்னவன் கேட்டந்த வண்ணமாய்த் தூயமூன்றும் மறையினில், — மையுற்றகண்டர்க்கு மாபிரியமொன்றுன்னி மறையினைப்பாடிவமும், — வந்தருட்செய்தன ளுதவிற்சீவகாருண்ணியாய்மற்றவர னுல், — செய்யதிருவாமூரில் வந்துற்றசெல்வனே சிறுதேருருட்டிய ருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டி யருளே. (௫)

துட்டவெஞ்சமணரைக்கழுவிடைத் தாக்கியே தூயமதுராபுரியினிற் றன்னுகூன்பாண்டியன் றனக்குவந்துற்றவெஞ்சுரநோயகற்றியாண்டு, —மட்டுவார்குழன்மங்கையர்க்கரசியார்க்கருள் வழங்கியப்போபுநின்னை வண்ணமூறுமப்பரென் றொருபெயரமைத்தழைத்திட்ட வப்பெயர்வழங்கித், — திட்டமாயுலகமுழுதும் பரவியப்பரென் றிடநீ சிறந்தசெயலைச், செய்யமனதினில் நினைத்திடுகாறுமுள்ளந் தெவிட்டாதமுந்தி நின்றேன், — சிட்டர்தொழுமையனே படைகொண்டகையனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௬)

பொருந்துபழனங்களிற் பங்கயப்பூக்களைப் புகுந்தபெறுமேதிசாடிப், பொங்கியக்கொடிகளை யிழுத்துக்குதட்டிப் புசிப்பவத்தருணமதனில், — வருந்தவா மடிமுலைத்தடத்தே வயற்கெண்டை முட்டிமேலெழமகிழ்ந்து, வருநீரமுற்றிலும் வயலூடுபாய்ந்திடக் கலந்துமருவற்றெளிந்துத், — திருந்துசிறையோதிமம் நீரிற்கலந்தபாறன்னையருந்திதிகழுஞ், சீருற்றபழனம்வளத்தொடுந் தோன்றியுறுதிருமுனைப் பாடிநாட்டின், — செருந்திசூழ்வாமூரிடங்கொண்ட வையனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௭)

வெம்மலமகற்றிவரு வெண்ணீறுசாதனமணிந்து மேலவர்சூழ்ந்துறல், மேவுவெண்பாற்கடற்றிரிதண்டமர்திய லியன்கலைக்கோடிகளென்னப், பம்மலுறுயர்வொலித்திரையொலியென்னவும்பாவுசங்கொலியுமொருபாற், பாற்கடலுறுஞ்சங்கமென்னவுமடியார்க் குழுவொடுஞ்சூழ்ந்துபரவல்;—விம்முபாற்கடலென்ன வோங்குதிருவதிகையில் வியனருட்கொண்டபெரியோய், வேதாகமக்கலைகளாகும்நற்றேவாரதாண்டகம்விளம்பியவருட், — செம்மலேவர்மூரின் மேவியவெண்ணையனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௮)

நகர்முதலாயெழுத்தைந்தினிலிலங்கான் மலக்காரந்தனைநடுவினில்; நாட்டியிருபாற்சிவந் தனைநிறீஇயுறுமந்திரத்தினை நாவாற்சொலிப்,-பகருமருபிறவிநோய்நீங்கி பதிதாளுகிபரமார்த்த நிலையடைந்து, பதிதவாதியை வென்று நின்றசீரடியார்கள் பற்றும்நின் பதமலரையென்,— சிகரத்திருத்தியெட் டோடிரண்டினையெண்ணு மரியநிலைநிலையினைச், சிறியேனறிந்திடவு மலையிலக்காயெனக் கொருமொழியுமுதவித்திய,— திகழ்நிலைநீங்கிடக் காத்தருட்குறவனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௯)

புகழிலகுவதிகையுறை வெந்தைசிவஞானியார்புனிதசிவ பத்திவாழ்கப், புண்ணியப்பெருமுனாது தேவாரமாமுறை புவனத்திலோங்கிவாழ்க,—யிகழற்றசீர்த்திருத்தொண்டர்சீரடிவாழ்க வின்புதிருநீறுவாழ்க, யினிமையாயுறுமூவர்வாய்மலர்ந்த தமிழ்மறைவாழ்கவிலகுசிவசைவம்வாழ்க, திகழும்நின்சரிதமுறை யாவையுமுணர்ந்துநினை நித்தலுமுபாசனையொடு, நினைந்துறுமன்பராநின்மலப்பதமுலகில் நீடூழிவோங்கிவாழ்கத். — திகழ்வீரசைவமுமுலகினில் வாழ்கநீ சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௰)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

வாகீச மூர்த்திகட் டிருவடி வாழ்க

உண்மையுரிமையுரை.

திருத்தணிகாபுரிக்குணபால் 4 மைல் தூரத்திலும் திருமாணிக்குழிக் குடபால் 2 மைல் தூரத்திலும் விலங்கல்பட்டென்னுஞ் சிற்றூரை யடுத்த வடபால் ஓர் சிறுமலையில் கிலப்பட்ட கற்ப விரகத்தோடு கூடிய சிறுகோயிலைத் தனமுடிமீது சுயாந்தமலையொன்றுளது அம்மலையில் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குமரவேளும பிற்பகுதியில் விண்டுவும் கோயிற் கொண்டுவிளங்கினதாகப் பலவாற்றானும் புலப்படுகிறது! இத்தலஞ் சொற்பனத்தோர் நாட்டோன்றியதென்கை இறும்பூதே; திருவருட்காட்டத் தெரிந்தவற்றையொன்று தொட்டிற்றையொன்றுவரை அத்தலத்தை வெளிதத்தேனுஞ்சீர்ணோத்தாரணஞ் செய்ய வேண்டுமென்பதேயுள்ள நிகழ்ச்சி. இஃதுனதுண்மையுரிமைக் கேண்மையர் பற்பலரறிவர் திருமுருகாற்றுப்படை ஐந்தாம்படையில் குன்றுதோறாடல் நிறைதன்பண்பு,என்றதால் அம்முறையிற் குன்றாவண்மிமிசைக் குமரவேட்டலக்குமேல், நக்கீரன் திருவாக்காற் பாடப் பெற்றதென்றே கொள்ளவேண்டும் பின்னரிதற்கு உத்தரத்தணிகையெனப் பெயர்சூட்டப்பெற்றமை பூருவதணிகைப் பிரான் திருவருட் பிரேரணையே; இந்நாள் புராதனமாய்க் கிலப்பட்ட கோயிலைப்புதுக்கலும் புதிதாகவே ஆலயம நிருமித்தலும் இன்னும் பற்பல சிவபணிகளை முற்றுவித்து கும்பாபிடேகஞ்செய்து தரிசித்தலாகிய நற்காரியங்களைத் தொழிலூடே யொன்றாய்க் கொண்ட வருணத்தாரெவரோ அவர்களே இதனையுங் கவனிப்பார்களென்றே சிவசண்முகபிரானை அச்சைலத்திலருவமாகச்சுட்டி இப்பதிகங்களை எழுதினேம், சண்முகபிரான் திருவருளாற் செவ்வேமுடியுமென்று அப்பிரான் திருவருளைச் சதா சிந்தனைசெய்து மிக வேண்டுகின்றோம். சுபம்.

இங்ஙனம்
மணி-அப்பாவையர்.
ஈசானியமடம் திருவதிகை.

சோதிடம் நாடல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இனியவிலங்கன் மலைமேலே கந்தவேள் வந்தெய்துமோ
கனியவுரைத்தியென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் கரைந்திடலும்
முனிவனவன்றாய்க்கான் முடுகியுவணம் வட்டமிட்ட
தனியகருடத்தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனை நினைந்தே. (1)

தோற்றும்விலங்கன்மலைமேலே கந்தத்துரைவந்தெய்துமோ
போற்றியுரையீனென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் புகன்றிடலுஞ்
ஆற்றியவனாயுங் காற்றோன்றி விண்ணில் வட்டமிட்டே
சாற்றுங்கருடத்தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனை நினைந்தே. (2)

கிறைழவாக்குஞ்சிலங்கன் மலைமேலே வேலேந்தியும் வந்தேனுமோ
குன்றுபு வுரைத்தியென்றொரு சோதிடநாலான்பாற் கூறியதும்
நன்முழயமதிக்குந்தருணத்தே நொடிக்குளவணம் வட்டமிட்டே
தமைழயுங்கருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினை
சிவந்தசிலங்கன் மலைமேலே சிவனார்சுதன் வந்தெய்துமோ
பவந்தாண்டிடுமோர் சோதிடநாலான்பால் யானும் பகர்கலை
யவந்தான் கற்றியாராயுங்காலே யாங்குனின்றொங்கித்
தவயாங்கருடத்தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினைந்தே (4)
கயந்தசிலங்கன்மலையேலே வேல்நாயகன் வந்தெய்துமோ
பயந்தேயுரைத்தியென்றொரு சோதிடநாலான்பாற் பகர்ந்திடலு
நயந்துமதிக்குமயத்தே நாகத்தோங்கி வட்டமிட்டே
உயர்ந்தகருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தே னுனைநினைந்தே. (5)

தலைவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவின்மேற்போம் மடவியர்கட்டிகழமயிலின் மீதேறி
வெருவிப்பணிகட்புற்றெடுங் கவிலங்கற்பதியிற்பவனிவரு
முருவைக்கண்டேனுடையிழந்தேனுற்ற வளைகட் பலவிழந்தேன்
மருவினிழந்தேன் மனைவியரினூட லொருசார் மாற்றுவையே. (1)
அன்னநடையாரிருவர் தமையணைந்தே மயிலின்மீதேறி
பண்ணுபுலவர்மிகமதிக்கும் விலங்கற்பதியிற் பவனிவரு
மன்னுமழகையான் கண்டேன்மயலுங் கொண்டேன் வளையிழந்தேன்
வன்னப்பன்னிமார் சினந்தாலூட லொருசார் மாற்றுவையே. (2)
வள்ளிக்கடவுட் குஞ்சரமும் மருவமயிலின் மீதேறி
எள்ளலில்லா விலங்கலின்மாட யெழிலார் பவனிதனைக்கண்டு
வுள்ளமொழிந்தேனுடை யிழந்தேனுயர்ந்தவிழைகட் பலவிழந்தேன்
வள்ளால் மனைவிமார் சினந்தாலூட லொருசார்மாற்றுவையே. (3)
முத்தநகையாரிருமடவார் முயங்கமயிலின் மீதேறி
யுத்தரச்சொற்றணிகை வரையோங்கும் பவனிதனைக்கண்டு
சித்தமாதிகரணமெல்லாஞ் சோரவிழந்தே னென்புரிவேன்
மத்தார் தயிரிற் கலங்கினன்மேலூட லொருசார் மாற்றுவையே. (4)
சுற்றுங்கோபத்துகிலிருவர் சூழமயிலின் மீதேறி
பற்றுமடியார் நிறைவிலங்கற்பதியின் பவனிதனைக்கண்டு
சற்றுங்கூடாதுனையணையத் தவஞ்செய்தேனென் றிறுமாந்தேன்
மற்றுமுவரென்றக்காலூட லொருசார்மாற்றுவையே. (5)
புனிதைமார்களிருவோர்கட் புடையிற் புனைமயிலேறி
மனிதர்சூழும் விலங்கன்மலைமற்றும் பவனிதனைக் கண்டு
கனிதவர்தானெனக் கொண்டேனே யுனையவுட்கொண்டேன
வனிதையிருவர்க் கென்பகல்வாயூட லொருசார் மாற்றுவையே. (7)

மடவார்கண் ணிருவோர்கள் விளங்கமயிலின்மீதேறி
படவரவு புற்றிருக்கும் விலங்கற்பதியின் பவனிதனை
திடமாய்க்கண்டேன் மதிமிழந்தேன் சோர்ந்தனிமையாய் விழைந்தேன்
மடவாரிருவர்க் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே. (7)

தேனார் மொழியாரிருவோர்கட் டிகழுமயிலின்மீதேறி
கானுறும் விலங்கன் மலைக்கினார் பவனிதனைக்கண்டே
கோனுமன்வைத் தனியாகக் கொண்டுபோகவே விழைந்தேன்
மானார்விழியார்க் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே. (8)

காதலுடனேயிருமனைவி களிக்கமயிலின் மீதேறி
பாதமடியார் பழிச்சவரும் விலங்கற்பதியிற் பவனிதனை
போதமிரக்கக்கண்டேன் மேற்போகா மரமாய்நிற்கின்றேன்
மாதரிருவர்க் கென்புகல்வா யூடலொருசார் மாற்றுவையே, (9)

வெய்யவேலாம் விழியார்கள் விளங்கமயிலின் மீதேறி
பையவே குருத்தாரற்றணிகாசலத்தின் பவனிதனை
மையமகலக்கண்ட தனைச்சூழுங் கலையவ்விடந்துறந்தேன்
மையலடைந்தேன் மனைவியரி னூடலொருசார் மாற்றுவையே. (10)

தலைவி தோழியோடு கிளத்தல்.

வளைக்கடவுட் குஞ்சரத்தலைத மருவுமாறு மாமுகத்தார்
புள்ளிமயிலார் தணிகை யெழுந்தருளிப் புகுதகினைவாரோ
கள்ளியெனவே நினைந்தெனக்கை விடுவாரோ யானென்புரிவேன்
தெள்ளுமிருஞ்சீர் தோழியான் செய்ததவங்கை தவமேயோ. (1)

அஞ்சமுகத்தார் பெற்றெடுத்தவாறு முகத்தையாரவர்
மஞ்சேனுங்குந்தணிகைவரை மன்னியென்கைத் தொடுவாரோ
வஞ்சிவாராத கல்வாரோ வாளுலதற்கியானென்புரிவேன்
கஞ்சமுகத்தாயென்னடியான் செய்ததவங்கைகவமேயோ. (2)

வெருவச்சூரர் கிளைதடிந்தார் வெற்றிவேலாயுதக்கடவு
ளருளியோங்குந் தாந்தணிகைமலையையுகந்தே யடைவாரோ
மருவாத கன் றவிடுவாரோ மற்றதற்கி யானென்புரிவேன்
சருவியோங்கும் குழலாயான் செய்த தவங்கை தவமேயோ. [3]

வாழி.

வாழிமயில் வேல்வள்ளி வாழிகடவுள் பாலை
வாழியறு சண்முகன் பன்றமுக — தோழிகொடி
வாழிதெய்வ முகச்சோதி வாழிபூர்வத் தணிகை
வாழியுகரத் தணிகை வாழி.

கைகண்ட போதங் கண்கண் டவளியிற்
கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தோன்
இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
மூப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியுள்
ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
மாண்டசீர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
விளங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
செய்யுளிற் குழவி யன்புசிறந் தன்றான்
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பாகதி பெறுவான்
மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
பெருமையிற் றில்லை மூதா ராடிய
முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
பிள்ளைத் தமிழுந் தில்லைச் சிலேடையு
நல்லோர் நயவா வல்லோர் வியவா
வியற்றினன் வேயுறு தோளிபங் கன்னடி,
மன்னிய சொக்க லிங்கவே
ளென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வழுக்களைந்து. வருத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் காய்சின வழுதியும் நாடிவருத்து நிறீஇக் கண்ட செந்தமிழென்க. கன்னிவளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மரபென்றது இவ்வாசிரியன் மரபினை. அம்மரபினோன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனிவ்வாசிரியனென் றுணரப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடிகொள்ளென முன்னரடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்புமுணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களாம். இறையுமுயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களை. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம். இதனையே அழுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகமசாரமென முற்கூறிப் பின்றும் வேறுபடுத்து ஆண்டானடிமைத்திறனென வேண்டாது கூறினும், கூறியது ஆகமத்துட் சிறப்பு நோக்கி. பின் நான் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

கணபதி துணை.

முகவுரை.

அநாதி முத்த சர்வஞ்ஞாதி சுத்தசாட்குண்ணிய பரமபதியாகிய சிவபிரானுக்கே உரியது; ஈசுரன் என்னுங்காரண நாமம். இது மற்றவர்களை அவரவர் பேர்முதலிய (உபபதங்கள்) அடைமொழிகளுடன் பின்னின்றேயன்றித் தனித்துநின்று விளக்குவதன்று. சிவபிரானொருவனையே. அடைமொழி வேண்டாது (நிருபபதமாய்) தனிமொழியாய் நின்று விளக்குவதாம். இதனைப் புறப்புறச்சமணர் "பகவனேயீசன்மாயோன்பங்கயன்" என்று கூறிய நிகண்டு முதலிய நூல்வழக்கினாலும், ஈசுரன் கோயிலென்று கூறும் உலகவழக்கினாலும் காணலாம். ஆகவே ஈசுரநாமம் சிவபிரானொருவனுக்கேயுரிய (யோகரூடி) காரணஇடுகுறிப்பெயரென்பது தெளிவாயது.

இது போலவே, வேத முதலிய விசிஷ்டநூல்களால் விதந்தெடுத்தோதப்பெற்ற சிதம்பரதலத்துக்கே உரியது கோயிலென்னுங்காரணப் பெயர். இது மற்றைத்தலங்களில் அவ்வத்தல முதலிய அடைமொழிகளை அடுத்து நின்றேயன்றித்தனித்து நின்று விளக்குவதன்று. சிதம்பரஸ்தலமொன்றை மாத்திரமே தனிமொழியாய் நின்று விளக்குவதாம். இதனை ஆரியவேத முதல்வனே, அவ்வேதத்தை வடித்துத்தெளித்தெடுத்த சாரமாய்த் தன்னில் அபேதர்களாகிய சிவாநுபூதிப் பெருஞ்செல்வர்களின் திருவாக்கிடமாக வெளியிட்டருளிய சீரிய திராவிட வேதமுதலிய பதிநூல்களாற் காணலாம். ஆகவே கோயிலென்னும் பெயர் சிதம்பரஸ்தலமொன்றிற்கேயுரிய காரண இடுகுறிப் பெயரென்பது தெளிவாகியது.

இத்தகைய உத்தமோத்தம வைதிக சைவ ஸ்தலிகச் சிறப்பு வாய்ந்த சிதம்பரத்திலே அநவரத தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந் நடராஜராஜரது திருவுருவம் ஏனைத்தலங்களிலுள்ள மாகேசுர வடிவம் இருபத்தைந்துளொன்றாகிய உருவம் போல்வதன்று. அம்மாகேசுரத்தின் மேற்சாதாக்கியமுங்கடந்து நிற்குஞ் சிவசொரூபமேயாம். இவ்வுண்மை, அந்நடேசப் பெருமானே, நாதமுதலாகத் தோற்றுவிக்கும் சிருஷ்டிக்கும், ...

கொடுத்தருளுதற்கு உலகை அழைத்தற்கும் அங்கமாய்க் கொண்ட டமருகத்தின் தொனியினால் நடராஜராஜ என்று அடுக்கி விளக்கினமையாலுங் காணலாம். ஆகவே, ஏனை நடராஜமூர்த்திகளுக்கெல்லா மேலாகிய ராஜமூர்த்தி இம்மூர்த்தியே என்பது தெளிவாயது.

இப்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரிய நிலையினின்றருளுகின்ற ஸ்ரீமந் நடராஜராஜ வள்ளலை, உலகெலாமுணர்ந்தோதற்குரிய நிலையில் நிறபித்தற்கியைந்த திருவருட்டிருமேனி தந்து ஐந்தொழிற் கூத்து அசைவறப் புரிவித்தருளி, "நோயுண்மருந்து தாயுண்டாங்கு" என்று பெரியோர் விளக்கியவாறு, அத்திருநடனத்தையே அநவரதம் பாங்கினின்று கண்டுகொண்டு முக்காரணத்தாலும் உலகெலாமுணர்ந்தோதி வணங்கி நின்றுய்தற்குரிய வழிகாட்டியருளுகின்ற அளவு கடந்த பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மையார். இவரது பெருங்கருணைப் பெரும்புகழ் வேதாதிகலைகளாலும் பிரம விஷ்ணுவாதி தேவர் முனிவர் யாவராலும் அளவிடற்பாற்றன்று.

அணுத்துணையும் அறிவாற்றலில்லாத நாயிற் கடையாகிய நாயேன் அப்பெரும் புகழைப் பாடுமாறு நினைத்தற்கும் அருகனல்லேன். அங்ஙனமாகவும், அடியேன் பஞ்சாக்ஷரப்படியின் கீழ் வலப்பால் நின்று தரிசிக்கும்போது, சிற்சபையுள்ளே கற்பூர விளக்கஞ்செய்து வந்த தில்லைவாழந்தணரொருவர் தமது இச்சையால் அப்படிமீது நின்று பிள்ளைத்தமிழ் பாடுக என்று கூறி விபூதி தரப்பெற்றேன். அதேசமயம் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் பூஜாமணியொலியும், தீபதரிசனமும் கிடைக்கப்பெற்றேன். இவ்விரண்டு மொத்து நிகழ்ந்த திருவாணை சிரமேற்கொண்டு திருவருளே முடிப்பிக்குமெனத் துணிந்த எனது அறிவின் பருவத்துக்கிணங்க அத்திருவருள் விளக்கியவாறு இப்பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

காட்டுகின்ற தாயினருளால் தந்தையைக்கண்டு தமது குறைகூறி நிறைவு பெற்றின்புறுதல் சேயர் கடனாதலால், உலகெலாமுய்யும் வழி காட்டியருளுகின்ற லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழாகிய இந்நூலுடன் இற்றைக்கு நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் செய்து வெளியிட்ட சிவஸ்துதியாகிய தில்லைச்சிலேடை வெண்பா தனித்து நில்லாது சில குறிப்புரையுடன் பின்பு சேர்க்கப் பெற்றது. அறிவிற் சிறந்த பெரியார் இந்நூல்களிலுள்ள வழுக்களைப் பருவம் பெறாத சிறியேன் அறியாமையால் வந்தனவாக்கொண்டு அவற்றைத் திருத்தி விளக்கியருளும்படி பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ராம. சோ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் நாவலர் பெருமான் மருகர் மகாவித்துவசிரோமணி
பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கருளொருவர்
உரத்தூர், கோ. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

வடவேங் கடந்தென் குமரி யாயிடை
நாடு தோன்றிய நாளிற் றோன்றிய
வியற்றமிழ் நாடி வகுத்தனர் நிறீஇப்
பாய்திரை பருகிய வாய்தமிழ் முனியுங்
காய்சின வழுதியுங் கண்ட செந்தமிழ்க்
கன்னி வளாகக் காரைநல் லூரன்,
பொன்னியல் வாணிகத் தொல்குடி புகுந்தோன்,
தன்மர புயரிய நன்மர பொல்கா
மழைபெய் நிலத்து முளைகண் டன்ன
வியற்கை யறிவு பெரிதே யதனொடு
செயற்கை யுணர்வுஞ் சிறக்க வுயர்ந்து
கடவுட் பூசனை யிடையறா வன்மையிற்
கண்ட காரணத் தானே யுலகம்
வன்றொண் டப்பேர் வழங்குமா முனிவனொ
டென்றுமோங் குடிகொள் பொன்னம் பலப்பேர்ப்
பரமா சாரிய னெனுமிவ ருணர்த்த
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு முணர்ந்து
விழுத்தகு பாட லணிபெற வகுத்தோன்,
வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்டோன்,
ஒழுக்கமும் பணியும் வழுக்குறாப் புணர்ப்பிற்
பழக்கமு முண்மை யுணர்வும் பயின்றோன்,
பைந்தமிழ் நன்மொழிப் பாடல் சான்ற
முந்துபல் புராணமுன் னூல்பல நவிற்றியோன்,
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவர்

கைகண்ட போதங் கண்கண் டவளியிற்
கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தோன்
இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
முப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியு
ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
மாண்டசீர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
விளங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
செய்யுளிற் குழவி யன்புசிறந் தன்றான்
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பரகதி பெறுவான்
மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
பெருமையிற் றில்லை மூதூ ராடிய
முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
பிள்ளைத் தமிழுந் தில்லைச் சிலேடையு
நல்லோர் நயவர வல்லோர் வியவர
வியற்றினன் வேயுறு தோளிபங் கன்னடி,
மன்னிய சோக்க லிங்கவே
ளென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வழுக்களைந்து. வருத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் காய்சின வழுதியும் நாடிவகுத்து நிறீஇக் கண்ட செந்தமிழெனக. கன்னிவளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மரபென்றது இவ்வாசிரியன் மரபினை. அம்மரபினோன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனிவ்வாசிரியனென் றுணரப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடிகொள்ளென முன்னரடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்பு முணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களாம். இறையு முயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களை. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம். இதனையே அழுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகம சாரமெனா முற்கூறிப் பிரண்டும் வேறுபடுத்து ஆண்டானடிமைத்திற னென வேண்டாது கூறினும், கூறியது ஆகமத்துட் சிறப்பு நோக்கி. பின் நான் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

யடுத்ததாம், அதுதான் ஆரியவேதமெனற்கு. விருந்தின் வகை, பிறக.. த்துப் புதுவதாகச் செய்யுள் ஓசய்வார் செய்யும் நூல் வேறுபாடுகள் அவை கலம்பகம், அந்தாதி போல்வன. பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச் சிலே டையுமது. விழுமியது வீடியல் பொருள். பெருமையின் உவமம். பிள் ளைத்தமிழ் பொருள். வானினுமுயர்ந்தோனகத்தியன் நிலத்திற் குடத் தினடங்கிய குறுமுனியாயினான். சொல்லாற் பிள்ளைத்தமிழேனும் பொ ருளாற் பெருந்தமிழென்க. வலிதன்றே தாழுந்துலைக்கென்ப. இனி; ஊரான், புகுந்தோன், வகுத்தோன், பயின்றோன், முடித்தோன், புலவன், சொக்கலிங்கவே ளென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன் விளக்கி விழுமியது பயப்பப் பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச்சிலேடையு மியற்றினனெனவினை முடித்தியைத்துகொள்க.

முகவுரை

அரிய பெரிய நீதிகளையும் மற்றுஞ்சில விஷயங்களையுஞ் சிறுவர்க்கு ஏற்ற எளிய நல்ல செய்யுள் நடையில் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூலாகிய அறப்பளீசுர சதகம், பல சிறுபள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பிக்கப்பட்டு வருதல் யாவரும் அறிந்ததே. இந்நூல் கற்பிக்கப்படுதல் மிகவும் நன்றே. ஆயின், இச்சிறந்த நீதிநூல் கற்பிக்கப்படும் முறையோ குறையுற்றிருக்கின்றது: அஃதாவது - இந்நூலுக்குத் தக்க உரையின்மையாலோ பிறகாரணங்களாலோ மாணாக்கர்கள் பொருளறியாமற் செய்யுள்களைப் பாடம்பண்ணும்படி கற்பிக்கப்படுதலேயாம்.

இக்குறையோடு, பிழையில்லாத நல்ல சுத்தப்பதிப்புப்புஸ்தகம் தக்கவுரையுடன் கூடியது கிடைக்காமல், அச்சுக்கு ஏற்காத விகாரமான காகிதமும் பிழைகள்மலிந்த விரும்புதற்காகாத அச்சும் நிறைவாத உரையும் உள்ள புஸ்தகம் கிடைத்தலால் ஆகுங் குற்றங் குறையுஞ்சேர, இந்நூற்படிப்பு எவ்வளவு தாழ்ந்தநிலையில் இருக்குமென்பது யாவரும் அறியக்கூடியதே.

இங்ஙனம் இந்நூற்கல்வி மிகவும் சீர்கேடு அடைந்துள்ள நிலையில், அறிஞர் சிலர், இவற்றையெல்லாம் ஆலோசித்து, குற்றங் குறைகள் அகன்றால் இந்நூற்கல்வி சிறக்குமென அறிந்து, நீதிநூற் படிப்பு முக்கியமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கவேண்டுமென்றும், மற்றும், பெற்றோர்கள் தம்மக்கள் இந்நூலையும் வேறுசில நூல்களையும் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புதலின் அவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதற்காகவும் இந்நூல் பாடபுத்தகமாக வேண்டுமென்றுங் கருதி, என்னை அபிமானித்து இந்நூலையும் மற்றுஞ்சில நூல்களையும் தக்க அரும்பதவுரையோடு நல்ல சுத்தப்பதிப்பாக வெளியிட்டுத்தருதல் நலமென அன்புடன் உரைத்தமையின், இந்நூலை அவர்கள் கருத்திற்கேற்ப வெளியிடலானேன்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨	௧௧	யெனதிதம	யெனதிதய
௩	௧௪	முற்றுலைவ	முற்றுலைவு
௫	௧௩	ஈசனு	ஈசானு
,,	௨௪	ெதந	ேதந
௪	௩	எடு	எடு
,,	௨௩	ெறுணு	ெறணு
௭	௫	வைப	வகைப
,,	௮	ளறுகி	ளறுகி
௮	௨	மெய்ய்	மெய்ப்
,,	௫	பிள்ளை	பிள்ளை
௯	௪	ேனயனே	ேனயனைய
௧௦	௩	பாங்சை	பாங்கசை
,,	௯	வங்களாளா	வங்களா
௧௧	௩	காந்தரு	கார்ந்தரு
௧௩	௨௨	கியலற	கியிலற
௧௪	௧௩	லிவஞ்சி	லிவஞ்சி
,,	௧௭	கொள	கொள்
௨௨	௨௬	மாசைபை	மாசபை
௨௮	௨௬	———	லோறு
௩௨	௨௨	விளக்ரு	விளக்குரு
௩௩	௨௯	மாப்	மாய்
௩௫	௧௮	டைக்செ	டைச்செ
௪௰	௨௰	ரதரா	ரத்தரா,
௪௭	௨௭	பாசுந்த	பரிசுத்த
௪௮	௨௫	தரத்தார்	தரத்தர்
௪௯	௫	பாகி	பாகிய
,,	௧௰	அடிகரு	அடிக்கு
,,	௧௨	நிலம	நிலம்
,,	௧௬	முழம்பொ	ஞம்பொ
,,	௨௰	கதது	கத்து
௫௧	௨	செயத	செய்த
,,	௬	வயிரம	வயிரம்
,,	௨௨	கங்தே	கங்கே
௫௨	௪	பொனம	பொன்ம
௫௩	௧௨	அந	அந்
,,	௨௯	கையுந	கையுந்
௫௫	௧௫	முகம்	முழ்
௬௰	௧௫	செவவி	செவ்வி
[illegible]	௨௪	பங்க	யங்க

இந்நூலிற்சில இடங்களில் ஒற்று கைசிலேலடை நோக்கினகர ந்துக்கு வகாத்சேர்த்துள்ளது.

உ

கணபதி துணை.

தில்லைச்

சிவகாமியம்மை

பிள்ளைத்தமிழ்.

—(●)—

காப்பு.

சீர்பூத்த திருவருட் டேயசெம் பூமியச்
சிவசத்தி பார்வை யாய
தெள்ளமுத நீரிற்கு ளிர்ந்தவழி யோங்கார
சின்மயா னந்த வித்தி
னேர்பூத்தெ ழுந்துபா சாங்குசந் கொண்டோர்கொம்
பிறுத்தவெம் பவம றைத்தோ
ரிலட்டுகந் தங்தைந்து தொழில்காட்டு மைங்கரமெ
னுங்கிளைகொ டன்பர் சாருந்
தேர்பூத்த நிழல்விரீஇச் சரியாதி முகைபோது
செய்யகாய் கனிக னல்கிச்
சிவந்தருந் தில்லைமேற் சிகரிவாழ் கற்பகச்
செஞ்சரணை யஞ்ச லிப்பாம்
பார்பூத்த வுயிர்தழைய நடராச ராசரோர்
பாங்குகண் டனைய வமுதம்
பருக்குசிவ காமிதாள் பரவுமென் பிள்ளைமைப்
பாத்தொடைக் கருள்க வென்றே.

காப்புப்பருவம்.

ஸ்ரீமந் நடராசராசர்.

தனனதன தாத்ததன தனனதன தாத்ததன தனனதன தாத்ததன
தாத்ததன

திருநடன மூர்த்தி÷பிற சிவபதிகண் மீப்பொலிவ
திறமுறும கேச்சுரமே யாப்பு கனுறா
நிகழனைய மூர்த்தியவை தொகுநிலைம கேச்சுரமெய்
சிவணதனின் மேற்றிவள்சா தாக்கி யமுமேற்
பரவருவ நாற்றிறமு மொருவியவை மேற்றிகழோர்
பரசொருப மூர்த்தியொரா தேர்த்த* இலைவாய்ப்
+பவனவுரு விராட்புருட னிதயமலர் மேற்பொலிபு
பரமநட மாத்தொழிலே யாச்செய் பவனே
விரைசெயவ னுட்கமல மலரைநிகர் தூக்குபதம்
விரவமுடி சூட்டிவழா தேத்தல் புரிவாம்
விமலைபருள் கூர்த்தபரை யெனஇதப மாக்கலினும்
விரவியென தார்த்தியெலாம் வீட்டி யருள்வாள்
வரியகய லேய்த்தவிழி பொழியருளி னுற்பலுயிர்
வகைகளுய வேட்டகலாள் o வாழ்த்தி யணியாய்
மகிழ்நடன நோக்கியமர் சிவைமலைய னுற்றுதவ
மகளுருவம் வாய்ப்புறுமா காக்க வெனவே. (க)

ஈசான சிவன்

தானன தத்ததன தந்ததன தானன தத்ததன தந்ததன தனத்த தன்ன

மாதேவன் முற்றுயிரு ணர்ந்தனவும் வானேது முற்சுருதி
தந்திரமுன் வகைக்கொ ளருநூல்
† வாழ்வானு ரைக்குமறு சங்கிதையென் வாய்பாடு டைப்பிரம
பஞ்சகமும் வயக்கு மதன்மே

÷ பிறசிவபதிகண் மீப்பொலிவனவாகிய திருநடனமூர்த்திகளென்க. இலைவாய் மாத்தொழில்களே பரமநடனமாகச் செய்பவன் பரசொருபமூர்த்தியே என்க. + பவனம்—உலகம். o அகலாள்—முற்றெச்சம். † வாழ்வான்—சீவர்கள் வாழும் பொருட்டு.

வீதாகம ணப்புகல்ச டங்கமும † னேகாத சத்திலகு
மென்றுரைசெய் யிவற்றின் முதலா
மீசான முத்திமது வின்புருவ னேயாய ருட்செய்சிவ
னம்பொனடி யினைப்ப ரசுவாஞ்
சிறேவி யுற்றவ ரன்பொடுதி யாகேசன் ¶ முத்தகுரு
நன்கிருவ திறத்த முறையாற்
றிசார்ம கப்பெறுமு குந்தனினை நிந்தகு முத்திபெற
வந்தணிமை திருத்த முறவே
நிதாவெ னப்பரவி மன்றுபணி நேசார் திலேப்பதியி
னென்றுநிகழ் நிருத்த மதைவே
நீளாத ரத்தினொடு கண்டமுக நீர்தான ருத்துசிவை
யின்புரவு நிகழ்த்து கெனவே. (௨)

தற்புருடசிவன்.

தத்தனை தானதன தத்ததன தானதன தனத்த தனனா

பைத்தமல மேவுமுயி ரெத்தனையு மேழின்முறை
பயிற்றும் வினையாற்
பற்றுபுவி வானக முற்றுலவு ருதுரிய
பதத்தி னுறுகா
றுய்த்துரிய மாயையினில் வைத்துமறை யாமுன்வினை
யுடற்கண் விடமே
லொப்புவினை சார்புதரு தற்புருட மாசிவனை
யுளத்தி னினைவாம்
முத்தியொரு போதுகரி சித்தவர்கள் சேரவருண்
முழுக்கு நலமே
முற்றுபதி யிதெனவ னைத்துலகு மேவுதிலை
முதற்ப தியிலே
மெய்த்தமறை நூறகர வித்தையெனு மாசபையை
விளக்கு சுடராய்

---

† மன் ஏகாதசம் எனப்பிரிக்க. ¶ முத்தகுஉரு—சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி.

மெய்க்கொள்சிவ காமியனை யைப்பரசு மாபுரவு
வினைச்செய் கெனவே. (௩)

அகோர சிவன்.

தானதன தானதன தானதன தானதன தத்த தத்தன

நானிலைய வேழ்வகைய நாலிருப ஞலெனுமி லக்க மெய்க்கொளா
நானிலமு மேனிலமு நாடிபுமல் பேரனர் நசித்தி ளைப்பொரூஉ
மேனிலைய வாவியுடல் வேறுபிரி யீறுவினை யைச்செய் மெய்த்தரா
மேவியவ கோரசிவ பாதமலர் மீதளிவி ளைத்து ரைத்துமால்
வானினிமிர் மாசிகரி மீதுறுவி லோதனம்வ ளித்தி றத்தினால்
மாறி ¶யசை வானும்வினை மால்பிறவி மாசறவ முக்து முத்திசே
ரூனமினலாசையினர்சார்மினலர்போமினெனவுய்த்துணர்த்தனே
ரோதுநிலை மேவுசிவ காமியரு ளோவிலுமை யைப்பு ரக்கவே. (௪)

வாமதேவசிவன்.

தான தானதன தான தானதன தாத்தன

வீளி லாதுதொடர் மேலை நாளின்வினை வேட்கைபால்
வேறு வேறுடலின் வேறு வேறுசெயன் மேற்செலாண்
மாவை மேல்வினையின் மாறு றுதவகை காக்குமோர்
வாம தேவசிவன் வாய சீரடிகள் வாழ்த்துவாம்
வாவி நாறருண வாரி சாதமலர் வாய்ப்புகூஉ
வான்ம ராளவிணை காழி வாழ்வுதுணை வாய்ப்பநேர்
மேவு சோதிபுகு வாய்மை யோதுநிலை மீப்பொனர்
வேணி பாலைசிவ காமி யாய்புரவு நோக்கவே. (௫)

சத்தியோசாதசிவன்.

தத்தன தானதன தத்தன தானதன தத்தன தானதன தனதாத்தன

சித்தசா நீபுகுதி தெற்கினே காதுயர்சி ருட்டியார்
மேன்முகமு னெனவோர்த்தவா
தெற்றெனு வேகுமத னக்கமார் தீயினின சிப்புறு
வேகுமத னென வீழ்த்துமேற்

¶ அசைவான்–தொழிற்பெயர்.

காப்புப்பருவம்.

றந்துவா றிதன்மனை முற்றியே யாவிதரு சந்திரா
னேர்வருதன் முகநோக்கமாந்
தக்கசீர் சாலிணைய சத்தியோ சாதசிவ சத்துசீ
பாதமலர் தனையேத்துவா
மித்தையே சிவபர நித்தமே யோர்பிரம மெய்க்கொணு
மேயதுவு மெனுமாற்றமே
விற்றுவாழ் சிவிதரு ணர்த்துபா ழாமனலின் விட்டிலா
காதுசிவ னருண்மார்க்கமே
முத்திவா யாமெனவு ரைத்துநாம் வாழவருண்
முத்தர்சார் வாயதிலை நகர்போற்றுசீர்
முக்கணான் வாமநிலை யுற்றுவாழ் தேவியருண் முற்றுமா
தாசிவையை நனிகாக்கவே. (சு

ஈசீனுதி ஐந்துமுகங்களாகிய பஞ்சப்பிரமமந்திரரூப சதசிவமூர்த்தியினது இருதயமுதலிய அங்கசத்திகள் ஆறும் மற்றையர்க்குள்ள அங்கங்கள்போல்வனவல்ல. அவை சத்பாவமுதலி ஆறுகுணங்களேயாம். இதனைப் பௌஷ்கராகமம் பதிபடலம்.

𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 - ஸத்பாவோஹிருதயம்தஸ்ய
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 - சிரஸ்ஸர்வோச்சிரிதோகுண:
𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 வசித்வமபரீநம் யாசிகாஸோபரிஸ்திதா
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌪𑌨𑍇 ॥ -
𑌤𑍇𑌜𑌃𑌕𑌵𑌚𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ *

- ஸ்வபாவ குப்தமங்யேஷாம் ஸமர்த்தமபிகோபநே,
* தேஜஃகவசஸாதர்ம்யாத்தந்நாம்நாவ்யபதிச்யதே.।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 - 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 *
ஸர்வஜ்ஞதாயாயத்பீஜம் ததஸ்[?]தநிரீக்ஷணம்.

𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 - 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇.
யொஸாவப்ரஸஹச்சம்போ: - ப்ரதாபோஹேதிருச்யதே.

என்னும் வசனங்கள் விளக்குகின்றன. இவற்றைப்பின்வரும் ஆறுசெய்யுட்களினுங் கூறப்பெறும் அவ்வாறு குணங்களுக்கும் முறையே ஒவ்வோர் எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டுண்மை தெளிக.

இருதயசத்தி

தந்ததன தாந்ததன தந்ததன தாந்ததன தத்ததன தந்த தனனு

ஐந்துவகை யாஞ்சிவன தங்கமென வாய்ந்தனவ
யற்சுரர்க ளங்க வகைபோ
லன்றிறைவ னேங்குகுண மென்பர்மறை யாய்ந்தவர்க
ளத்தருச டங்க முதலாய்ச்
சந்திரனை வார்ந்தசடை யின்கணுற வேய்ந்தசிவ
§ சத்தியல்பி தென்று புகல்சீர்
தந்தியல்பின் யாண்டுமொளிர் கின்றவித யங்கசிவ
சத்திதனை யன்பி னினைவா
மந்தமறை தான்பரவ நின்றபதி யோங்கிதெனு
மத்தலைமை யென்று முணர்வா
யங்கணுறு மாந்தர்களை நன்றினிது* கூந்தொனிய
தற்கு முறழ் கண்டை பொலிநீண்
டெந்தையருள் கூர்ந்ததளி முன்றெருடர்பி † னீண்டுநிலை
யிற்பரவு மின்ப நிறைவா
யென்றுமுடன் வாழ்ந்திலகு மம்மையுமை சாம்பவியி
னைப்புரவு நன்று செயவே. (எ)

சிரோசத்தி

தனனதன தந்தன தனனதன தந்தன தானத் தனத்தன [மேற்

பெரிதுபெரிதென்றெருரோர்பொருளையுமிருந்தவாபேசிக்கழித்து
பெரிதிகனிலின்றெருணுமறைபுகலுகின்றதோர்பேருற்றசைக்கொண
துரியவுயர்வென்பதோர்குணமிதெனநன்குசிரோவற்றெடுத்துநா
லுரைசிரசெனங்கமாதேவிபதமன்பினுலோதிப்பழிச்சுவா
மரிபிரமரிந்திராதியசுரர்கள்வந்துநாவாரத்துதிக்கநே

§ சத்தியல்பு—சத்பாவம். † ஈண்டு—வினைத்தொகை.

காப்புப்பருவம்.

ராறுமெனவர்முன்புசாரடியவரொருங்கிநேராகத்திளைத்துளா
ரிரிமிசெனறுநந்திகோலினின்விலகிநின்றுமேமேலகக்கடைக்கணு
ரினியதிலையந்தண்மாநகரிலகமென்றும்வாழ்தாயைப்புரக்கவே.

சிகாசத்தி

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த தனதனத் தனத்த தனனு

அரிபிரம ராதி யன்று பவையை சிவருந்த
னருள்வசத் தடக்கி யொருதா
னவர்வசமு றதெ முந்தன் முதல்மைமிக மாக மங்க
ளறுதியிட் டுரைப்ப மிசைமெய
யொருவரிய தாய்வி ரிந்து நிலவுபொரு ளாய்வி ளங்கி
யொளிர் வசித் துவத்தொல் குணமா
புரைசெய்சிகை யாயவங்க மெனும் விமலை பாத மென்று
முளமுறத் துதித்து விழைவா
மானருளி னுல்லை குண்ட மமரியும் வேத னுந்த
மருநகர்ப் புரப்பு முனியா
வமலனருள் கூர்வ துந்து புடவியென வேறு ணைந்த
வவனியிற் பிறப்பு மருவா
துரியநம நாள்க ழிந்த தெனவிழையும் வாய்மை நன்றி
புயர்புவித் தலத்தின் முதலா
யொளிர்திலையின் மேவு மங்க ணமலைசிவ காமி யம்மை
யுருவினைப் புரக்க வெனவே.

கவசசத்தி

தத்ததன தய்ய தந்த தத்ததன தய்யதந்த நானத் தனத் தனனு

எத்துணைய வல்லபஞ்செ யெத்தகைய தெவ்வருந்த
மேதப் பயத்த வினைமே
விட்டிடர்கள் செய்ய வந்து சுற்றிடினு முய்தல் பொன்ற
வேதற் புரக்கு மியல்பா
மத்தகைய செவ்வி யங்கைபிற்றிகழு நெல்லியென்ப
தாகத் திகழ்த்தி யெனையோர்க்

கப்புரவு செய்கி னின்கண் முற்றுநிறை வல்ல பங்கொ
டார்மெய்ப்பை யொத்தொ ளொளியாச்
சித்தமுரை செய்தி டுந்திண் மெய்க்கவச திவ்ய வங்க
தேவிக் களித்து முளமே
செச்சை மலர் பெய்யு மம்பு யத்திளைய பிள்ளையின்பு
சேரத் திருக்கை மடிமேல்
வைத்துலகு செய்ய சந்த திப்பயன்மு னெய்தி யன்பின்
வாழத் திருத்தி யருள்கூர்
மைக்கணுமை தில்லை யம்ப றிப்பரவு மவ்வை யெங்கள்
வாழ்வைப் புரக்கவெனவே. (க0)

நேத்திர சத்தி

தானதன தாத்த தன தானதன தாத்ததன தந்ததன தத்த தனனு

ஏனையர்க ளோர்த்திடவொ ரோர்பொருள்சண் மாத்திரமு
ணர்ந்திடமொ ரற்ப வுணர்போ
லேதமது ருத்தகையின் யாவு மொரு சேர்க்கையினி
யைந்துணரு முற்ற றிவுசார்
வானவுயிர் வாய்ப்பவருண் மூலகதி ரீக்கணமெ
னங்கமிதெ னத்தி கழுமே
லாமினிய நேத்திரசு தேவியடி வாழ்த்தி நிக
மன்புறநி னைத்தல் புரிவாம்
மானவில் பொய் யாற்கரிய மேனியர வாய்ப்புகழு
னித்துடனி ரக்க மலிவான்
மாறுமிதுன் மாக்கவலை மாறுகென வோர்த்திறைமுன்
மைந்தனத ருட்செ யுருவோர்
கானல்விழி நோக்கருளி நோயுமது தீர்த்திடமெ
ருந்துமருள் கர்த்தி ருவமா
காரணியை யோர்த்ததில்லை வாமுமையை யேத்துறவு
கந்து செய்பு ரத்த லுறவே. (கக)

மால்சவில் எனப்பிரிக்க. ● கால் நல் எனப்பிரிக்க.

அஸ்திரசத்தி

தானதன தானதன தத்த தாந்த தானதன தானதன தத்த தாந்த
தானந்த னந்தனு

வீரமென வோதவரு வெற்றி தாங்கொண் மேன்மையுறு
மாதன்முன மிக்க வாஞ்சை மேவித்து தித்துளோர்
வீறுபெறு வானருள்செய் சத்தி மான்பொன் வேணியா
னேயனை வெற்றி தான்றண் வீரட்ட மெட்டுமே
தேரவுணர் வானிலகு மெய்த்த நான்கு சீர்மறையு
மோதுமின திட்பம் வாய்ந்த தேவற்கு ரித்த தாய்த்
தேவர்பிறர் கோணினைவு மற்ற தாங்கொ ளுதபிர
தாபமெனு மந்தி ரங்க தேவிக்க ருத்தி புரிவாம்
வாரமுத மேயகடு முட்ட மார்பி வாழ்துமென
வார்கலிம திப்ப + நேர்ந்த வாழ்வெற்கெ னக்கெனு
மாவைமுத லாயபொரு ணர்ச்சி யாங்கு மாவிடமு
ணுடிநிலை கெட்டு மாய்ந்த வானைக்கி ரக்கமாய்க்
கோரவிட மாரமுதெ னக்கொ டார்ந்து கூவமா
ராவிபெற முற்றி யாண்ட கோனுக்கி டத்தின்வாழ்
கோதைநிலை மாநகரி லுற்றி யாங்கள் கோதையற.
வாழ்சிவையை யற்பி னெம்பல் கூடிச்சி றக்கவே.

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

திருமேனி யினதேசின் விரிவாய பலகோடி செகதண்ட வரிசை யாக
சேர்முறையி னேவங்தொ டுங்கவா னாசச்சிதானந்த ரூப வாழ்வா
யொருவாத மர்ந்தநீ யிதாகு மிங்கிலைமை போர்ந்தெமைச் சீய மாசி [ய
யுற்றுவாழ் வெற்றியென பற்றுமோர் வுற்றனைய வுலகெலா மெனிதுக
பெருவாழ்வு றத்திருவு ளங்கொண்டு சீவரிற் பிள்ளையென முன்னி யற்
பெருந்தவத் தாலிமா சலன்முனோர் பால்வந்த வெற்றியாசலன்னை யுன்னை
தெருள்கூர மகவாயு வக்கின்ற வெம்முனஞ் செங்கீரை யாடி யருளே
தில்லையரு ணடவாமல் சொல்லரிய சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (

+ நேர்ந்த—இரண்டாருபு தொக்கவினையாலணையும்பெயர்.

வேதமுடி பாதுகையின் மீதிலகு பாதமலர் மெல்லணை விளங்கு மாதன்
வித்தியா மேனிசுய னிப்புறவொர் தாளீட்டி விமைமலர்ப் பாதமொன்றப்
போதணைமடித்தூன்றி யம்புயத் திருமுகம் பொறபவிரு பாங்கசைக்கும்
போதுமேர் காணறிஞர் மன்றமட நாதனிரு பொன்னடிகளேட்டி யூன்றி
மேதகப் புரிகடனே ரோக்குவார் பூமியுற வீழ்ந்திறைஞ் சுதலு முடனே
வெய்யவினையோடுதலுமையமீவாவென விழைந்தழைந்திடலுமோர்க்குஞ்
சீதநிலை யெனமகிழ்வு ராதலா லம்மைசெங்கீரை யாடி யருளே
சிவமேசெய் நிலைமாநகரின்மேவு சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (௨)

உலகிலுள சீவகோடிகளாய பிள்ளைகளை யுணர்பக்குவங்களாலு
வோதுசோபானநிலை வைந்தானருளாயசீருண்முறைக் காட்டி மேன்மேற்
செலவுய்க்குமுலகன்னை யாயநீயோங்கவிளை றுநவியாமேலை யெறுமோர்
சீவனைத் தாயெனவொர்மகவாகியவருன்னைச்செய்முறைநமைகொண்டுபேணி
யிலகுதன் கனைக்காற் கிடத்திநீ ராட்டியுடனீரம்புலர்த்த விரைவா
யினியவொற்றுடையிட்டொண்சுணம்பூசிமார் பினிலணைத்துச்சிமோந்து
திலகமிட்டுடன்புறப் போக்குநீ யாதலாற் செங்கீரை யாடி யருளே
தில்லையம் பதிமேவு செல்வியெந் சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (௩)

காட்டுவித்தாலெவர்கள்கண்டிடாரென்றுமேற்காண்பரார்முன்புகாட்டாக்
காலெனவுமறையுடன்பாட்டினருஞ்செந்தமிழ்க்கவின்சுருதியாய்மையாரும்
வேட்டுணர்ந் தூய்மெனக்காருமிமுன் றுய்பதியின் விமலசிவ பூசை நீயே
விளக்கியாங்குனையேனை மென்கனேர்க்காலெனா விளம்பு பீடத்தமைந்தே
யீட்டுமணிகீராட்டிவெண்காப்பணிந்திறைமையாடென்றுமேறன்மைகாட்டி
யியலெழில்கணேறுநூ தரியமணி யாரமுமெனா லாம்பூட்டி யன்பு நீட்டுஞ்
சேட்டிளங்கோலமேன் கண்டெளிய வின்புறச் செங்கீரை யாடி யருளே
செல்வநிறை வளமேவு தில்லையமர் சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (௪)

அரிபிரமன் முதலமரர் பலவகைய பிறவிகள் தேத்தவினைய சார்பு பற்றி
யயர்வினையர்மலசகிதரிதுசரதமவர்சரிதமவைகளுற்புணர்ந்தவர்போல்
வருபிறவிபகவுறியிஞெருபொழுதல்லொருவிதமுமறுவுநிலன்பாதேவனே
மலாவிதன் வினைகருவி தொழிலெய்தியதென வுரிய வாயவிகாரகமங்கள்
விரியவுரையனையடனபினையவிசிபிவிரா ட்டுநயமலரிணிலைபோல்
விழைமலையன்மகளிலுறுதினமுமனுமலமலர்மிசையடைவுமேற்றிருந்தாய்
தெரிவுயிருளமலர்தொறமர்தனினைசெயலமலைசெங்கீரை யாடி யருளே
திருவருள்செய்தில்லைநகரினனவ்ரதமருவுசிவைசெங்கீரையாடியருளே. (௫)

வேறு

செம்பவ ளம்புரை யம்பத முன்பணி சிவர்க ளன்பெறச்
செல்வமு மெய்தரு கல்வியு நல்குபு நிமைய கன்றரு
மிம்பரி னன்பல வின்பநு கர்ந்தரு ளிசைவி ழைந்தேவாழ்
ழில்லற நல்லற = மல்லன வில்லற மேவுமுறை நின்றோரும்
தம்பொரு ளொன்றுறை சத்தி முன்பல நாவின லஞ்சாய்பு
தையலர் மையல்கொய் தூய்வகை மெய்யருள் சார்நிலை தந்தரு
மம்பிகை நந்திரி யம்பகி சுந்தரி யாடுக செங்கீரை
யல்லொழி நில்லெரி னெல்லையின் மெல்லிய லாடுக செங்கீரை. (க

முத்தலை யூற்றழல் பெத்தர்கள் பைப்பைய மோகற வான்றோர்கண்
முற்புகு நற்றிற னூற்றவர் பொற்பத மூதலர் தாழ்ந்தாய்பு
தத்துவ முப்பொரு ளுய்த்துணர் வுற்றிருள் சார்மல மாய்ந்தேகத்
தற்செய லற்றொரு தற்பர மெய்ப்பதி நாளிணை யாய்ந்தார்தன்
புத்தலர் முற்கொடு மெய்த்திற லர்ச்சனை போதமுன் வாய்ந்தேசெய்
பொற்பினி லத்தரு முத்தியி னித்திய போகம தார்ந்தார
வத்துவ சத்திசெய் தாய்த்தரு ளுத்தமி யாடுக செங்கீரை
யற்புறு பொற்சபை ●யிற்பொலி சிற்பரை யாடுக செங்கீரை. (௨

கவுணியர் மலமறு நெறிசெல வளர்நிறை காழியி ‡ னம்போரு
கனதட மிசையுயர் கவுணியர் குலம்வரு கான்●முளை யென்றேதச்
* செவிநிறை ரவிபல நொருமொளி யுருவொடு சேர்தலை முன்பேசெ
சிவபத விருதயர் பகவதி யனைபெறு சேயினில் வந்தேனைப்
பவமிரு சமண்மத முதலிய படியிருள் பாறிட வன்பேறு
பரசிவ நெறியுல கெவைகளு மொளிர்வகை பாலிய நன்பேசெய்
தவிர்தரு குகமக வருள்பரை திரிபுரை யாடுக செங்கீரை
யனநிறை கனசபை தனிலொளி ரனைசிவை யாடுக செங்கீரை. (௩

மலவிரு டெறுகுழன் மதிகுறை யிரிமுக மண்சே ணின்பார
மலியருள் பொழிவிழி ¶ வரவுயி ருயவருள் கொண்டே நின்றோ
மிலவிதழ் ○ வான்மொழி யமுதுணு மிருசெவி பொன்று நின்றோ●
னிறுதியில் கலனணி களனிக பரசுக மிங்கா ருஞ்சாரு
நலனருள் கரமலர் கவுணியர் குலமணி நன்கா ருந்தூய

= அல்லன—இல்லறத்துக்குவிலக்கானகுற்றங்கள். ‡ அம்போருக பிரமனது. * செவி—இடைக்குறை. ¶ வர—விளி. ○ வான்—நாயகன் ● இன்—உவமஉருபு.

நறையமு தூறுகட னகின்முத லினவெழி னன்றே கண்டோகை
திலைநக ரிறைகொள வணியம ருலகனை செங்கோ செங்கீரை
சிவைபக வதியுமை யிமகிரி பெறுசுதை செங்கோ செங்கீரை. (௯)

நான்மறை நீண்முடி சாரமி தாமென நன்றோர் பன்பாலிந்
நானில மேனில மார்பவர் பேணுநர் நந்தா வின்பார
மேன்மறை வேதிய ரையமணி வாசக மின்பா லன்றேகி
¶ வேள்பணி வோடியல் சீடனி னீள்கர மென்பூ மொரந்தாலு
மாமணி வாசக நான்மறை வேமென வண்பா தந்தேடு
மாசபை மீதுமு வாயிர மாணவர் மன்பே ரன்போர்முன்
× சேமணி தேசிக னையருள் வான்மனை செங்கோ செங்கீரை
தேவிய லார்திலை மாநகர் வாழ்சிவை செங்கோ செங்கீரை. (௧0)

செங்கீரைப் பருவ முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்,

சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வு சீவர் பெறுவா னவரிதய
திவிய கமலந் தொறுமினிய தேசிற் றிகழ்தா ரகவுருவிற்
பவமாய் வுறவீற் றிருந்தருளும் பரைநீ யதனை விளக்குதற்கோ
பரவி நோற்ற தக்கனெதிர் படர்கா ளிந்தி பங்கயத்தி
னவமார் சங்க மாய்விளங்கி நாடி யெடுக்கு மவன்மகளாய்
நண்ணும் வேத வல்லியுனை நயந்து தாலாட் டிடவளர்ந்தாய்
தவமார் தில்லை யமர்ந்தருளே தருதாய் தாலோ தாலேலோ
சமயாதீத சித்தாந்தத் தனியே தாலோ தாலேலோ. (௧)

பயமா ருததி யெழுந்திரிமுற் பலவா னவர்க்கும் படர்செய்விடம்
பரமன் றிருமு னின்சார்பிற் பலமாற் றொடுங்கிற் றென்பநனி
வியனு ரெவர்க்கும் வசிப்பரிய விமல னின்சொல் வசமாவன்
விழைவ னினதா ருணைடக்கே விரவு நினதா லோகனத்தின்
வயனு யுனையே பார்த்தமர்வன் மருந்தன் மொழியா ரமுதெனவே
மாந்திச் சுவைகூர்ந் தின்புறுமிம் மாண்புற் றிலங்கு மலோகநிலை
மயிலே குயிலே மடவனமே மானே தேனே தாலேலோ
மல்ல னிறையுந் தில்லைநகர் மணியே தாலோ தாலேலோ. (௨)

¶ வேள்-வினைத்தொகை, × சேமணி-விடையில் வருமணி,

சிவர்மூன்று மலமுதல திரிமா சொழித்து முப்பொருள்க
டெரித்துமுப்புண்டரங்கண்மணிதிருவைந்தெழுத்தாஞ்சாதனமூன்
றுவலுறமேற்கொண்முறையோர்த்தடிசேர்த்தருணின்செயல்விளக்கி
யத்து விதமாய்ச் செஞ்சோதி யமல னுடன்சார் புணர்த்திடவோ
மேவு மகாங்கி மூன்றுண்டின் மிளிரு மகளாய் விளங்கினையம்
மேனை போலக் காஞ்சனையும் விழைதென் னவனு மெடுத்தணைத்து
மாவன் பினராய் வளர்ப்பவருள் வழங்கு மனையே தாலேலோ
மறையா கமம்போற் றெழிற்றில்லை வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. ௧

சனக னுமே பிரமமெனுந் தருக்கோர்ந் தீச னருளான் ● மா
தனஞ்சார்கெனுமாரதைமுனி இத்தனின்மேலீசனிலையென்றல்
வினவி யிபமா முகற்பணிந்து விளம்ப மூதுவே தியனிலவண்
மேவி || யுளவந் தனவெல்லா மிசைந்தும் பசிமே லெழல் கூறித்
தனில்வந் தெவையு மொடுங்கனக சனகன்றனென் றோர்த்தொருவேன்
றனக்கோ ருணவுந் தந்திடாய்நீ தானே பிரம நின்பிரமத்
தினைவெந் நெருப்பி லிடுகென்மக வீன்ற பிடியே தாலேலோ
யெமையா ளுமையே தில்லைநக ரினில்வாழனையே தாலேலோ. (௨)

முன்னை நலந்தீ தாலிம்மை முதந்துன் பியைந்த வெனுமுலக
மொழியால் வினையு முயிரிலையேன் முற்று வினையா லுயிருமவை
யென்ன செயலுந் தாமேசெய் வின்மை யதனு லியக்கிறையு
மென்று முளவென் றனுமித்து மெய்ய லாமீ தோராமற்
பின்னு மலக்கட் டுளதனையே பிரம மெனலாற் சனகன்மலம்
பிறங்கு ஞானுங் கியலறநின் பிரமந் தீசேர்த் தெனுமகவு
தன்னை நோக்கு பிரணவத்திற் றந்த தாயே தாலேலோ
தகைசார் தில்லை நகர்வாழ்வு தருதற் பரையே தாலேலோ. (௩)

வேறு

சனகனெ னும்பெய ரும்முனை நின்னெழி றண்ணடை முற்றேம்ப
றன்னகர் வைதிக சைவத் திரிசிர தாபதன் மாமிடியா
லனமிசை வும்மில னெனவிள கிலநின கம்பிர மச்சார்பா
லழிந்தது நின்பொரு ளெம்முண வுந்நிறை வாகா தலன்மனையா

● மாதனம்–பெருஞ்செல்வம். || உள–அச்சனகன் மனையிலுள்ள உணவுப்பொருளும், வந்தன–அவனாணையால் அவ்வூர் அயலூர்களிலிருந்து வந்தபொருளும்.

[illegible] சானறை வெய்தின மவ்விருவோ
செய்தினர் மாகந் தியெம்மடி மைத்திற னேசெய லாவெனவா
தனையற வருள்புரி மதகரி தருபிடி தாலோ தாலேலோ
சைவமி குத்தொளிர் தில்லைந கர்ச்சிவை தாலோ தாலேலோ. (சு)

இன்பம்வி ழைந்தும தெய்தமு யன்றுமி டைத்துய ரெய்தவசைந்
தினைவுறு மோபிர மம்மிது நின்னிடை யெய்தல நிந்தனைமெ
யன்பிலர் கோடிவ ழங்கினு நாமணு வாதறி ருத்தியுறே
மணுத்துணை நல்கினு மன்பர்கள் கோடிய திற்பெரி தாக்கொள்வோ
மென்பது நின்னிடை நந்திரி சிரன்மனை யாளிடை யின்றோர்ந்தா
யினிநமை யிறையென னினையடி யவனென வெய்சன காவெனவே
தன்பவ ளத்திரு வாய்மலர் சேய்தரு தாயே தாலேலோ
தனைநிகர் தில்லைநகர் திகழ்தர வருசிவை தாலோ தாலேலோ. (எ)

செய்வினை % செய்பவர் செய்வித் திடுமுதல் சேர்பய ளுறிவெலாந்
தெய்வத் திறனொளிர் சைவத் தலதிலை தேர்கென வவ்வாய்மை
யெய்வகை யாலுய தேசமு றைப்படி யேமிது லாபுரிவா
ழிறைவற் கருளியந் நெறியுற் றவன்முன மெய்திய பாழ்மார்க்கத்
துய்வகை யிலையிது மெய்யென வேதுணி புற்றொழு கன்றோனை
யுயர்தரு ஞானச னகனென மேற்பெய ருற்றிட வைத்தேசற்
சைவம்வி ளக்குக யானன சந்ததி தந்தாய் தாலேலோ
தைவிக தில்லையி னுய்வருண் மெல்லிய ளூலோ தாலேலோ. (அ)

வாவியின் மீச்சுட ருய்க்கும கார்சிலர் வாலிய தர்ப்பணமேல்
வயங்கிய வோர்சிறி தாயமி தப்பினில் வைத்தொரு தீபமதை
யோவறு மொல் * லொலி சென்னெறி யுய்த்திட வோதுமந் நீர்மீதே
யுறுவது திருவரு ளொளியுள மிலகுற வொண்டிரு வெண்ணீறே
பாவிய மேனிவி ளங்கிட வார்கலி பண்ணிய முன்னோன்பு
பயனுற வுலகுய வாசுகள் சொற்றுணை பற்றுபு கன்மிதப்பிற்

% இதனை
"செய்வினையுஞ் செய்வானு மதன் பயனுஞ் சேர்ப்பானு
மெய்வகையா னான்காகும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
யிவ்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கில்லையென
வுய்வகையா லரனருளாற் பொருள் சிவனென் றுணர்ந்தறிந்தார்"
என்ற பெரியபுராணத்திருவிருத்தத் தாலுங்காண்க. * ஒலி—காற்று

தாலப்பருவம்.

ருவற வேலெல னோர்நிலை யாய்பவர தாலோ தாலேலோ
சண்மையில் வந்தரு ளுங்குக வையநின தாலோ தாலேலோ. ([illegible]

நித்திய தத்துவ நிர்க்குண தற்பர [illegible]
நிகழ்திரு நடமுறை நியமிகின் [illegible]
நத்தொலி யாலியி னுற்றரு ளைம்புய [illegible]
ணறைநுக ரளிநிரை யொலிசெய மேவுத ளுநிபு முன்னுளி
லத்தகு ருத்திர பசுபதி யார்புன லாகள மாய்நின்றே
யன்பினு ருத்திர மாமறு வோமுற வார்வெப னேர்காட்டு
மித்தட மென்றளி கூர்நிலை மாநக ரெந்தாய் தாலேலோ
வேமரு பாநடன் வாமதி லாவுறு மின்பே தாலேலோ. (௰)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

ஒப்பாரி லான் × முனையு மப்பாவ னைநிலை யென்னபடி தன்னருளையே
யொட்டிநின் றன்பறிவு பெற்றுப் பரிபாகரு ளுற்றதுணை பாக்கொடதனு
லெப்போது மேருணரு மப்பாவ னைக்கென்ப னேபுண்ட நீக புரம்வா
ழீசனென மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவநூ லேத்துமே கம்பனடியை
முப்போதும் வழுவாம லக்காந்தி மாவடியின் முந்துலிக லாமுய்யவே
முன்னிய ாகமமுறை யினான்னை [illegible] யற்சியா ல்வேணி புடிமேற்
றப்பாவி லைக்கொண்மலர் † சப்பாணி கொட்டியவன் சப்பாணி
[கொட்டியருளே
சற்பாவ * முற்றிதய மெய்த்தேவ னந்தமலை சப்பாணிகொட்டியருளே. க.

சாதலா லெம்மைமீர் சப்பாணி கொட்டிமோ கடறுதற காது நாமோ
காணரிய பல்கோடி சீவரா செடைந்து கருமையுறி யுட்டு மாதா

× முனையும்பாவனை—முனைத்துநின்று செய்யும் பாவனை. அது யோக நூலார்கூறும் நால்வகைத்து. இதனை யும், "பாவனையேற்றுணசத்தாம்" என்ற மெய்கண்ட வெண்பாவிற் கண்டுணர்க.

† மலர் சப்பாணி—மலரோடுகூடியகர். சப்பாணி—சகபாணி யென்று பகுக்கப்பெறும். *-உற்றவென் னும்பெயரெச்சத்தகரம்தொக்கது.

வாதலா லென்றியே லேனையரின் வயினொந்த ளித்ததிலே சங்கற் பமே
யன்னதுங் கன்னியென நின்னைநூ லோதுமுறை யாற்றெளிதுமீதல்
[லதூஉஞ்
சேதனசேதனமெனவுரைசெயுலகெலாஞ்சேர்முறைபொடுங்கு மந்நாட்
சிவனொருவனேயாற்றுநடனநேர்சப்பாணிதிகழ்தாளவொற்றிசைப்பாய்
சாதநீர்ந் துலகுய்ய மகளுமா யினையம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே
சைவவியன்மணநாறுதில்லைவருசிவகாமிசப்பாணிகொட்டியருளே. ௨.

செனனமர ணந்திகளி னுழல்சமல சிவநிலை சேர்தேவ ரூரமர்ந்து
திண்புவியி னோரசு தன்பழைய ராவியுயல்செயவேண்டவாங்ககந்தை
முனையமகியுயிர்வெருவவிம்பர்வந்தெம்பிரான்முடி நுனித்துஞ்சியங்கோர்
முனிமிச்சிலாகியேசெவியின்வந்தென்புசார்முதுகங்கைகநதிவியப்ப
வனகசிவ னோர்மலய முனிவனுல குய்யூர ஞ்திகட் காக வேண்ட
வனையன்மந்திரகலசமுற்றைங்கைமுதல்வனு லருட்காழிநந்தனஞ்சார்
தனைநிகரில் காவேரி வருதிலையின் மாதேவி சப்பாணி கொட்டியருளே
சகசமலமால்விண்டபெரியருளமேவம்மைசப்பாணிகொட்டியருளே. ௩.

எங்நாடு நீரின்றி யமையாமை யாலவைத எளவை யுநதி யோடை கூவ
லிவஞ்சிமுன்னுப நீர்நிலைகள்பலகொண்டிறினுநீண்டிமந்நீர்களெல்லா
சென்றுடுவேணியிறைதன்கயிலைமுன்கொள்சிவ தீர்த்தவமுதேவ முங்கத்
திவியகுண்டிகையேற்றுமுனிகொணரவிபமுகன்செம்பரிச மேன்மையு
[ஞ்சார்ந்
திந்நாடெலாமுய்ய வந்தசிவ தீர்த்தமென் றேத்துகா வேரி நேர்த
லின்மையானீர்நாடெனும்பெயரநாடொன்றுமெய்தாதுபொருநீக்கியே
தன்றடு நீர்நாட்டுளுயர்தில்லை வாழன்னை சப்பாணி கொட்டியருளே
தத்துவாதீதநிலைமுத்தர்நேர்காணமலைசப்பாணிகொட்டியருளே.

கங்கையினு மிக்ககா வேரிநீ ருண்டெழுபு கலைகடப்பெ றிஇவ ளர்ந்து
கதிர்நீட்டு செங்நெற்கள் கன்னனிரை சூழவக் காப்பின்பு றந்துநிரையா
யங்கமுறு சூழநின் றினியபய னுதவலா னருள்வேத வாக மத்தி
னரும்பொருள்வி ளக்குதே வாரதிரு வாசகம தாதிதமிழ் வேதநீருண்[டி
டெங்குமொளிகொண்டெழுந்தமனுநிலைகாழியின்மணிமுனோரினிது
யிலங்குசைவப்பயிர்நம் வனிதைநா யகியமைச் சிவாகம் புறம்பு காப்பச்
சங்கைதவிர்பயனல்கனேர்தில்லைவாழன்னைசப்பாணிகொட்டியருளே.
சழியமறு வகைகளிலு முறையமைய வருளிறைவி சப்பாணி கொட்டி
[யருளே. ௫

வேறு

புன்னில மிக்குள வேனைய நாடுகள் போலா தெஞ்ஞான்றும்
பொற்புறு நன்னில மிக்கவை நென்னிறை பூரண மாண்பயனே
மன்னுற நல்குவ வாயுமுன் மூர்க்கமெண் மாடமுன் னுயசிறு
வகைகளு நல்குத னிகராறு சைவநன் மார்க்கம தொன்றேமற்
றங்கிய நெறிகளை யுந்தனி படிமுறை யாக்கொண் டவணுறுவார்க்
கற்பல வன்முன ளித்தொரு வாதமெய் யானந் தந் * தானேர்
கொன்னுறு தண்புன லூடெபு ரப்பவள் கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு தில்லையின் மீதொளிர் மெல்லியல் கொட்டுகசப்பாணி. (௬

பூமக ளாரிரு தேவிக ளுயக புருடோத் தமனெனுமால்
போற்றுநி ளுதற் கோர்வித சத்திெய னப்படு பொற்பதுமெய்
யாமெனன் மோகினி யாய்த்தழு வாமல ரயன்மத ளுபிமனத்
தளித்தரி யாகும ரற்பெறு போர்த்தன னவர்நும தளிவதியார்
தாமகிழ் நீயருள் † செய்களின் மோகினி தந்தசி ருரதனுற்
றண்புனல் பால்சுவை போலுட னூர்சிவ சத்தியென் ¶ வாயோர்ந்தா
கோமகன் மாமக ளாயருள் கோமளை கொட்டுக சப்பாணி
குன்றென நீடிலை மன்றினில் வாழ்சிவை கொட்டுக சப்பாணி.(௭

மங்கையர் கீழ்வல மென்கையு றச்சய ளித்திடு மாநூல்சொல்
வாய்மைதி திக்கிறை யாயத னுன்முன்வ யங்குக வென்றே தான்
றங்குத லங்களி லம்முறை யேசய ளித்தொரு சத்தியான்
றனக்கெனலோர்த்தவண்வைகுநாரணன்முறைசார்ந்தணி யாயிறை
னிங்கரு ளுஞ்சம யந்தனி நோக்கியி ருந்தன ளித்தளியி
லிவணிலை சய்யாக் கிருகமெ னத்தன்மு னெய்தல நிந்துமடங்
குங்கன கற்பிய லோர்த்தருள் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி
கொன்றைநல்வேணியன்மன்றினில்வாழுமைகொட்டுக சப்பாணி.(

தந்தையு மைந்தனு மென்றமு குந்தபி தாமகர் தமிலிகலாத்
தாம்பர மென்றுமு னைத்தா னடிமுடி தாந்தரு வித்தளர்ந்தே
யிந்தணி சேகர னேயிறை யடிமைக ளேதா மெனமெறளிந்தங்
கெய்துபு காட்டின லாலெவர் காண்குந ரெந்தைதனி னிணையடியு

* உம்மை-தொக்கது. † செய்களின்வதியாரெனக்கூட்டுக. ¶ வா
வாய்மை. "வாயன்மைதெளிந்து" என்பது முதலியவற்றுற்காண்க.

வங்கவெதிர்க்கரு வொன்றுவ முழுத்தவெ வார் மலரடி காட்டிடமேன்
மற்றது காட்டவ ரங்கிடந் தாளெதிர் மற்லென வான்றவரோர்க்
குந்தனி மல்லல்செய் தில்லைய மர்ந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றுறை கந்தனை நன்றருண் முங்கனே கொட்டுக சப்பாணி. (கூ)

பண்ணெடு நாளடி யின்னிலை காணிய பாக்கிய மின்றியொராப்
படர்கனி யுற்றன மென்னல மேனொரு பங்கய குஞ்சிதத்தா
ளின்னுழி நேருற வெய்தின முய்திற னிப்பத மேதருமென்
றிருடெறு நூல்சொலு மாதவி னோர்கண் டின்புற வாழ்துமென
வன்னிலை யுன்னில னெப்பொழு தாங்கிடை நண்ணியொர் நாளுமெழா
னலிகம குணநிலை யிதுவென முதாவுணர் நற்றவர் பகன்மாலோன்
கொல்னெறி கண்படை கொண்டமர் தில்லையின் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றவி லான்மணி மன்றினி னீள்சுடர் • கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

இன்னுயிர்க ளிநயக்கட வுறுதிவரு மலமுக்கரி கயக்கிறெளிர்முத்தமே
இமயமகமே லிருமகமணிவரு மக்கிரண்டைமடியினில்வைத்தகனிமுத்தமே
மன்னுநகர் திரைகா தரிகரன் மணிசோம மாமநுவு ளொளிர்முத்தமே
மலமுகற் பஞ்சாக்க ரங்காப்ப ணின்றுயிர்கண் மலநீக்கி யருண்முத்தமே
பன்னுமயமு றைசங்க முத்தமே யிமகிரியி றெளிர்வாவி மறைமுத்தமே
பொருந்தவினை மலபாக சக்திபதி வாகவிரு ளோடவொளிர் தருமுத்தமே
சென்னிலவு மணிமாட பின்னுதில்லை நகர்மேவு சிவகாமி முத்தமருளே
திருவருளினுரியமகளருளின்வருபரமசிவை திருவாயின் முத்தமருளே. (க.)

முதன்மறையின் முதலகாரமுமறையினிடை யுகாரமுடியதர்வமுடியின் மகர
முறைவைத் திலங்குமே தந்திரைய மோங்கார மூலமநு வாக வதனற்
புகவரிய பொருளருவி னுலகமுய வருமினிய புகர்முகப் பிள்ளை தனையும்
பொருதுமலை பிளவுபட வதகிசுவ ரிடவசுரர் போற்றுசூர் †மார்பு ரைப்ப

† மார் புரைப்ப—மார்பு துளைபட.

விதமருவ் வருளுகெனு மமரர்துய ரொருவிவின் ணேறியின் புற்று வாழு
வியன்ஞானசத்திமெயனுமகலமேவலையுயத்தருளுர்ரிளையசெய்தனையு மடியிற்
பதமலக வைத்துருக பொலமுத தருளமென்று பகர்வயினை முத்த மருளே
பமரமது நுகாம்பொழிலகள்சூலவுதிலைகாபைறைவளவாயமுத்தமருளே (௨)

சுரர்களொருபொழுதசுரர்தமையருளிறுலவென்றது ணையயிமறந்த கன்றை
தூண்டயா ஞுமெனன்று முரணெவாரி யக்கருபதமொலறியா முதுவ ளை
ணிரயுமொருவருணைடடியைதமவன்பமனைறருளமைவறிகாலைசம்மகாருை
லிளையமவாயுந்தன்வலிமுழுதுமோமகணைடமெயாரிறைறயும் கிருலலொடிட
திரன்மலா வன்முருக தாதுயாத மாயுக்கு மறுமயது மாறற லலபாயு
திகைக்கின்ற சமயதது பஙகள பாதநு பத்தம ரநது பதுமை
காவிலபசுபதியருளினையவன்றம் தாரமதுயமகள் மேடிறுவாமுத்தமருமை
கற்பகக் கனறுதரு சறபாத மதாவறுமமடி கனியயனை முத்தமருமை. (௩)

பரிவபரி ருனைமபுத்தருமுலைகடரு பாலமுது சவயமை
பாலயா வாக்குயாபொதுமவாறு மபருது பருமுறற றவியமை
குரியபத மாகமலைரியதயபூமயதயமுமபொ யாசலகமமறப வையதமைவ
பூட்டுமமடையனப மயமுறய மாமதுலக றுய மயைத பருவ ரிததாவ
கிருமைமலைருளசையசத்திாமசைமயமககயாபைறுபமாறியாளாவிதத
ரிணபருளிவகாழிவருஞனேமேபமபவியாமபயவமுத்தமனள மருமே
மருள்கையுற வந்துமே ருணைனடுசு பலவைதுமைபி வ யாமபலவாய் முத்
யாவியுயு மாதிலையின் மெவுசிவ காமமல ரமுதவாய் முத்த மருமே. (௪)

பொல்லாத செயமே யாயினும் தாயமெ பொற்றுமல வறு மெவறு
புகலில்லை யாதலிற றமைதகைக் டாளிறுமை புடையனை றனையகூறி
நல்லாறு செனமாதி ருததியவ வழியுயததூ னமதுகட னனமெறு மவரு
மயம்புாதல சேவர்களினை வியைவாழுத் தயாரய மனைறுமனக் குறவைமனை
வில்லாரு ஞானமொழி செலலாத சுவநிலை மெயுபல செயா பலமனச சு
விலகுமா திருவுளமி மங்கயைய பெருமயவு மலைறகவி பருளக வியமை
யல்லாரு மொணமிடற் றனைனவபா னினைறுபுக மமுதமயமுத்த மருமே
யல்லியியவில் லுதவுத்லேலைகமைவமபவயருளமையின முத்தமருமே. (௫)

வேறு.

ஈனமில் காரண மாம்பிர மம்மது யாதெனின் றியாமவ மேதா
மெய்ப்பொரு ளாற்சி விப்புறு கின்றன மெதனிடை நிலைபெறு.

மானலி லெப்பொரு டன்னின திட்டிக மருவுபு சுகதுக்க
வகைசுவை யுற்றமர் கின்றன மெத்தகு மாண்பொருளாற்பிரம
ஞானியர் சார்விய வத்தை நமக்குறு நன்றிவை தேர்ந்துயுமா
நாரணி யோர்த்தரு ளென்றிரு மூவித நாடுவி னுவிடைகண் *
மோனர்க டேறம லர்ந்தசெவ் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
மூதெயில் சூழ்தில்லை மாநகர் வாழ்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (சு)

அயனரி யாதிசு ராதிபா காரண ராமமணி லனையமொலா
மைம்பொறி பூதமு ணுயவை யோடள வாதபி றந்தையுளார்
மயலர்ந காரணர் தியாதிரு வர்க்கர்கண் மற்றவ ராதியுயிர்
வகையறி வுளவில வாமிரு வகையப வஞ்சமெ லாமுந்தண்
வயின்வரு காரண சம்புவை யிருதய வாணினை கென்னவதர்
வணசிகை சொல்சிவ னேமொழி லைந்தியன் மாநிப * னென்றோர்மின்
முயன்முனி வீரென வேயருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே.
மோதந டற்கணி யார்தில்லை யிற்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (எ)

எப்பொருள் யாதினு டங்கிய தோவஃ தேன்றுகொ ளதனிடைநின்
றேவரி னல்லது வேறியை யாதெனல் யாருமறுக்கவொணு
தப்பொருள் யாவையும் வருமுறை யிறுதிதன் னடியினு டங்குதலா
லனைத்துமொ டுங்கிய நாளினு டக்குந ராருமி லாதெஞ்சு

---

* இருமூவித வினுவுக்கு விடைகளெண்க. இவ்வாறுவினுக்களைப் பிரமவாதிகள் உமாதேவியாரிடத்து வினவ, அவர் விடையருளினரென்று சுவேதாசுவதரோபநிஷதம் விளக்குகின்றது. அவ்வினுக்களாவன:

(க) கிம் காரணம் ப்ரஹ்ம—கிம் காரணம் பிரம்ஹ. (உ) குதஸ்ம ஜாதா:—குதஸ்ம ஜாதா: (௩) ஜீவாம கேந—ஜீவாம கேந. (ச) க்வச ஸம்ப்ரதிஷ்டா—க்வச சம்பிரதிஷ்டா. (ரு) அதிஷ்டிதா: கேந ஸுகேதரேஷு வர்த்தாமஹே—அதிஷ்டிதா: கேந சுகேதரெஷு வர்த்தாமஹெ. (சு) ப்ரஹ்மவிதோ வ்யவஸ்தாம்—பிரமவிதோ வியவஸ்தா.

இவற்றின்பொருள்: க. காரணமாகிய பிர்மம் யாது? உ. எதினின்று பிறந்தோம்? ௩. எதனால் ஜீவிக்கின்றோம்? ச. எதன்கண்ணே நிலைபெறு? ரு. எதனால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாய்ச் சுகதுக்கங்களிலிருக்கின்றோம்? சு. (எதனால்) பிரமவித்தினது வியவஸ்தை? என்பனவாம்.

* நிபம்—காரணம்

மெய்ப்பொரு ளோர்சிவ னேயவ னிடையினின் மேவுபு நின்றன்றன்
வினைவழி தருமுடல் கொடுவெளி வந்தனிர் மெய்யிது வேயென்று
முப்பொரு டோர்முனி வர்க்கருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
முன்னூறு தில்லையின் மன்னிய மின்னியன் முத்தம ளித்தருளே. (அ

அளிக்குநர் காக்குந ராதிய வானவ ராற்சீ விப்பெமக்கீண்
டாமெனி லவர்தம சீவன யேதமி னுகவொ ணுதிடருற்
றிளைத்தும யக்கம கந்தைமு னெய்தியெ மீசன ருட்செயலா
விடாகல் புய்திற நூல்சொலு மாதலின் யாங்கணு நிறைநில
களத்திறை யாற்சீ விப்புறு கின்றனிர் காசினி வானிரயங்
களினுலை யாநிலை பேறுமி றுப்பவர் கண்ணெனை வேயருள்வாய்
முளைத்திம வெற்பமர் பொற்புறு சிற்சுதை முத்தம ளித்தருளே
மோனமெய்ஞ் ஞானிகள் சூழ்தில்லை வாழுமை முத்தம ளித்தருளே, (கூ

நீவிர நிட்டித ராய்ச்சுக துக்கநி லைச்சுவை துய்த்துறலந்
நிமலன்ம றைப்பினி லாமொரு வறநிலை நிற்றலென் வியவத்தை
சாவுபி றப்புறு மேனைய வானவர் தம்மினு மக்கிலையாற்
சட்குண நித்திய தற்பர சிற்பொரு டாமொரு வோனுமா
தேவனி டத்தென வேதசி ரீத்தெளி சித்தாந் தத்துளவாய்த்
திகழ்தருமைந்தொழின் முப்பொருள்களினிலைதெருளுற வருள்வாயான்
மூவர்மு தற்பொரு ளாய்நிறை சிற்பரை முத்தம ளித்தருளே
முற்றுயி ருயவொளிர் பொற்றிலை யமர்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (கo

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று

வருகைப் பருவம்.

[கு

பொற்புறுசெந் நெற்பயிர்கண் மிக்குவிளை நற்கழனி போந்துழுந ரேறுகை
போதுவெடி பாய்வாளை மேலெழுபு கன்னல்வண் பூகநீ டெங்கு முன்னு
பற்பலக டந்துபோய் வான்கங்கை நீரிற்ப டிந்தின்ப மார்ந்து வாழ்தல்
பற்றுவிட் டேகியின் புற்றுவாழ் நிலைசெயும் பரமகுரு நீக்கை வாய்ப்பு
றற்பமெ லச்சேறு முற்றொழிய மேலெழீஇ யரியதத் துவங்க ளொரொ
ருக்கடந் தேகியா னடிநிழற் பேரின்ப மாமுத்தி யார்தல் காட்டுங்
கற்பனு தீதனமர் தில்லைவாழ் கற்பகக் களிறீன்ற பிடிவ ருகவே
காவலிறை பூவனாரி யாதிசுர ரோதுசிவ காமசுந் தாரிவ ருகவே.

அச்சுதச் சொற்பொருளி றப்பிலா னென்பதா மாதலா லதுத னக்கே
யாயசிவன் விண்டுவுக் குபசார மாகமுன ளித்தவா நார ணப்பேர்
பொச்சமற வுயிர்முழுது மொத்துறைபவனெ னும்பொருளதா மாதலாலப்
பொருவில்சிவ நாமமுமுராரிபெறு மாமுன்பு ரரிதா வாய்ந்த தோர்ந்து
மிச்சையால் விண்டுவுக் கேயுரிய தனையபய னென்றுசிலர் கூறி னும்ப
லேதுக்க ளானிறுவி மேலுநின் பெயர்காட்டி யெவருமொப் புறவி ளக்கு
நச்சுறுக ளத்தமல நாராய ணன்பன்னி நாராய ணிவ ருகவே
நலமேசெய் தில்லையமர் சிவகாம வல்லியரு ணாங்குமங் கணிவ ருகவே. (உ)

தத்துவா தீதபரை போக்குவர வற்றசிலை சச்சிதா னந்த ரூபி
சர்வபரி பூரணியெ னுநிகம சாரசித் தாந்தமெய் தேற்று நீயே
யித் * தராம் பனலானி லாம்பரமு ளுகமே மேய்தத்து வங்க டம்மி
லிறங்கியங் கங்குள்ள புவனங்க ளிடைவசித் துயிசமல சீவ ராசி
யொத்தவினை மலபாகசத்திபதிவாயமல முற்றுரியமுத்திபெறுவா [ன்னைநீ
னுன்னியங் கவரவர்கண் முன்னியல்பின் வாதருளு முண்மைநின் செயல
நத்திவரு கெனவேண்டு காதலுடை யேமுனரு ணாயகநா யகிவ ருகவே
நடநாத ரருணீடு தில்லைமேவு சிவகாமி நாமசுந் தரிவ ருகவே. (௩)

சிருட்டிவினை வாணிபதி யுண்ணின்றி யற்றியருள் செய்வாணிசத்தி வருக
திதிசெய்வினை கமலைபதி புரியவிட மொழியவருள் செய்திருச் சத்தி வருக
சுருட்டுவினை ஸ்ரீகண்ட ருத்திரற் குடனுய்த்து லக்குமா சத்தி வருக
தூமறைமகேசுரர்புரிந்திடமு னின்றுரிமை தொற்றுறும கேசை வருக
வருட்செயல்சதாசிவனினின்றுபுரிமனோன்மனியமலை முக்கண்ணிவரு
வைஞ்சத்தி யாகியைந் தொழின்முற்று சிற்சத்தி யாயமா தேவி வருக [க
கருட்சிதை வுயிர்க்குதவு தில்லைநக ரில்லிலகு கருணைநா யகிவ ருகவே
காசுலவு மாலைசபைபி லீசனட மேசசிவ காமசுந் தரிவ ருகவே. (௪)

மன்னுயிரின் மலநோய்கள் பார்வையா லறவிமய மலைவளர் மருந்து வருக
வதனமைந் துளகளிறு தனைமருவ் யையங்கைகம தமாவின் றபிடி முன் வருக [ருக்
பன்னிருகையரியையொருபதுகையரிதழுவியருள்பாசொளியரிப்பெண் வ
பலகோடி யன்பரொரு வாதுணக் குறையாத படியில்சுவை யமுது வருக
வுன்னரிய பரநாத மூலத்த லத்ததாளிரு மொருமெபருஞ் சோதி வருக
வோவில்சந் நிதியனாவி னுலகியல வலைசவின்றி யோம்புமுல கன்னை வருக

* தரை அம்பு அனலம் அனிலம் அம்பரம் எனப்பிரிக்க.

கன்னியென வண்டகோ டிகளீன் றுமென் றுநிகழ் கருணைநா யகிவருகவே
கல்விவளர் செல்வநிறை தில்லையமர் செல்விசிவ காமசுந் தரிவருகவே (௫

வேறு.

அருண கமல முடைந்துநீ ரணின் றுலா விரித்தொளிர்நின்
னடிபேர்த் திடினா புரத்தொளிவேட் டயனார் மராளந் தொடருமதை
பிரமன் றொடரு மனைதொடரும் பிதாவுந் தொடருந் தாய்தொடரும்
பிரியா வமரர் முனிவர்முதற் பேறு முலகெ லாந்தொடரும்
வருமித் திறனேர் காணநீநின் மலர்த்தா*ணிபநின் றெழுநாத
மலர்வற் றநில மாய்விரியும் வகைநேர் காட்டிற் றெனமகிழ்வர்
கருணை பொழியுந் திருநயனி கமல வதனி வருகவே
கவின்கூர் தில்லை யரசிசிவ காமி வருக வருகவே. (௧

சுருதி நினைச்சச் சிதானந்த சொரூபி யெனுமைத் தொகைநிலையே
தூய சத்தாச் சித்தின்பாய்ச் சொலுமை வகையா ரருள் விளக்கு
மருவு சகள வடிவின்வெளி வசின்மை வகையா விகளெளிநின்
வழிபட் டியுமென் றுளங்கொண்டிம் மகிமா தலங்கட் குயிரெனவாய்
தருமப் பொதுவிற் கோயிலெனச் சாற்றும் பதியிற் சற்சத்தி
தகுசிற் சத்தி யானந்த சத்தி யெனமூன் றுருக்கொண்டு
வருமெப் புவனங் களும்போற்ற வந்த வமலை வருகவே
மன்று விளக்குஞ் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (௨

தனையொப் பரிதாய்ச் சிவரூபங் காணுய் விளங்குஞ் சிவகங்கைத்
தடமேற் றிசைவாழ் திருக்களியிற் சத்தா ரூபத் தனிவருக
நினைவிற் கரிதாய்ப் பாகலங்கீழ் நிகழ்பல் புவன மூடுருவி
நேர்நின் றொளிருஞ் சுடர்க்கொழுந்தாய் நிலவுந் திருமூ லட்டான
முனைவற் கிடப்பாற் சித்துருவாய் முன்னின் றமையா னமை வருக
முதலைவ் தொழிற்றண் டவமசையா முறைசெய் சொரூப முதல்வன்பா
வனையற் புகவா னந்தவடி வத்தி னிலங்க மலைவருக
வளங்கூர் தில்லை மணிமன்றின் மயிலை வருக வருகவே. (௩

உடலேய் நீக்கிச் சிவநியமத் தொழுக்கி யெமையாட் கொளவருக
வுண்மை நூன்மா சறத் தெளிந்தவ் வொழுக்க நிலைநின் றுயவருக

---

* நிபம்—காரணம்.

திடனார் ஞான ச்ருபாத சேவை புரிந்தின் புறவருக
சிவதீக் காதி சமக்காரத் திறமுற் றுறுமாண் பெறவருக
புடமார் திவ்விய சிவஞான போதா னுபவந் தரவருக
போற்று மஃது சுவானுபவப் பொருளாய்த் திகழு மாவருக
மடமீத் தருள்கூர் தில்லை நகர் மணியே வருக வருகவே
மணியுள் ளொளியாஞ் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (௯)

அகில சீவ மகார்க்கருளா ரமு தூட் டனைய பயை வருக
வன்னார் பருவத் தளவறிவூட் டமல ஞான மயைவருக
குகவண் டினிய சைவநலங் கொள்ளுங் குழற்பூங் கொடிவருக
குவளைக் களத்தொண் களிறுவகை கூரும் வாமப் பிடிவருக
நிகம சார சித்தாந்த நிலயத் தொளிர்மா மணிவருக
நேய நிறைந்தா ருணெறியி னிற்பார்க் கருளங் கனிவருக
சிகையின் முடிவிற் பொதுநீக்கிச் சிறப்பிற் றிகழுஞ் சிவைவருக
தில்லை மணிமன் றொளிர்தருமா தேவி வருகவருகவே. (௧0)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

● பொன்னிவந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துளாய் நீயுமிவளும்
பொன்னியந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துலகெ லாம்புரக்கு
மன்னிலவென் மருமலர்க் கரத்தாவி யங்குமுத மலரவரு ளிற்றி வானின்
* மன்னிலவென்மருமலர்க்கரத்தாவியங்குமுதமலரவருள்புரியுமிவளும் [ம்
பண்ணுமிச்சொற் றொடர்புநோக்கியேகொள்பொருட்பாங்கினொருவாறுநீயு
பழமறையின் முடியுமுணர் வரியபர சிவையையொப் பாயென்ற மைத்தல்
[பெற்று
யன்னமலி தில்லைநகர் மன்னியொளிர் செல்வியுட னம்புலீ யாடவாவே
யாகமொரு பாதிசிவன் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௧)

காயஞ்சரித்திடுவை நீயிவளு மன்பர்வெங் காயஞ்ச ரித்த ருளுவாள்
காமரங் குலடையாலை யண்டகோ டிகளெனுங் காமரங் குடைய ளாவ
டேயம்பு ரிந்துயிர்க டழையவருள் வாயிவள்பஃ றேயம்பு ரிந்த ருளுவாள்
சென்மந்த ரம்பயோ ததிவகிப் பாயடியர் சென்மந்த ரஞ்செய் தருள்வா

● பொன்னி—இலக்குமி * மிகவும் நிலவுகின்ற ஒளியையுடைய மரு மலர் போலுங்கரம்.

டோயம் பார்தமுடி மீமகிழ்வை யிவளிடர் தோயம்ப ரீற்குண் மகிழ்வா
மோநந் தங்கியடி வானருளின் வாழ்வைநீ தூமனந் தங்கி வாழ்வா
ளாயம் பலத்தாசி தனைநிகர்த்தி நீயிவளொ டம்புலீ யாடவாவே
யாயியுய வேதிலையின் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௨)

திருமறைசி வாகமமு ஞயசிவ நூல்கள்பல தெளியவோர்க் தன்பினேனுங்கு
சிலரா கிச்சமய சேடநிரு வாணசிவ தீக்கையபி டேக முதலா
வருசமற் காரமுறை பெற்றுரிய சரியாதி வாய்ந்துசந் மார்க்க மேவி
மன்னுமூவாயிரவர்திருவுடையவந்தணர்கள்மகுடாகமஞ்சொன்முறையே
யுரகமன் சிற்சபா பூசனைவி தானமென வுய்த்தவிதி பேணி யாற்றி
யொருவா தனுக்கரா யுறவுமா வுண்டிமிழு முனையழைத் திடவெ னேற்று
யரவுதுதி தில்லைநக ரருண்மலரும் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யம்பலவ னேயமிகு மம்மைசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௩)

தேவார மீசவாக் கெனுமுண்மை யுள்ளவா தேர்ந்துலகு பேணியுய்வான்
றில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியனென் சீருரைதி யாக ராச
ஞேவாத திருவருட் டென்மறையு ளுயிராக வோதிவைத் தருளு மனுவி
னுரியபெருடாங்களே யாகவாழ் கின்றதிரு வுடையவந் தணர்களென்னு
மூவாயிரம் புனி சுரர்திருச் சந்நிதியின் முன்னமோர்ந் தூரிய பணிகண்
முற்றுமினி தாற்றிநேர் நிற்கின்ற சோராமன் முழ்காந்தன் மதியன்றுனை
காவாவிப் பேறுகிட் டரியதெம் மன்னையுட னம்புலீ யாட வாவே
யரியமறை யோதுதிலை நகரிசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௪)

[றுய்பின்
மூன்றுநாண் மகவெனத் தோன்றுநா ளும்புருவ முன்னுடைந் தொடங்கி
முற்றுமெட்டாந்தினமுநன்னுதலினின்னுவமைமுற்றுமெட்டாதுலைந்து
யென்றகலை பூர்த்திபெறு நாளுமில டிருமுகத் தெழிலினுக் கணுவு நேரா
யின்னகுறையென்றுமுளையாதலான்மண்ணுறு தேகியர் தாத்தி னென்று
மூன்றுமொருநிலைபெற்றிருக்கொணுதலைகிற்றியுன்னியல்புநன்றுதேர்ந்து
முனையாடவாவென்றழைக்கும்பெருங்கருணையுனின்வலியவாய்த்ததோர்தி
யான்றவர்சொறில்லையொளிசான்றமயில்வெல்லியலொடம்புலீயாடவாவே
யம்புலியு மன்பணியு முன்பணியு மம்பிகையொ டம்புலீ யாட வாவே. (௫)

சடவானினிலையின்றியோடியுலைகிற்றியொருதன்மையினுறுமலென்றுஞ்
சடிதியிற்றேய்ந்துதேய்ந்தொருதினம்பானுவுட்சார்ந்துருவமாய்ந்துசிசவி

னுடல்கூனி நரைமேவியொளிகுறைந்தின்னனபலூனமுற் றுலையுமுனையு
முலகெலாம்வருமுறையொடுங்குநாளவைபோலொடுங்கிலா தோர்படித்
நடநாத னைந்தொழிற் றாண்டவத் திடனாகி ஞானமய மாயி லங்கு [தாய்
நபமீது போக்குவா வற்றுநிறை பூரணி நயந்தழைக் கும்பே றனைக்
கடைவாங் தரத்தன் றயர்த்திடி னிழிந்துலைவை யம்புலீ யாட வாவே
யாடகமன் மன் றினொளி நீடுதிலை யம்பையுட னம்புலீ யாட வாவே. (௬)

இச்சைஞானங்கிரியையென்னுமுத்தொகையுற்றிலங்குமுச்சத்திதா னென்
[மிலகும்
றேத்துசிவநூல்வாய்மைவகைமையின் விளக்குவானிப்பொதுவினென்று
விச்சைமூவுருவினுஞ்செங்கைசெங்கழுநீரின் விரைமலர்கள்கொண்டுதானே
மேவுசீ வர்க்கெலா நன்னெறி யுணர்த்திமேல் வீடுமுய்த் தருள்கு ருவெனு
நச்சியுல குய்யநின் றருள்கின்ற வம்மனைமு னண்ணுவா யெனினி னக்கு
நலந்தெரித் துன்பாத கந்தொலைத் தொருவாத ஞானவீ டுறவ ளிக்கு
மச்சமற வாழ்வைநீ யுய்யுமதி யேலிவனொ டம்புலீ யாட வாவே
யாமன்விழை வாம்திலை நாமசிவ காமியு டனம்புலீ யாட வாவே. (௭)

நீதிவழு வாதவா சாதலுக் கேதநோய் நிலையிலு லருக னல்லே
னீடுதவ மாற்றியொரு வீடுபெறு மார்க்கமதை நேயமிகு தூய குரவர்
பாதவழி பாடுபுரி யாவுறுது மென்றுவரு பங்கமகல் சிங்க வன்மன்
பரவுசிவ கங்கைமூழ் கியவளவி லேயனைய பங்கமுழு துந்தொ லைத்து
மாதகிர ணியவரும் ஞக்கிவேந் தாய்முடி வகித்தியற் றுரிமை நல்கி [த்தா
மன்னுதன் றனிபொன்னி யற்றுபணி யாதிகொடு வாய்மையின் பழும னி
வாதலா னின்களங் காதிதீர்த் தின்பருள்வளம்புலீ யாட வாவே
யாடகச பேசனிட மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாட லாவே. (௮)

[துணர்வோர்
குருத்துவம்வி ளக்குசெங் கழுநீர்கை மலர்மிசைக் கொண்டதும லாம
குறைமதியரேனும்பன்முறைமெல்லமெல்லவுட்கொள்ளுமாநனிவிளக்கித்
திருத்தியுறு பக்குவஞ் செய்தின்ப வெள்ளந் திளைத்துவாழ் வுற்றி ருப்பச்
[டுறுதிறத்தும்
செய்கருணை பன்முறைசொல் விப்பவுரை பைங்கிள்ளை செங்கைகொண்
விருத்திதரு சிவகங்கை தன்முனந் திகழமேல் வீற்றிருந் தருடிறத்தும்
விளக்குநின் றனள் குறையுமதியம்யாமென் றஞ்சன்மேவினீநன்குணர்த்தி
யருத்திபெற் றுயல்செயுந் தில்லையருள் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யானந்த தாண்டவனு ளார்கின்ற பூந்தொடியொ டம்புலீ யாட லாவே. (௯)

[ரீட்டி
வேண்டுநர்கள் வேண்டியாங் களிக்கொடுக்கின்ற விரைமலர்ச் செங்கை
விளிப்பவாராமையொன்றோ சகளத்தியுடன் வேணியமர்கிற்றி கருணை [ன்
பூண்டநாயகி முனிவுறுமுன் னினுமுன்பு தேய்பொருவில்வீரன் பொருண்மு
போலன்றியுயிர்தெறும்பாங்குபணிபணியுமேற்போந்துண்டுமிழ்ந்திடாதா
னீண்டகா முகமைந்தர் சந்திரா பூபமென நினையெடுத் தாண்ப ரின்னு
நேர்கின்ற வின்னல்பல வோர்கின்ற நன்னர்மதி நிலவுமதி யாகி னம்மை
யாண்டருள்செய் தில்லையமர் காண்டகைய வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யாமலரு மேமசடி வாமிசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௧௦)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்மானைப்பருவம்.

பலவகையவண்டங்கள்பூதாதி தத்துவப்பகுப்பொன் றிரெண் டுமேன்மே
பத்துநூ றாயிரம னயுதநியு தங்களாப் பல்குநிரை யாவு நேரே
யுலகரெவருங்காணுமாகாட்டுகின்றதென முலகன்னையென வியப்ப [ற்செ
வொண்பொன்வயி ரஞ்செய்யமணிகள்கோமேதமொள்ளொளிநீலமாதியா
திலகுபல வம்மனைக ணிரைநிரைய வாகிமே லெட்டிநோக் குநர்கண் மீள
தெய்ப்பமேற்சென் றுமீண்டுன் கையுறனின் கணுலகெய்திலயமாதல்காட்டு
மலகில்வளநிறை தில்லைநகரில்வருமொருசெல்வியம்மானையாடியருளே
யருணீடு நடராச ரிடமேவு சிவகாமி யம்மானை யாடியருளே. (௧

மாற்றுயர்ந்தொளிர்பொன் னினூற் றுமம்மனை செங்கைமலர்நின் றெழுந்து
மற்றதன் பின்னர்நீலத்தினூற்செய்தவம்மானைசெலவன்ன தன்பின் [செல்
றேற்றுபடிகத்தினூற்றியசென் றுசென் றமுறை தூயகமலக்கரத்திற் [ங்க
ளேய்பொடுங்குதல்பிரமன் விண்டுருத்திரருன து தூயொளியின் வந்தொடு
வேற்றுனையொடுக்குநர்கண்மேலொருவரின் றிநீயே துரியமூர்த்தியாய்நின்
றிலங்கும்ப ரத்துவம்வி ளக்குமதின் மேற்சிகரி யிம்பர்வீ ழாது வானை
யாற்றிநின் றிடல்காட்டு தில்லைநக ரன்னைநீ யம்மானை யாடி யருளே
யாரணமு மாகமமு மோதுசிவ காமிமணி யம்மானை யாடி யருளே.

கள்ளவன சத்திலகு பிள்ளையோ திமமெழுபு ககனமேற் சேற லேய்ப்பக்
கைக்கமல முற்றொளிசெய் நித்திலவம் மானைமேற் கடிதுசெல வாக்குநறவ
வெள்ளமினவண்டுகெளிகொள்ளநனியுண்டுவிரைமென் மலர்க்காந்தணின் று
மேலெழுதல் போலவரு நீலமணி யாலொளிவி ளக்குமம் மானை யமுத
வள்ளநிகழ் காழிமணி தெள்ளுதமிழ் வாழமகி மலர்வாயி னூட்டு செங்கை
மலர்நின் றுமேற்செல்லமலர்வீதியிருபால்வயங்குமணிமாடமெங்கு [ருளே
மன்னொளிசெய்தில்லையருள்வெள்ளநிறை † வள்ளிசிவையம்மானையாடிய
யண்ணலின் புறவாம நண்ணிமன் சிவகாமி யம்மானை யாடி யருளே. (௩)

வயிரமணி யாலியற் றியபலவும் வண்டாள மாமணியி னுலி யற்றம்
மானைபல வுங்கமல மலர்வாட்டி மிளிர்செங்கை மலர்நீட்டி மேல்வி டுத்த
லியலுருவம்வியலருவமுயலருவவுருவங்களெவையுங்கடந்தொர்விண்ணே
யெழின்மேனியாக்கொண்டுதொழுமாபன்மார்க்கர்களுமெங்கணுநிறைந்து
யுயவருணிறுயகற்கமுதகவளங்கள்பலவொண்கைமலர்நீட்டியூட்டி [நின்றே
யுழுவலன்பினர்செய்சபரியைமுறைவிளக்குதலையொக்குமாலிக்கும் வெட்
யல்லலுறுசொல்லிநிறைதில்லையருள்வல்லியுமையம்மானையாடியருளே [இ
யம்மைநலன் மெய்ம்மைநல னிம்மையரு ளம்மைமணி யம்மானை யாடி
[யருளே. (௪)

வேதநான் கேயவைக ளோது மார்க் கம்பலவி ளங்கலினவ் வேத முடியாய்
விளம்புவேதாந்தமும்பற்பலவகைப்படவிரிந்தொன்றையொன் றுதழுவா
தேதமார் சைவர்பக் குவநோக்கி யவரவாக் கிசையவோ ரொன்ற ணிப்பித் *
திதமாக வவ்வளவி னீர்த்துமே லேற்றிமெய் யின்புபின் னன்பி னருள்வா
ளுதனேவைத்தனளவ்வகைகளென் றுண்லமநூலனன்மையோர்ந்தவைகட
நண்ணுசோபானமாத்தழுவுசித்தாந்தமேநவையில்பேரின்புதருமென் [னிகழ்
¶ ஆதமார் சைவர்புகல் சீதமார் தில்லையா சம்மானை யாடி யருளே
யன்பர்பலர்முன்பரவுபொன்பெய்சபையின்பசிவையம்மானையாடியருளே.

ஓதுக வேதா கமதா சைவமெய் யொளிதிகழ் வேதாந்தத்
துண்மைம றைத்துநி ராலம் பாதிய வோதுப சாரநிலை

---

† வள்ளி—கொடையுடையாள். * அண்ணிப்பித்தல்—இனிப்பித்தல். அது, "அண்ணிக்குந்தீங்கரும்பை" "கருப்புத்தூரினுமண்ணிக்கும்." "ஆகமமாகிநின் றண்ணிப்பான்." என்ற தேவாரதிருவாசகங்களாற் காண்க.

¶ ஆதம்—விருப்பம். அது, "ஆதமிலிநாயேனை" யென்பதாதியாற் காண்க.

வேதமு டிப்பொருண் மெய்யென வோதுநர் வேதனை யாற்றுமே
வீண்டுற வுறுமக பதிநிலை நோக்குபு விண்குரு வோதுமத
பாதக நாலுமெய் யென்பர்கொல் வீயுடல் பாய்பொறி யாதிக்கே
பரமெனு மவாணி மையினுற வவையல பரமுயி ரெனன்முகம
ருதலை யுய்த்துணர் கென்றரு ளம்பிகை யாடுக வம்மனையே
யங்கணர் பங்கமர் மங்கலை யங்கணி யாடுக வம்மனையே. (௬)

யாங்கள் செய்தக்கன வல்லன வோர்த்தருள் கென்றரு டக்கைதபர
மிறைஞ்சிவி னுவிய நன்குண சூரனை யேயிமை யோர்க்குமுழுந்
தீங்குசெய் வன்குண னுக்குமு பாயமி தேயென நீபிரமர்
தீமைகள் யாவுமி யற்றத னுமொரு தீவினை யேதமுநின்
பாங்குமு ரூபர முயிர்செக நாகுபொய் பண்ணவர் நின்பகைஞர்
படர்புரி கெனவசு ராசிரி யன்புகல் பவைசம யோசிதமா
வாங்குரை நெறிபல நெறியென வோர்ப்பவ ளாடுக வம்மனையே
* யண்டர்கடொண்டர்கள்பின்செல்பொனம்பலையாடுகவம்மனையே. (௭)

அர்ச்சுந ராமர்கள் போர்நிலை பார்நிலை யாற்றலொன் றேகுறித்தல்
வமயமு ரைத்தது முகமனெ னப்படு மன்றிமெய் யன்றதனை
யிச்சைமி குத்தா னர்ச்சனை யாற்றிம னிவனிறை யாமடிமை
யென்றுமெய் யோர்த்திடு கண்ணரு மண்ணா சிடர்தரு மெனவிட்டே
பெச்சமி லின்னருள் பெறுமுது தவமென வேடொன் வசிட்டருநா
மேபர மெனபதொ ழித்தடி மைத்திற னெய்திமெய் யன்பினரா
யச்செய னிற்றலி னோர்கென வருள்பவ ளாடுக வம்மனையே
யாயிர மூவர்கள் வாழ்பதி மேலவனை யாடுக வம்மனையே. (௮)

தாருவி னேர்கிளை காட்டுபு மேற்பிறை தான்காட் டுறுசாகா
சந்திர நூலா ருந்ததி நோக்கிடு தன்மையின் முன்னெளிதாய்ந்
தோருக பின்புமெய் யென்றுசொன் ஞாயம தொத்திட வொண்பரமே
ருணர்வரு மந்தர்க ளுயிர்பர மென்றுமு னோர்ந்தலீ நூனமுற
றேருபு பின்பழு தில்பிர மந்தனி தெளியவு ரைத்தமறைச்
சிரங்கணி ராலம் பாதிய வென்றுமெய் தேற்றுறு சித்தாந்த
வாரமு நூட்டிவ ளர்த்தரு ளுலகனை யாடுக வம்மனையே
யம்புலி யூரம ரும்பர னுயகி யாடுக வம்மனையே. (௯)

---

* அண்டர்—எழுவாய்.

சீவர்களைப்பா மென்றுசில் வேதசி ரங்களு ரைக்குமது
செப்புகி ழங்கெழு தாமரை யினையது சேணெழ வாதரவாய்
மேவிய சேற்றினில் வந்ததெ னும்பொருள் விரவுபங் கயமென்னு
விளம்பலின் யாங்களு மிறைபரன் மலரடி மிசையண சீவர்களை
யோவற வாற்றிடு மொப்புமை யாவென வோரார தகந்தைநிலை
யுற்றொரு நாம்பர மென்பவ ராழ்நரகுற் றொருவா ரென்மீற
யாவது ரைத்தரு டில்லைந கர்ச்சிவை யாடுக வம்மனையே
யந்தரி சுந்தரி நந்திரி யம்பகி யாடுக வம்மனையே. (௬0)

அம்மானைப்பருவம்முற்றிற்று.

நீராடற்பருவம்.

மூவகைய சீவர்களி னறிவுசெய லுகர்வுநீ முன்னறிந் தாற்றி யுண்டான்
முற்றுமென நுகருமா நுகரொனுஞ் சுருதிமுதன் மொழிதலா லனைய சீவர்
தேவர்முனிவோர்முதலயாவரும்போற்றுநின் றிருவிழாச்சேவைமுறையே
செய்திவிய தெரிசனப் பேறுபெறு வான்றநு தினத்தின்ப வாரி தோய்ந்தங்
கோவிலரு ளாலென்றும் வாழ்கவெனவேதிருவுளங்கொண்ட நீயு முன்ன
ருண்மையா னந்தவா ரிதிதோய்ந் தாளுற்றுதலையுலகநேர் காணவென் றுஞ்
சிவனநி றைந்துநிலை மேவுசிவ கங்கையரு டிகழுநீ ராடி யருளே
சிவனுருவின் மருவுசிவைசிவனுருவமெனுமனையசிவகங்கையாடியருளே. (௧

பகைவனைத் தெறுமுபா யம்பகா விருளிற் படர்ந்திற் புகுந்த குருவைப்
பகையென்று பாசமுய்த் துயிர்கொன்ற பாதகப் பயன்வந் துடற்றமேலு
மிகல்வலிக் கடியொன்று காமடித் துணைகண்ட மியையப் பிணித்தி றுக்கி
யிருங்கடலின் வீழ்த்தநொந்தினைகின் றவருணற்கிரக்கமிகுபொற்சபேசன்
றகையுமப்பாசத்தை நீக்கியாங் கனையனைச் சார்பாத கந்தொலைத்துத் [லாந்
தண்ணருள்செய்தற்கிடமதாய்நின்ற வண்கடற் றண்டுறையி தென்றுலகெ
தொகுமனைய பாசமத றுத்ததுறை மேவியத் தூயநீ ராடி யருளே
சுத்தசத் துவமேவு பத்தர்கட் கருடேவி தூயநீ ராடி யருளே. (௨)

கருமமே பிரமமென மேற்கொண்டு பதடியிற் கழிதவம் பூண்டு நின்ற
கன்மடர்க ளாறெறு யிரவரைப் பன்னெடுங் காலஞ்சு மந்த வதனால்
வருபெருந்தோடத்தினாற்கொலொருசிறுவரைவகிக்கொணாதாழ்ந்தநாக
வனமுதலபதியெலாம்வந்துவந்திறைஞ்சவம்மாநடனமறைசொல்சிவனே

யருள்பிரம நாமடிமை யென்றசித் தாந்தசை வாதியர்க ளிரவு புலிமு
வாயிரவ ராதியரை யேசுமந் தனவரத மலைவறவ கித்துநின்றே
மருவுநல நிறைதனிடை நிலைகொடில நிலவுபுலி மடுவினீ ராடியருளே.
வள்ளமுது புகலிமணி கொள்ளவரு ளிறைவிபுலி மடுவினீ ராடி யருளே

மகவாகி வந்தபொழு தேதாதை தனைவிணவி வந்துநீ ராடியோதி
மலர்மூல நாதர்திரு வடிபேணு ருமுனுஞ் மார்த்தபூ சனைசெய் தாற்ற
னிகமாகமஞ்சொன் முறையெனநாடி மேற்றிசையினி றுவியோரிலிங்கமத
நித்தியாதியபூசைமுக்கியாங்கம்மெனநிகழ்த்துநீர்நிறைதண்வாவி [னேர்
யிகபோகபரபோகமூழ்குநர்க்கினிதருளுமியல்பதாவொன் றுதொட்டாங்
கியல்பூச னுதினமிகவாதி யற்றிவீற் றிருந்திரணி யனைமுனோர்க் * கந்
திகமாக வுய்யுநெறி தருவியாக் கிரபாத தீர்த்தநீ ராடியருளே
செல்லரியபல்லுயிருய்வொல்லைதருதில்லையுமைதிவியநீராடியருளே. (௪)

தாருவன மாநடன நேர்கண்ட வானந்த சலதிதோய் மால்சொ லாலத்
தண்கயிலை நோற்றான தருள்வழியி னுற்பதஞ் சலிவடிவ னீண்டு வந்து
மேருவன மாமலைக் கொழுந்தா யெழுந்தொளி விளங்குதிரு மூல நாத
விமலபூசனைபுரீஇயான்மார்த்தசிவலிங்கமேற்றிசையினிறுவியதனேர்
கூருவன மார்வாவி யொன்றுதொட் டன்னநீர் கொண்டுபூ சித்த மர்ந்து
குளிர்நடங்கண்டுலகெலாமுய்யவென் றுமிதுகுயிற்றியருளுகவிங்கெனுந்
தேருவன பல்வரம் விழைந்துகொ ளனந்தன்மா தீர்த்தநீ ராடி யருளே
தில்லைவன மேவியருள் செல்விசிவ காமிசிவ தீர்த்தநீ ராடி யருளே. (௫)

வேறு

வண்டு படிசெவ் வனசஞ்சை வலநீ லங்கு முதம்பவளம்
வளைநித் திலமம் புயமுகுள மடித்து வருவண் டிரைசுழிகண்
மண்டு பமர வொழுங்கலவன் வரால்கள் கமட முதலாடல்
வாரா விருந்தாய் நினதங்க வகையா யுறுதம் மினங்கள்வரக்
கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடுங் கவினீ தெனவண் கவிஞர்சொலக்
கருணைமுகமு னவயவநற் காட்சி நோக்கி யெளி ‡ துய்யத்
தொண்டர் நாக சேரிநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
தொல்லை யகற்றுந் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (௬)

* அந்திகம்—சமீபம். ‡ தொண்டர் உய்ய என்க.

மறையா கமமா தியினுண்மை வயக்கு சாமு சித்தநிலை
மணியாய் மூவா யிரத்திலங்கோர் மணியைப் பகலிற் குருடாதி
நிறைமா மனுவி னீர்த்தருட்கை நின்றுங் கொழுகா ரமுதுதவி
நீகொற் றவன்வாழ் குடியமர்தி நேர்பக் குவர்க்காங் கருளியெனுந்
தறைவான் பரவு மறைஞான சம்பந்தாசா ரியசைவத்
தனிமா மணிவீற் றிருந்தருளுந் தகுசீர்த் திருக்க ளாஞ்சேரித்
துறையார் பிரம தீர்த்தநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
துகடீர்த் தருள்சீர்த் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (எ)

கருத்து விருத்த மாதல்சுக ளத்தி யிடையோர் விலர்செயலே
கற்பன் றெனவோர்த் தணிமையினங் காதன் மருகி களுங்கலந்து
விருத்த மறவாழ் கின்றனர்நாம் விரிநீர்த் தேவி யதிசெய்த்தாய்
வியோம கேசாக் கிரத்திருப்ப விமலன் வாமத் தணித்திருந்தல்
பொருத்த மலவீண் டவளுடனுய்ப் புரிந்து கலந்து திளைத்துமெனப்
போந்து தோய்ந்து மகிழ்தியெனப் புலவ ருன்சீ ரெடுத்துரைப்பத்
திருத்த முறுதண் சிவப்பிரியைத் தெண்ணீ ராடி யருளுகவே
தில்லை நகர்வாழ் செல்விசிவை தெண்ணீ ராடி யருளுகவே. (அ)

பித்தி லிகித பிரணவத்தும் ¶ பிரிவி லருளோக் காலு ருவாய்ப்
பிறங்கி யருளும் பெருவயிற்றுப் பிள்ளை கனைந்து [illegible]
துத்த வுதவி தனைப்பனைய சுமுக மகவி னைப் பிரியத்
தூய மகவென் றேவருளாஞ் சுத்தோ ததியா யுறவளித்தாய்
பத்தி தருமவ் வுபமனிய பகவ னுகர்பண் பாலுனக்கும்
பற்று மிகுஞ்செந் நாப்புலவர் பகர்தென் சுருதி யும்விளக்கு
சித்தி தாலோர்க் கலதுய்யத் திருப்பாற் கடனீ ராடுகவே
தில்லை நகர்வாழ் மாதேவி தெண்ணீ ராடி யருளுகவே. (கூ)

சிவ ரொருபான் றிசையினராய்த் திகழ்தலாலோ வீரைந்து
திறத்திற் றிரியா திகளைவெலுந் திறமூழ் குநர்க்காங் கருளுதலை
மேவ விளக்கி யுய்த்திடற்கோ விழைந்து படியு மன்பினர்க்கு
விரவுகுணம் பத்தளித்தவரை விமல பத்த ராக் கிடற்கோ

¶ உம்—உங்களுடைய

வோவி லருள்கூர் தில்லையிடத்தொருபான் றீர்த்த மமைத்தனையா
லூதக மவற்று ணின்வடிவா யொளிரும் பரமா னந்தவருட்
கூவ மிதனி லுலகுயுமா குளிர்நீ ராடி யருளுகவே
குலவு வளங்கூர் தில்லையுமை குளிர்நீ ராடி யருளுகவே. (௧௦)

பொன்னூசற்பருவம்.

பலகோடி யண்டபுவ னங்களின்வ சிக்கின்ற பந்தமல சீவ ராசிப்
பகுதிகளை யெண்பத்து நான்குநூ றாயிரம் பகபேத நாற்றோற் றமேழ்
நிலையாக வருகின்ற நிலையற்ற வுடலமென நிகழூச லிடைவைத் துமே
னிகளமா மிருவினைக் கயிறார்த்து மேலுமது நீடுதொடர் பற்ற போதே
யுலையூசல் கயிறுதா னற்றிடற் றாய்தரையெ னூரியமெய் கண்டசுருதி
யுண்மையுல குணரவே வண்மை மலரடியின்க ணுப்புமா தாங்கி யருளும்
புலவோர்கள்பணிதில்லைநகர்வாழுமொருசெல்விபொன்னூசலாடியருளே
பொற்சடிலர் சிற்சபையி னிச்சமொளிர் பச்சைமயில் பொன்னூச லாடி
[யருளே. ௧,

ஆற்றுதவ மென்மைவன் மையைநோக்கி யவரவரை யரியயன் முகுந்தனுதி
யமரேச ராய்வீற் றிருப்பவாங் காங்குநீ யாணைதந் துய்க்கு முறையுஞ்
சாற்றுமிப் பதவியெம் மன்னைசிவ காமசுந் தரிதருங் கருணை வலியாற்
சார்தரப் பெற்றனே மாதலா லனையசிவை தாண்மலர் வழாம லென்றுந்
தேற்றிவழிபடினன்றி நிலைபெறுவெனும்வாய்மைசேருமதிகாரமல * மாய்
செருக்கால் மறந்துநா மேபிரம மெனமாறு செய்யினப் பதவி மாற்றிப்
போற்றருளி னூற்கிழி ழிச்சுமுறை யுங்காட்டு பொன்னூச லாடி யருளே
பொன்னம்பலத்தமருமின்னங்கயற்கணுமைபொன்னூசலாடியருளே. ௨,

பற்பலசு ரர்க்கிறைமை யப்புவன வாசிகள் படிந்தவரை முதல்வ ராக்கொள்
பாங்கினின் றுய்யவுப சாரமா வுரைபொதுப் பழமறைக ளொன்கு காலாய்
நிற்பவா றங்கங்கள் சூழ்சட்ட மாமுகம ணிகழ்த்தெனைய வேதாந் தமா
நிகரநாப் பட்பரப் பாகமே லுண்மையாய் நிலைசைவ வேதாந் தமே
விற்பரவு பீடமாய்த் திகழவத் தெளிவென் றுமேலையோ ரோதுவாய்மை
விளக்குசித் தாந்தமே யளக்கிலா னந்தமலர் மெல்லணைய தாக வதன்மேற்
பொற்புற விருந்தருளியெம்மையாளம்மையேபொன்னூசலாடியருளே
பொதுவமலர்சதமகிழநகியுறவுதவுமனைபொன்னூசலாடியருளே ௩,

---

* மாப்—வினைத்தொகை.

தாயர்பலர் மெய்யுரு வாயொருப தாயமதி தாங்கியொர் துளைந்து யோனி
தன்வழிப் பெறவந்த பன்னியர்களைப்புணர்ப்பு சாம்பருச லவர்க ளாதி
சேயர்களை யவ்வழிப் பெற்றமா வாதிபல தேவரிற்பி றப்பிலாமா
தேவருளை வாமபாகத்தென்றும் வைத்துமத் தேவர்கா மாதி நீக்கி
தூயகா மாரியாய்ப் பிரணவ புலிங்கமேற் றோற்றுவித் தருளு நங்கள்
சுமுகசண்முகர்கடமையுலகர்சந்ததியாதிசுகவாழ்வுபெற்றுவினைகள் [ளே
போயகன் றுய்யவொளிர்தொட்டில்வைத்தாட்டுமயில்பொன்னூசலாடியரு
பொற்சபையி லற்புதைபொன் வெற்புதவு சிற்புதல்வி பொன்னூச லாடி
[யருளே. ௪

சிறையளிக ளறைபருகி யறையினிசை நிறைதருஞ் சேண்செல்கா விரிசீ
தெய்வகாவிரியணியதுய்யவாவித்தடத் தினினீடுசெயலைமேவி [மூல்வாய்
நிறைசெயலை யந்தாரு வினையரிது தைந்தாடு நோமத் தாரு முருள
கொங்கள் விகசித்து நிலமெங்கும் வருடிக்கு நிலையம்பொ னூபு ரச்செம்
மறையொலிசெயுன துபதபரிசமெவ ரிடையுறினு மற்றவரு ளச்சி மிழ்ப்பு
மாறிமலர் வுற்றலகின் ஞானம்வரு டித்தலை வயக்குமா னுலக மெல்லாம்
பொறையுயிர்த்தருளன்னைமலையளித்திடுமுன்னைபொன்னூசலாடியருளே
புலியொடாவுலகமுயுநிலமைதருதிலையிறைவிபொன்னூசலாடியருளே. ௫

மலரயன் முராரிமுதல்வானவர்கண்மானவர்கண்மாமுனிவராதியோர்க்கு
மாண்குருத் துவம்வாய்ப்ப தெவன்றியா னத்தனைய மாதேவ பரம குருவி
னிலகருட் சத்திநீ யெனல்காசச் செங்குவளை யினின்விளக் குபுபன்முறையு
மினிதுணர்த்தருள்கிள்ளையுறுகரத் திலகவைத்தெவையுநீசெய்துகாட்டி[மு
ன லதுயிர்செயாவென்றுசெபவடமதோர்செங்கையலர்வைத்தநெறியினின்
ரடிநிழலில்வாழ்வரெனவொருகைகீழ் நீட்டியோர்த் தருளிறைவி யுண்மை
[யோர்ந்த
புலவர்புகழ்தருதில்லைநகரில்வருமொருசெல்விபொன்னூசலாடியருளே
பொங்குவிடமுண்டபரனன்குசுவைகண்டகழைபொன்னூசலாடியருளே.

மந்ததர மந்தர்நி விரசட விரதரென் வகையசி வர்க்கு ணர்த்தல்
ஞ நசரிவை யாவர்கிரி யாயோகர் ஞானநிலை வாய்மையர்க் குணர்த்து மரபு
முன்றுறக் கேட்டல்சிந்தித்தறெளி வேநிட்டை முறையுய வயக்கு மாண்பு
முதியுசா லோகசா மீபசா ரூபசா யுச்சிய மளிக்கு முறைமை

யிந்நால் வகைகணீ யேயருளல் காட்டியாங் கியம்பியருண் மின்னொ கழு
ரிணிபசெபவடநீட்சிகொண்டொற்செங்கைமலரிலகுசிவகாமியனையே
புந்திமகிழ் செல்வர்களு வந்துபணி தில்லையுமை பொன்னூசலாடியருளே
புறறரவ ணைத்தவர னுக்கிடனி லுற்றமயில் பொன்னூசலாடி யருளே. ௭

எவரேனு மூழ்குநர்கள் பவவாரி மூழ்காதெ டுத்தின்ப வாரி தோய்வித்
தின்னருள்செய்சிவகங்கைசந்நிதியி லுறலங்கணெய்துநர்க்கருள்வெள்ளநீ
தவறாது நாற்காத் தள்ளிக்கொ டுக்கின்ற தனையவாய்மை காட்டி வதன்மேற்
றளிவீற்றி ருந்தருளி நடமூல நாதர்பாற் றண்மலர்க் கரமி ரண்டே
திவள்வாக வுடனுறைத லவர்பாதி கொளுமுறைமை தேற்றநீவீற்றிருந்தும்
திகழ்குருந்துவமெலடிநிழல்புகுத்துதல்காட்டுசெங்கையேநான்குமுதவப்
புவனேசர் தொழுதில்லை நகர்மேவி யருள்வல்லி பொன்னூசலாடியருளே
புத்தர்மதமந்தொழியவித்தகரையுய்த்தமயில்பொன்னூசலாடியருளே. ௮

மூற்புரிதவத்தினலிப்பிறவிவாய்த்ததுமுகுந்தன்முதலோர்க்கும்வேட்கை
மூதிருமிப் புவனிமா னுடயாக்கை பெற்றநா முத்திக்கு ழைப்ப தன்றி
யற்பபலனுய்த்தொழியு மற்றைநெறியிற்புகு தலவமாகுமென்றொழித்தே
யருணெறிச் சைவசித் தாந்தசீர் மார்க்கமே யகிலமும ளிக்கு மென்னுஞ்
சொற்பாசிவாகமத்துண்மையோர்ந்தத்திருத்தொண்டையேபேணியாற்றுந்
தூயர்போல் வாகாதி சிறுமைக்கு ழாதலத் தொழிலுழவ ரேரி டைக்செய்
பொற்படையினில்லுழுதுசொற்பயிர்செய்தில்லையுமைபொன்னூசலாடிய
பூரணிபு ராதனிநி ராமயர்ப ராவுசிவை பொன்னூசலாடியருளே. ௯. [ருளே

பயிரவியு மாதேவி கௌரிதிரி நயனிபார்ப் பதிசூலி பரைம கேசை
பகவதியி மாசலைபு ராந்தகிம னோன்மனி பவானிசிவை யம்பா நிரா
மயைநரா யணிநீலி கங்காளி நடராச வாமிசாம் பவிகு மரி
மகமாயி சகமாது காத்தியா யனிசிங்க வாகனி சதுர்ப்பு யத்தி
சயைவீரி மாதங்கி தருமவர்த் தனியமலை சத்திசங் கரியெ னுநின் [தாளப்
றண்ணருள் செய் நாமகோ டியினொன்றை யன்பினிற் சாற்றுநர்த் தாங்கு
புயையுரிய தில்லைநகரு தயைவிரியும் வல்லிசெம் பொன்னூசலாடியருளே
புன்னெறிசெலாரிதயமன்னுசிவகாமியுமைபொன்னூசலாடியருளே. ௰

பொன்னூசற்பருவம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

வேதநெறி வாழநாற் றுறைகடோய்ந் தின்பநிலை மேவுசித் தாந்தம் வாழ
மெய்கண்ட சந்தான தெய்வநா வலகுரவ மேதைமர பாதி வாழ [வாழ
வாதரமெய் யன்பர்குலம் வாழவெண் ணீறுமணி யைந்தெழுத் தென்றும்
வன்னசோபானம்வந் தின்ன நூல்பாடுகெனவம்பலவனருண்முன் வாய்ப்ப
வோதுசிவ காமசுந் தரதீட்சி தாதிதிரு வுடையவந் தணர்கள் வாழ
யுண்மையன் புற்றடிய னயாது பூசாதி யுரியதொண் டாற்றி வாழப்
போதமலர் தில்லைமா தேவியிந் நூனினது பொன்னடிச் சார்ந்து வாழப்
பொற்சபையி னிற்பானை யற்புறநடத்துபசி பூரணி யருளு வாயே. கக.

இத்தகுபிள் ளைத்தமிழ்செய் வித்தவரு ணர்ச்சகரெ னிதயத்தி ருந்து வாக்கி
னிடையுற்ப வித்தனையெ மன்னைநீ நின்னருளி னின்பமக வாதியிட்ட
சித்திபெறு வானிதனை யச்சிறுயித் தெங்கணுந் திகழப்ப ரப்பி யன்பு
செய்விசுவநா தன்வேட்டாங்கருளனின்னருட்செய்கையேயோதலென்னே
துத்தமிறை வாரிதியொர் மெய்த்தவசிந் மாமகவு துய்த்தருள்வெள்ளம்பொ
தோய்கருணை வாரியென வேயருளு நாயக துரந்தரிபு ரந்தரிமுற் [ழியுமா
புத்தமுத மொத்ததமிழ் வித்தகனு ணற்கமுது பொற்கிணைமு கந்த ளித்த
போதசிவ காமிருக சாதபர வாமிபரி பூரணி யருளுவாயே.

[illegible]

உ

சிவமயம்.

தில்லைச்சிலேடை

வெண்பா.

பூமாதர் வாழ்தில்லைப் புத்தேட் டிருபொருள் வெண்
பாமாலை சூட்டும் பணியருளுஞ்—சோமேலைப்
பொற்பகத்தின் செய்சோ புரவாயி லாம்பண்முக
கற்பகத்தின் செய்ய கழல்.

மேலைச் சோ என்க. சோ—மதில்.

நூல்

பூவாரும் பண்ணவரும் போதவரு மாதவருந்
தேவாரம் போற்றுசீர்த் தில்லையே—தாவாதன்
காடகத்த னாடகத்தன் பாளிரு வோர்க்குமன்றி
னாடகத்த னாடகத்த னார்வு. (௧)

பூவாரும் பண்ணவர்—பிரமதேவர். இவர் தெய்வவாரத்தால்துதிக்கும் தில்லை. வாரம்-அன்பு. போதஅரியமாதவா, தேவாரத்தைப்பேணுந்தில்லை யென்க. தாவாது அங்கு ஆன் தக தன் நாடு அகத்து அன்பாளர் இருவோர்க்கு ஆடகத்தமன்றின் நாடகத்தன் ஆர்வுஎன்க. பண்ணவர்-பண்முறை சேர்த்தவரெனக்கொண்டு அதற்கியையப்பொருள் கோடலுமாம்.

வில்லம் பலநடமு மீதுயரு மூதெயிலுஞ்
செல்லம் புலியமருந் தில்லையே—சொல்லிலிங்கத்
தாவா கனத்தன் பகத்தா ரருச்சனைசெ
யாவா கனத்த னகம். (௨)

நடம், (அங்கு)ச் சென்ற அழகியபுலியால் விரும்பப்படும். எயில், செல்லும் அம்புலியும்பொருந்தப்படும்.

மன்னும் பணியருஞ்சேல் வாவியெழும் வாவிகளுந்
தென்னம் பலம்வீழுந் தில்லையே—மின்னிலைவேற்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேமம் விடப்பணித்தான்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேர்வு. (௩

பணியர், அழகிய அம்பலத்தைவிரும்பும். வாவிகள், தென்னையின் பலங்கள்வீழப்பெறும். சேயாகியமதலையை பிரமன் சிறைவிடப்பணித்தவன். சேய்மதலை–சிவந்தகொன்றை.

காதும் புறத்தகத்த காரிருளுங் காளையருஞ்
சேதம் பலமடக்குந் தில்லையே—வேதந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் றண்கயிலை யாலந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் சார்பு. (௪)

இருள், சேதுஅம்பலத்தால்மடக்கப்படும். சேது–செம்மை. காளையர், சேக்களினது பலத்தையடக்கும். தம், ஆறனுருபு குறித்துநிற்கும் அசை.

மாகம் படுக்குமன்றில் வந்தவரும் பைந்தடியுந்
தேகங் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மாகந்
தாமலையுங் கந்தரத்தன் றுணைவர்கோ ளுள்சோர்
தாமலையுங் கந்தரத்தன் சார்பு. (௫)

தேகங்கடத்தல்–பிறவிநீக்கம். தடி–வயல். அதில்தேனுனது கங்கையடக்கிமேலெழும். கங்கு–வரம்பு. மா–கருமை. நாள்சோர்தாப் பொருதகந்தர்

கற்பார் தபதியருங் காரார் விதரணருஞ்
சிற்ப மறப்புரியுந் தில்லையே—யற்பமரு
முள்ளம் பரத்தா ருழுவையரி போற்றுநட
முள்ளம் பரத்தா ருறை. (௬)

கற்பு–கற்றல். தபதியர், சிற்பநூல்களைமிகவிரும்பும். காரையொத்த விதரணர்சுருக்கமறக்கொடைசெய்யும். சிற்பம்–சுருக்கம். உள்ளம் பரத்தில்ஆர்கின்ற உழுவை அரி. உழுவை–புலி. அரி–பாம்பு. யாவராலும் உள்ளப்படுகின்றஅம்பரம்.

நன்கலைக்கல் லூரிகளு நாரியர்மைத் தாரைகளுந்
தென்கலைமா னம்பரிக்குந் தில்லையே—தன்கயிலை
யேயா னடத்திறு னெண்ணுதார் கண்ணுர
வேயா னடத்திறு னில். (௭)

கல்லூரிகள், தமிழின் பெருமையை வகிக்கும். தாளை-கண். அது, அழகிய கலைமானையும் அம்பையும் அரிக்கும். கயிலையைஒத்தஆனைநடத்தி னவன். எண்ணாதார் கண்காண வயாதவன் நடனத்தினன்.

நந்நூ ரகழிகளு நன்னுதலார் வின்னுதலுஞ்
சிந்தூர மங்காட்டுந் தில்லையே—யிந்நூருங்
கோமடரத் தானமர்வான் கூத்தனடி யேனுளத்துங்
கோமடரத் தானமர்வான் கூர்வு. (அ)

அகழிகள், யானைகளை அங்குமுழக்காட்டப்பெறும். நுதல், சிந்தூரதில கத்தால் அழகுகாட்டப்பெறும். அமர் வான் கூத்தன்—விரும்புகின்ற ஆகாசநடனன். கூர்வு—மிகுதி. அது ஈண்டு மிகவிரும்பிவசிக்கும் வாசஸ்தல மென்னுங் குறிப்பு.

சீர்த்தடஞ்சேர் மாதவருஞ் செய்யவன்னர் மெய்யுளமுந்
தீர்த்தம் படிந்தேறுந் தில்லையே—போர்த்திகிரிக்
கோபால னத்தனார் கூர்ந்திறைஞ்ச நேர்ந்தருளுங்
கோபால னத்தனார் கூர்வு. (௯)

உள்ளம், சுத்தமாய்ப்பணிவுற்று உயரும். கோபாலனாகிய நத்தன். கோ பாலன்—நெற்றிக்கண்ணன்.

பாராள் முடிவேந்தும் பாதலமு மீதலமுஞ்
சேராரை யங்காட்டுந் தில்லையே—நேரார்முன்
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாங்கினா னோங்குமுடி
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாழ்வு. (௧௦)

வேந்து, பகைஞரை அங்குவருத்தும். கீழு மேலுஞ்சேர்ந்தமதில், அழகு காட்டும். ஆரை—மதில். மா கனக கார்முகம்—பெரியபொன்வில். முடியில் மாகம் நகு அக் காரைமுகந்தவன். கார்—நீர். மேகமெனினுமாம்.

மாசகலான் றேருளமு மாணவர்த மாணவமுந்
தேசிகனே யங்கடக்குந் தில்லையே—பூசை
யனைய விதம்புரிந்தா னாதரிப்பா னென்பா
லனைய விதம்புரிந்தா னார்வு. (௧௧)

உளம், தேசுஇகல் நேயங்கள் தக்கும். இகல்—வலி. பூசை—பூனை. (அது) போன்றதன்மையைவிரும்பி ஆதரிப்பான். புரிந்தான்—முற்றெச்சம். புரிதல்—விரும்புதல். அல் னைய இதம் செய்தான்.

ஓதான் குளப்படிநீ ரும்மடவார் தம்மிதழுஞ்
சேதாம் பலங்கொடுக்குந் தில்லையே—வேதாந்த
மோதரியான் றந்திரத்தா லுய்த்துணர்ந்தார்க் கின்னலுற
வோதரியான் றந்திரத்தா ரூர். (௧௨)

நீர், சேதுதீர்த்தபலனைக்கொடுக்கும். ஆம்-நீர். இதழ், ஆம்பலை அங்கு ஒடுக்கும். வேதாந்தத்தாலும் ஓதற்கரியான். தமது ஸ்திரபுத்தியால்நன்கு ணர்ந்தார்க்கு இன்னலுறவோ தரியான். ஆகமத்தான்.

பூம்பொழிலும் வாங்கவியும் போரயரும் வீரர்களும்
தேம்பலா வின்பலமார் தில்லையே—நாம்பிரம
மென்பார்க்கு மாகத்த னென்றுதன தொன்றுணர்த்தா
னென்பார்க்கு மாகத்த னில். (௧௩)

பொழிலில், தேம்பல் ஆ இன்பு அலம் ஆர்-பழம்பூக்களை ஆக்கள் இன்புநிறைய உண்கின்ற. கவிகள், பலாப்பழத்தை உண்கின்ற. வீரர்கள், இளைக்காத இனியபெலம் ஆர்கின்ற. தேம்பல்—இளைத்தல். நாம்பிரமம் என்பார்க்கு மேலாகியகர்த்தன் (தானே) என்றுதனது தொன்மையை உணர்த்தாதவன். என்பு ஆர்க்கும் ஆகத்தன். ஆகம்—மார்பு, மேனியுமாம்.

அவ்வினையொத் தார்மலத்தை யையருமன்னூர்தொழிலுஞ்
செவ்விதியங் காதரிக்குந் தில்லையே—நவ்வியம
ரங்கரத்த ராரு ரலகிலமை யோரென்பா
ரங்கரத் தாரு ரகம். (௧௪)

ஐயர்-முனிவர். செவ்வி—பக்குவம். மலத்தால் தியங்காமல் பக்குவகாலத்தில் முனிவர்கள் வினைஒத்தாராது மலத்தை அரிக்கும் என்க. தொழில், செவ்வையான விதியைஅங்கு ஆதரிக்கும். ஆரூர்—ஆனையுடையார். ஆரூர்—குறையாதவர்.

உத்தாரந்தண் சைவநெறி யுண்மையருந் திண்மையருஞ்
சித்தாந்தஞ் செய்யுஞ்சீர்த் தில்லையே—முத்தாந்
தரங்கத் தரணியார் தானத்தார் போற்றந்
தரங்கத் தரணியார் சார்பு. (௧௫)

உத்தம—உயர்வு. உண்மையர், பரபக்கங்களை மறுத்துச்சுபக்கசித்தாந்தஞ் செய்யும். திண்மையர் சித்து ஆம் தஞ்சு எய்யும். தஞ்சு—பற்றுக்கோடு. அது சிவம். எய்தல்—அறிதல். தானம்—சுவர்க்கம். போற்று அந்தரங்கத்தர் அணியார்

வாரங் கழனிகளு மர்ஞ்கிடையும் பாண்டில்களுஞ்
சீரங் குரம்படருந் தில்லையே—சாரங்க
மேவுங் காரணர் விழிதரால் லாழிதந்து
மேவுங் காரணர் விழைவு. (கசு)

கழனிகளில், சிறந்தஅங்குரம் படரும். கிடையில், சீர்அங்கு உரமாகப் படரும். கிடை-வேதசாலை. சீர்-ஒலி. பாண்டில்-எருது. சீரம்-கலப்பை. குரம்பு-வரம்பு. ஆழிதந்து அங்குமேவுஅரனார். மேவுதல்-விரும்புதல்.

தீக்குரவர் பாற்பலரும் வேதியரில் வேதிகளுந்
தீக்கை யினிதமருந் தில்லையே—தூக்குகுழைக்
காதார நாகத்தார்க் கத்தரிமை யோர்க்கரணாய்க்
காதார நாகத்தார் காப்பு. (கஎ)

தீக்கையை இனிது விரும்பும். வேதி-குண்டம். தீ கையின் கிதம் மருவும். கை-ஒழுக்கம். அந் நாகமாகிய தாரணிந்த புயத்தர். கத்தம்-புயம். அரணாய்க்காக்கின்ற தாரநாகத்தார். தாரம்-வெள்ளி.

மாமறைகள் வாயிலிறு மங்கையர்கள் கொங்கையினுந்
தேமல் கனங்காட்டுந் தில்லையே—காமனை
புரமாய்த்த வம்பகத்தன் போர்க்கும்பனாறு
புரமாய்த்த வம்பகத்தன் பொற்பு. (கஅ)

தே மல்கு அனம்—தெய்வத்தன்மைமிக்க அன்னம். தேமல் பொன்னிறங்காட்டும். கனம்-பொன். மாய்த்தஅம்பகம்—மறைத்தகண். ஆறுபுரங்களை அழித்த விஷ்ணுவாகிய அம்பையுடைய கர்த்தன்.

சேரங்கத் தண்ணுமையுஞ் செங்கமலக் கொங்கலருஞ்
சீரங்க ணுதரிக்குந் தில்லையே—நாரங்கொள்
கையரா வாட்டினார் காதலித்தார் பான்மலமாங்
கையரா வாட்டினார் காப்பு. (கக)

சீர் அங்கண் இலக்குமி. நார் காதலித்தார்—அன்பைவிரும்பினோர். மலமாகியகைக்கின்ற அரவை வாட்டினார்.

வீணையிசைப் பாரகமு மெல்லியரும் பல்கலையுஞ்
சேணிய ரங்கடுக்குந் தில்லையே—வேணியின்க
ணோதம் படுத்தார்சி வோசுமுற்றங் காங்கிதை
யோதம் படுத்தா ருறை. (உ0)

சோரு நூலுணர்த்துந் தேசிகருங் காவலருஞ்
சேராரை யங்கலைக்குந் தில்லையே—நேராம்
வினையா ருளத்தர் விரிந்துமுற்று முட்கொள்
வினையா ருளத்தர் விழைவு. (உகூ)

தேசிகர், சேர் ஆர் ஐயம் கலைக்கும். ஆர்-அரிய. எங்கும்விரிந்து (உலக) முழுதுந்தன்னுட்கொள்கின்ற வில்லையார்(யாவரும்)உள்ளுகின்ற அத்தர்

மாசபையும் வாவிகளு மாதவரும் வான்புகழுந்
தேச மடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—பேசுமறை
வன்னித் திருக்கரனுர் மாதிடத்தா ரோதுநுதல்
வன்னித் திருக்கரனுர் வாழ்வு. (௩0)

சபை, ஒளியை அடுக்கும். வாவி, தெளிந்த நீரைஅடுக்கும். மாதவர், தெய்வசுகத்தைஅனுபவிக்கும். புகழ், தேசங்களைநிறைக்கும். மறைபேசுக்கினிதிருக்கரனில் ஆர்ந்தமாது. நுதலில் அக்கினிக்கண்ணுடைய அரனுர்

பொங்குமெழின் மங்கையரும் பொற்பணிசெய் சிற்பர்களும்
செங்கற் படுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—யங்கையமர்
தங்கனக வில்லார் சகமொடுங்கு நாளோங்கித்
தங்கனக வில்லார் தலம். (௩க)

மங்கையர், செவ்விய கற்பு அடுக்கும். சிற்பர்-சிவந்தரத்தினங்களைப்பதிக்கும். கையிலமர்ந்த தமது கனக வில். தங்க நகம் எனினுமாம். ஓங்கித் தங்கு அனக இல் கயிலாயமென்க.

நேராரும் போதகரு நீளுமணி மாளிகையுந்
தோராத வற்படுக்குந் தில்லையே—சீராரும்
பொற்பணிய நாகத்தார் போந்திறைஞ்ச வார்ந்தநஞ்சர்
பொற்பணிய நாகத்தார் பொற்பு. (௩உ)

நேர்மைநிறைந்த போதகர், தோராத அல்லையழிக்கும். மாளிகை, தேர் ஆதவனைக்கீழ்ப்படுத்தும். சீராரும் பொற்பு அண்ணிய நாகத்தார்—தேவர்கள். பொன் பணி அந் நாகத்தார்.

பையார் சிறார்களத்தும் பற்பலவா யாலயத்துஞ்
செய்யா வரணஞ்சேர் தில்லையே—மொய்யார்சங்
கங்கையுரர் தங்கையுரர் காதரத்தார் மாதரத்தார்
கங்கையார் தங்கையார் காப்பு. (௩௩)

பை ஆர் சிறார்-இளம்பிள்ளைகள். பைங்குழவிள்ளப்பதிபோல. அவர் கழுத்தில் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள்சேர் ஆலயத்தில் செப்பமாகிய பிரகாரங்கள்சேர். சங்கம் கையாரத் தங்கையாரிடத்துக்காதாமுடையவர், காதரம்-விருப்பம். மா தாரத்தார். கங்கையையுடையார் தங்கு ஐயார்,

மாதகைய சேதிமமும் வாவிகளுங் காவகமுஞ்
சீதமுற வாகமஞ்சார் தில்லையே—பாதமுடி
யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னந்தமிட றுந்துமறை
யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னூர்வு. (௬௪)

சேதிமம்—கோயில். அங்குக்குளிர்ச்சிபொருந்த ஆகமஞ்சார். வாவிதன், இலச்குமி தம் உறவாக அழகு ஆர். மஞ்சு-அழகு. காவகம், சீதம் உற அவ்வாகமஞ்சு ஆர். சீதம்—நீர். உற-மிகுந்த. அ-சுட்டு. வாக மஞ்சு-அழகியமேகம். மிடறு அஞ்சனத்தன் மறை அழகிய பரியான்.

மாவகலக் காவலரு மாதளியிற் கேதனமுஞ்
சேவகமுற் றாடலுறுந் தில்லையே—பாவகனிந்
தாதவனங் கண்ணு னகங்கனியார்க் கின்பமரு
ளாதவனங் கண்ணு னகம். (௬௫)

காவலர், வீரமுதிர்ந்தவெற்றியுறும். கேதனம், சேவைத்தன்னிடத்துற்று அசையும். அருளாதவன் அங்கு அண்ணன்.

மண்ணரச ரொண்புயமும் வாளமர்கைக் காளையருந்
திண்ணகத்தி னாடலமர் தில்லையே—பண்ணகத்த
மானத் திராவிடத்தான் மாமிடற்றின் வானமுண்ணு
மானத் திராவிடத்தான் வாழ்வு. (௬௬)

புயம், திண்ணியமலைபோன்ற வெற்றியுறும். காளையர், ஆட்டுக்கடாக்களின் போராடலை விரும்பும். மிடற்றில் வானவரை யுண்ணும்படி நத்திய இராவைப்போலுங் கரிய விடத்தையுடையான்.

கொங்கார்ந்த வாவியும்வெண் கொற்றக் குடைவேந்துஞ்
சிங்கா தனமடுக்குந் தில்லையே—சங்கார்
காத்தனைய னத்தன் கதிர்சோமன் செந்திக்
காத்தனைய னத்தன் களம். (௬௭)

வாவி, குறையாமல் அன்னங்கள் அடுக்கும். சங்கார்காத்தனுக்கும் அயனுக்கும்அத்தன். காத்த—ஒளியுடைய.

நீங்கா திமையோரு நீடுருவிற் பாடளியுந்
தேங்கா தாமடுக்குந் தில்லையே—வாங்கியவில்
லோதியம ரக்கரத்தா னோதியர்மூன் றோடிரண்டென்
றோதியம ரக்காரத்தா னூர். (கஅ)

இமையோர், தேங்கு ஆதாம் அடுக்கும். அளி, தேம் காதா மடுக்கும். வில்லாகிய ஒதி-மலை. ஒதியர் ஞானியர். மூன்று இரண்டு என்று ஒதி விரும்பும் அக்கரத்தான்.

தாரகத்தா ரம்பலமுந் தார்ப்பாதர் சீர்ப்புயமுஞ்
சீரகத்தார் மேவுஞ்சீர்த் தில்லையே—யோகத்தான்
றூய வலஞ்சுழியான் றுதைகளத் தாவியெங்குந்
தாய வலஞ்சுழியான் சார்பு. (கசு)

பிரணவசொருபாது அம்பலம், சிறந்த மனத்தால் விரும்பப்பெறும். பாதர்-வைசியர். தாயம்-உரிமை. எங்குந்தாவியஆணவமலமாகிய அல்லும் அஞ்சும் உழியான். உழி-இடம்.

புக்கின்ப மாநடமும் பூக்கமழுங் காக்களுமண்
டிக்கந் தாம்பாவுந் தில்லையே—மிக்கவுடை
யாசையா றசையா னரா தருள்புரியு
மாசையா றசையா னூர். (சo)

இன்பமாநடனம், மண்ணுலகும் திக்கும் அந்தரமும் (வந்து சபையிற்) புக்குப்பரவப்பெறும். காக்கள், மண்டி மேகம்பரவப்பெறும். ஆசை உடையான். ஆசை திசை. குற்றத்தை யான் பொருந்தாது அருள்புரியும் ஆசையான் பொன்னிறத்தன். ஆசை-பொன்.

தத்தொரந் தருநடமுந் தங்கமலப் புங்கவருஞ்
சித்தம் பாம்புரியுந் தில்லையே—வித்தம்பூ
மாதவத்தை யாதரித்தான் மச்செயனீத் தாரியற்று
மாதவத்தை யாதரித்தான் வாழ்வு. (சக)

நடம், சித்தாகிய அம்பாத்தில் புரியும். புங்கவர்-பெரியார். சித்தத்தால் பாத்தைவிரும்பும். வித்தம் பொன். பூ-பூமி. மாது பெண். இம்மூன்று அவஸ்தையாகிய ஆது அரித்து.

முற்றியசீர்ப் பொற்றசுப்பு முல்லையமர் கொல்லைகளுந்
தெற்றியம ராவுந்துந் தில்லையே—பொற்றொடியா

ரங்கத்த னங்கத்த ஞய்நின் ஞெடுக்கமா
ரங்கத்த னங்கத்த ஞர்வு. (சஉ)

நசம்பு, செற்றிகளில் அமர்ந்து உயரும். முல்லைப்புதல்களையுடைய முல்லைநிலம், அமர் ஆ (யாவரும்) விரும்பும் பசுக்கள். செற்றி-செறிந்து. உகதும் செல்லப்பெறும். (எல்லாம் ஒடுங்கும்) அங்குத்தலைவனும் நின்று தன்னிடத்து ஒடுக்கிய அமரர்களின் என்பையணிந்தவன் நம் கர்த்தன்.

பம்புமொளி யம்பலமும் பந்தரு முன் றந்தையார்
செம்பியன்மாட் டங்கடுக்குந் தில்லையே—நம்புவட
பாதவத்தன் மாதவத்தன் பாளர்சென்னி யிற்பதிக்கும்
பாதவத்தன் மாதவத்தன் பற்று. (சங)

அம்பலம், செம்பியன்முன்தந்த ஐ ஆர் மாட்டினல் அடுக்கப்பெறும் மாடு-பொன். அடுக்குதல் ஈண்டுவேய்தல். பந்தர், முதன்மைபெற்றதந்தையாரது செவ்விய பியலிடத்திவர்ந்து அங்குஅடுக்கும். பியல்-பிடர். பதிக்கும் பாத அஸ்தன். மாதையுடைய பாதியன்.

தங்கியசார்த் தூலபதர் தம்மகமுந் தாபதருந்
சிங்கவன்ம னங்கடுக்குந் தில்லையே—மங்கையொரு
பாகத்த ராகத்தன் பாகத்தர் போற்றுபருட்
பாகத்த வாகத்தன் பற்று. (சச)

தாபதர், அல் சிங்கும்படி மனசை முனிந்திழுக்கும். பாகத்தர்-பக்குவர். அருட்பாவை யணிந்தபுயத்தையுடைய வாகு அத்தன். வாகு-அழகு.

ஒன்றுதுணை வர்ப்பிரியல் லோதியரு மோதியருந்
தென்றலையா னைக்கடுக்குந் தில்லையே—புன்றலைய
பூதப் படையான் புகன்மூ விலைவடிவப்
பூதப் படையான் புரம். (சரு)

அல்லோதியர், தென்றலையும் ஆனையும் முனியும். ஒதியர் யமனைமுனியும். சிறிய தலைப்பூத சைனியத்தையுடையான். பூதமூவிலை வடிவப்படை--பர்சத்தமான சூலாயுதம்.

மாவலங்க வம்புயத்து மைந்தருமன் னூர்நடையுஞ்
சேவலங்க ணுட்டுஞ்சேர்த் தில்லையே—மேவுசக
காரணத்த னரணத்தன் கட்பூதத்தன் பொற்சடைக்கட்
காரணத்த னரணத்தன் காப்பு. (சசா)

மைந்தர், சேவலை அங்கண் போராடச்செய்யும். நடை, சேவின் வலத்தை தன்கண்காட்டும். சடையில் கார்அண்இத்தன் ஆரணத்தையுடையவன் கார்-மேகம். நீரெனினுமாம்.

புண்ணியத்தொண்டராற்றுநரும்பொற்பணிசெய்சிற்பர்களு
திண்ணகக்கை யாலாற்றுந் தில்லையே—தண்ணிதழித் [ங்
தாரகத்த னேரகத்தன் றன்மடியுற் றேறுதியமெய்த்
தாரகத்த னேரகத்தன் சார்பு. (௪௭)

தொண்டர், திண்ணிய மனவொழுக்கத்துடன் ஆற்றும். சிற்பர், திண்ணக மென்னுங்கருவி பிடித்தகைபிறைற் செய்யும். இதழித்தாரணிந்த கர்த்தன். நேராளமனசில் வசிப்பவன்.

பம்பியபோர் வீரர்களும் பண்புறுதொண் டன்பர்களுஞ்
செப்புலமே விப்புரியுந் தில்லையே—யம்பவள
வண்ணத்தா னத்தன் வயங்கும் பதாகையமர்
வண்ணத்தா னத்தன் மனை (௪௮)

செம்புலம்—யுத்தகளம். அன்பர், செம்மையானஅறிவை விரும்பிச்செய்யும். பவளநிறத்தன் நத்தன் வண்ணத்து—அழகிய. ஆனையுடைய அத்தன்.

வின்மைந்தர்தோளுமன்றின்மேவினர்க்குச்சார்வினையுஞ்
சென்மந்தரமலைக்குந் தில்லையே—வன்மஞ்செ
யுண்மா தடுத்தா ருழுவலன்பர்க் கோர்மேனி
யுண்மா தடுத்தா ருறை. (௪௯)

தோள், செல்படியின்ற மந்தரமலையை அலைக்கும். வினை, பிறவி தருதற்கு அஞ்சும். அன்பர்க்கு வர்மஞ்செய்கின்ற உள்ளக்கருமையைத்தடுத்தார்

எவ்வங்கொள் காமுகர்பா லின்மதனு நந்தனமுஞ்
செவ்வந்திப் போதடுக்குந் தில்லையே—பௌவஞ்சேர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தர் மன்னிமயத் தன்னைபமர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தர் வாழ்வு. (௫௦)

மதன், அந்திநேரத்தில் அடுக்கும். மா விடம்—கரிய விடம். அன்னை அமர் மகத்தாகிய இடப்பாகர். கந்தர்அத்தர். கம் தரத்தர் எனினுமாம்.

கீரத்த வானிலையுங் கேதமறு மாதவருந்
தீரத்த வம்பயிலுந் தில்லையே—யீரத்த

வானம் பரித்தார் மதிமுடியார் நஞ்சருந்தி
வானம் பரித்தார் மனை. (ருக)

ஆனிரை, நீர்க்கரையிலுள்ள அம்பு அயிலும். மாதவர் மிகத்தவஞ்செய்யும். தீரத்துடன் செய்யும் எனினுமாம். ஈரமுள்ள மேலான அம்பு—கங்கை. அரித்தார்—பாம்பாகிய மாலை. அருந்தி வானுலகைத்தாங்கினவர்.

அம்மடவா ரம்மமுழ வாயினரு மாய்பொழிலுஞ்
செம்மலையா ரம்மடுக்குந் தில்லையே—மும்மலமும்
போகத்தான் போற்றும் புனிதர்க் கினிதநன்மெய்ப்
போகத்தான் போற்றும் புரம். (ருஉ)

அம்மம்—முலை. அது, செம்மையான மலையையொத்த அம் அடுக்கும். மலையிலுள்ள ஆரம் அடுக்கப்பெறும் எனினுமாம். ஆயினர்-தாய்மார். அவர்கள், பிள்ளைகளை ஊண் நுகரும்படி ஊட்டும். பொழில், பழம்பூக்களை நிலம்பொருந்த நிறைக்கும். போற்றும் புரம்-பேணும் ஊர்.

ஓரரயர் தொழுங்க மூர்ப்பொழிலு மம்பலமுஞ்
சீராக மஞ்சாருந் தில்லையே—யோரார்
திருநட்ட மாடினன் சேரார் புரம்பி
திருநட்ட மாடினன் சேர்வு. (ருங)

தொழுங்கள், சீர் ஆகமம் சாரும். கமம்-நிறைவு. பொழில். சீ ராக மஞ்சு ஆரும். சீ—இலக்குமி. ராகம்-விருப்பம். அம்பலம், சீர் ஒலியுள்ள ஆகமம் சாரும். பிதிரும் நட்டம் ஆடினன் பொடியாகிய நஷ்டத்தைச்செய்தவன்.

ஓதியமெய்த் தொண்டிடத்து மொண்மா ணவரகத்துஞ்
சேதிமத்த ரற்படுக்குந் தில்லையே—மூதிமய
மங்கையமர் வாமத்தன் வாங்கியவிற் பொன்னோதி
மங்கையமர் வாமத்தன் வாழ்வு. (ருச)

சேதிமத்தர் கோயிற்பணியாளர். அவர்கள், தொண்டினிடத்து அற்பு அடுக்கும். சேதி மத்தர்—மத்தவியல்பைச் சேதிக்கின்றவர். மத்தவியல்பு-மயக்கத்தைச்செய்யுமலத்தினியல்பு. அப்பெரியார், மாணவரிடத்துள்ள அல்லைப்படுக்கும். பொன் ஓதிமம்-பொன் மலை. வாமம்—அழகு.

பொங்குசித்தர் மார்பகமும் போரயரும் வீரர்களுஞ்
சிங்கநா தம்படுக்குந் தில்லையே—கங்கைநதி
வேணியான் பாணியான் வேட்டார்க் கருண்ஞான
வேணியான் பாணியான் வீடு. (ருரு)

சித்தர், மார்பில் சிங்காதமென்னும் அணியை அணியும். வீரர், சிங்கத் தொனிசெய்யும். பாணியானைப் வேட்டார்க்கு அருள் என்க. பாணித்தல்—தாமசித்தல். ஞானவேணி-ஞானகாசம் ஆன் பாணியான இடபக்கொடி தரித்த கையான்.

ஒள்ளிழையார் சொல்விழியு மோம்புமனை பான்மகவுந்
தெள்விளியா லங்கடுக்குந் தில்லையே—கள்ளிதழித்
தாரான் றரப்பணியான் றன்னடையார்க் கின்னருளைத்
தாரான் றரப்பணியான் சார்பு. (௫௬)

சொல், தெள்விளிப்பண்ணையும்-விழி, ஆலத்தையும் ஒக்கும். மகவு, தெளிவாகிய அழைப்பினால் அங்கு அடுக்கும். தரம் பணி மேலாகிய பாம்பு. தரம்பணி-சிரசுகளாகிய ஆபரணம். தரம்-சிரசு.

கந்தமலர்ச் சோலைகளுங் கற்குநருஞ் சற்குருவுஞ்
சிந்தனைய வங்கடக்குந் தில்லையே—முந்துமறை
யீசான சத்தத்த னென்றோது மன்பர்க்
கீசான சத்தத்தனில். (௫௭)

சோலை, சிந்து அனைய அம் கள் தக்கும். சிந்து—கடல். கற்குநர், சிந்தனை அவம் கடக்கும். குரு, சிந்து அல்லைய அங்கு அடக்கும். ஈசானசப்தவாச்சியன். அன்பர்க்கு ஈகின்ற சானசத்தாகிய அத்தன். சானம்—தியானம்.

பம்புமடி யார்மலத்தைப் பாற்றுநரும் வீக்கலருஞ்
செம்பிரச முண்டெனச்செய் தில்லையே—நம்பு
மறைப்பரிய வாகனத்தன் மாண்டமனத் தாருண்
மறைப்பரிய வாகனத்தன் வாழ்வு. (௫௮)

பாற்றுநர், செம்பு இரசமுண்டால் பொன்னாதல் போலச்செய். வீக்கு-வண்டுகளுக்கு.அலர், சிவந்ததேனை உண்ணச்செய். மறைப்பரி அவ்வாகனத்தன். மனத்தாருள் மறைப்பு அரிய வாகன் அத்தன்.

விற்புருவத் தார்தனமு மேவியநூற் காவியருஞ்
செப்பங் கடுக்குஞ்சீர்த்—தில்லையே யப்பமருஞ்
சேகரனார் மாகரனார் தீர்ந்தவிவேண் டப்படர்செய்
சேகரனார் மாகரனார் சேர்வு. (௫௯)

தனம், அம் செப்பு ஒக்கும். காவியர், சொற்களை அடுக்கும். மாகர், (சிவ நிந்தனைசெய்த தக்கனையாகத்து) அந்நாணீர்ந்து அவிவேண்டிச்சென்ற சிவத்துரோகத்தால் தண்டனைசெய்தசேது அரனுர். மாகரனுர். சேகு-வயிரம். மா-மிருகம். இது பொதுவாயினும் மானுக்குச் சிறப்புப்பெயர்.

கவ்வை யகல்பணியுங் காரிகையார் சீர்நடமுஞ்
செவ்வி யரங்காற்றுந் தில்லையே—நவ்விமழு
வாளக் கரத்தார் மறைக்குளுயி ராமைந்து
வாளக் கரத்தார் மனே. (௬௦)

கவ்வை- துன்பம். செவ்வியர் அங்கு பணி ஆற்றும். மழுவாள்—மழு வாயுதம்; வாள்-ஒளி.

போமங்க ளாதுலரும் பூவராசா லேவர்களுஞ்
சேமங் கடவாத தில்லையே—வாமஞ்சார்
மாதரார் காதரவன் வந்திப்பார்க் காதரவன்
மாதரார் காதரவன் வாழ்வு. (௬௧)

வேற்றிடங்களிலிருந்து அங்கட்போகிய ஆதுலரும், சேமங்கள்தவாத. சேமம—சுகம். அதனால் யாவரும் காவல் கடவாத. மாதர் ஆர் காது அரவ ன். மாதர்—அழகு.

உந்தாயர் மாலையினு மோவறுகூ டங்களினுஞ்
சிந்தாத்தந் தாவளஞ்சேர் தில்லையே—மைந்தா
ரிலங்கையனை யப்படுத்தானில்லம்பே றுக்கொண்
டிலங்கையனை யப்படுத்தா னில். (௬௨)

(காலையிற்புறத்தே) செலுத்தியஆயர், சிந்து ஆ—அங்கங்கேசிதறிநின்று மேய்கின்ற ஆக்களை. (மாலையில்) தத்தம் தாவளங்களிற் சேர்க்கின்ற. கூடங்களில் வலிகெடாத தந்தாவளஞ்சேர்கின்ற. கொண்டு இலங்கு ஐயன் நயப்பு அடுத்தான்.

பொன்னம் பலத்துமங்குப் போநவரன் பேந்தகத்துஞ்
சின்னம் படக்குஞ்சேர் தில்லையே—சென்னிப்
படர்நீத்த வம்புலியான் பண்டுதக்க னுற்றேய்ப்
படர்நீத்த வம்புலியான் பற்று. (௬௩)

அம்பலத்து வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். போநவர், அகத்திற் சிறுமை நீக்கும். சென்னியிற்படர்ந்த நீத்தமாகிய அம் புலியவன். தேய் படர்-தேய்ந்த துன்பம்.

பூணாந் தூரங்கம் புனைவோரும் பொற்கொடியுஞ்
சேணந் தரமார்க்குந் தில்லையே—காணந்தோய்
பூதரமாங் கோதண்டன் பொன்றுமலங் குன்று பல
பூதரமாங் கோதண்டன் பொற்பு. (௬௪)

அம் தூரங்கத்துக்குப் பூண் புனைவோர், சேணம் தரமாக ஆர்க்கும். கொடி தூரித்த அந்தரத்தில் ஆர்க்கும். காணம் தோய் பூதரம்–பொன்மலை. பலபூதர்–பலபரிசுத்தர். அவர்கள், தன் அம் ஆங்கு ஒது அண்டன் அம்–ஈண்டுமைகிமை.

சுற்றெயிலிற் சூழ்பொறியுஞ் சூட்டணமார் கோட்டகமுஞ்
செற்றலரை யங்காட்டுந் தில்லையே—யுற்றுணர்ந்தார்க்
காதரனார் நீதரனார் காணார்கா ணார்முழுதுங்
காதரனார் நீதரனார் காப்பு. (௬௫)

பொறி, பகைவரை அங்கு ஆட்டும். கோட்டகம்–வாவி. நெருங்கிய அலர் அம் காட்டும். உணர்ந்தாரைக்காக்கின்ற தானுள்ளவர். உணர்ந்தாரிடத்து விருப்பமுள்ளவரெனினுமாம். நீதர் அந் நாக்காணாரால் காணப்படாதவர். முழுதும் காது அரனார். நீ தானார்.

பாகமுனி வோர்கையும் பைங்கொடியா ரங்கையுஞ்
சிகரமங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—தேகமிள
மையுடனி லாவென்றார் மாண்மனத்தார் காண்விழிசெம்
மையுடனி லாவென்றார் வாழ்வு. (௬௬)

முனிவர்கை, அம் சிகரம்காட்டும். சிகரம்-கமண்டலம். கொடியார் கை, இலக்குமிகரம் அம் காட்டும். தேகம் இளமை உடல் நில்லாவென்று (வெறுத்து) மேலார்ந்த மாண்மனத்தில் வசிப்பவர். உடல்–பொன. விழி, செம்மையாகிய அக்கினியுடன் நிலாவும் என்று மாக்கொண்டவர்.

மானம் பறந்தலையு மானார்கண் கந்தரமுஞ்
சேனந் தலைச்சேர்க்குந் தில்லையே—யானந்த
தாண்டவத்தை யாற்றுவான் றண்ணருளானன்னெறியான்
றாண்டவத்தை யாற்றுவான் சார்பு. (௬௭)

பறந்தலை, சேனமுதலிய பறவைகளைத்தன்னிடத்துசேர்க்கும். கண்ணும் கண்டமும், முறையே சேலையும்சங்கையும் அலைத்து ஏர்செய்யும். யான் நன்னெறியைத்தாண்டும் அவத்தைத் தணிப்பான்.

அல்வென்ற மாடமுமல் லாநெறியிற் காவலருஞ்
செல்வந் தடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—வில்வ
முறுமேச காரு ருவணைத் துசங்கை
யுறுமேச காரு ருழை. (௬௮)

மாடம், செல் வந்து அடுக்கப்பெறும். காவலர், தர்மமல்லாதவழியில் வருஞ்செல்வத்தைதடுக்கும். துசம்கை யுறு விஷ்ணுவாகிய இடபக்கொடி தரித்த காரூர்.

தம்பரத மாநடமுந் தாவில்பல மாளிகையுஞ்
செம்பொன்னி னம்பலஞ்சேர் தில்லையே—யும்பரச்சத்
தாலந் தரித்தா ரலறவருள் கூர்ந்துகண்டத்
தாலந் தரித்தா ரகம். (௬௯)

மாளிகை, செவ்விய இலக்குமியின் அழகியபலம் சேர். அச்சத்தால் அர தரித்தவர்களாய் அலற.

தெவ்வாண்மை சிந்தரசர் செல்வர்களுஞ் செல்வர்களுஞ்
செவ்வேளாண் மையமருந் தில்லையே—யொவ்வாப்
பரசமயக் கோளரியார் பண்பெறுகற் றங்குப்
பரசமயக் கோளரியார் பற்று. (௭0)

அரசகுமாரர் வேளின் ஆண்மையைப்பொருந்தும். செல்வர், செவ்விய கொடையைவிரும்பும். கற்றங்கெரி என்றபதிகத்தாற் பரசுதலமைந்த அக் கோள் அரியார். கோள்—குற்றம்.

யோகாங்க ளாற்றுநரு மும்பரமா பலமுந்
தேகாந்து யங்கெடுக்குந் தில்லையே—சீகாழிச்
சம்பந்த ரத்தர் தளர்ந்தரிபின் றேர்ந்தேத்துஞ்
சம்பந்த ரத்தர் தலம். (௭௧)

யோகம் ஆற்றுநர், தேகமுடிவைக்கெடுக்கும். அம்பலம், தெய்விககாந்தியை எடுத்து வீசும். அரி, (நானே பிரமமெனவெண்ணிய சிவத்துரோகத்தால் பாதலங்கடந்தும் பாதங்காணாது) தளர்ந்து (பின் நான் அடிமையே. சிவனே பிரமம் என்றுண்மை.) தேர்ந்து ஏத்திய சம்பு அந்தரத்தர்.

நேசஞ்செய் மாதவரு நீடுபொருட் பீடிகையுந்
தேசம் பலமருவுந் தில்லையே—பேசுமின

மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாக்கமுதுண்டான் மிடற்ற
மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாழ்வு. (எஉ)

பிடிகை-கடைவீதி. அதில் பலதேசத்தார்மருவும். மிடற்று அமைந்த கஞ்சம் பந்தன்.

ஓதங் கழனிபிற்றே னும்பரதர் தம்பொருளுஞ்
சேதங் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேதையுழ
வாரப்படையத்தர் வாகீசர் வாழ்த்துமுடி
வாரப் படையத்தர் வாழ்வு. (எஙூ)

தேன் சேது, அங்குஅடக்கும். சேது-வரம்பு. பரதர்-வைசியர். ஞான மேவடிவாயமைந்த உழவாரம். முடியில் மேனின்று வார்ந்த அப்பு அடைத்த அத்தர்.

உந்தா ரிசைக்கிடையு முற்றவர்பா னற்றவருஞ்
சிந்தா குலமற்றுந் தில்லையே—மைந்தார்கல்
லேமதலே யாகத்தன் னெய்தினர்க்கான் சூற்பொ,ாத்தா
னேமதலே யாகத்த னில். (எச)

இடை, சிந்துபோன்றபேரொலியைச்செய். கல்லே தெப்பமாக. ஏம மதலை-பொன்னிறக்கொண்றை. எமம் ஈறுகெட்டது.

மாகமருங் காவகமும் வாகமரு மாகவமுஞ்
சேகரங்க ணூற்றுஞ்சீர்த் தில்லையே—சாகரஞ்சார்
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாங்கினர்க்குச் சந்துசென்மா
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாழ்வு. (எரு)

காவகம், சேகரம் கள்நாற்றும். சேகரம்-மாமரம். ஆகவம். சேகர் அங்கண் ஆற்றும். ஆகவம்-போர். சேகர்—வயிரித்தகுணத்தர். மைக்கடுவைத்தான் ஆரக்கையால் வாங்கின சுந்தரர்க்கு. மாமை—அழகு.

தூவனத்த வாரகளுந் தொய்யின் முலைத் தையலருஞ்
சேவனமுற் றேயுஞ்சீர்த் தில்லையே—நாவலூர்
வேதியனங் கற்படுத்தான் மெய்ந்நெறிச்செல் லாதவனை
வேதியனங் கற்படுத்தான் வீடு. (எசு)

வெள்ளிய அன்னப்பறவைகளையுடைய வாவிகள், சிவனை முழுதும் நி றையப்பெறும். சிவனம்-நீர். மதையலர், இலக்குமியின் அழகுற்று யயும். காவலூர்ச்(சிவ)வேதியனது அற்பு அங்கு அடுக்கப்பெற்றவன்.

வெளவா ரலர்த்தடமும் வைகறையு மெய்கிடையுஞ்
செவ்வார ணத்திசையார் தில்லையே—யவ்வாத
வூராரை வீட்டினு ரும்பாச முன்பதித்த
ரூராரை வீட்டினு ரூர். (எஎ)

தடம், செவ்விய வாரணத்து இசையார். வாரணம்—சங்கு. வைகறை, சிவந்தகோழி இசையார். கிடை, நேரிய ஆரணத்திசையார். ஆரும்பாச வீட்டிற்பதித்தார். ஊர்கின்ற மும்மதிலை வீட்டினூர்.

சேயமா புயையனையார் சிற்றிடையு முற்றகமுஞ்
சீயங் கடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேயவன்பர்
பாடுதிரு வாசகத்தர் பைங்கொன்றை யந்தாது
பாடுதிரு வாசகத்தர் பற்று (எஅ)

முற்றகமும், சீ அங்கு அடுக்கும். தாது பக்கத்தில் உதிருகின்ற யாசனை பொருந்திய தோளர்.

மாகா முகரிடமும் வாவியும்பண் பாடுநரும்
சீகாம ரம்பாடுந் தில்லையே—வாகா
ரியற்பகையார் பாலேற்று ரேந்திழையைப் போந்தென்
னியற்பகையார் பாலேற்று ரில். (எகூ)

காமுகரிடம், வென்றவரால் இழித்துக்கூறப்படும் காமருடைய அம்பு ஆடலைச்செய்யும். வாவி, இலக்குமிவாசமலர் செறிந்த அழகிய நீர் ஆடும். போந்து—அருள்கூர்ந்துவந்து. என் இயல் பகு ஐயார் தற்போதம் நீக்கிய தலைவர். பால் ஏற்றூர்—வெள்விடையார்.

தேவியன்மெய் யன்பர்களுந் தீநெறிச்சா ரைம்புலமுந்
தீவிரத ரங்காட்டுந் தில்லையே—கோவணமே
ராத்தரா சேறுடையார்க் காங்கதுவே பாங்கமைத்தா
ராத்தரா சேறுடையா ரூர்வு. (அ0)

அன்பர்கள், தீவிரதரபக்குவம்காட்டும். ஐம்புலம், அக்கினிபோன்ற பரிசுத்தவிரதர்களால் அங்கு வருத்தித்தம்வசமாக்கப்படும். கோரதற்பொ

ருட்டுச்சூராசின்மேல் ஏறுதலில் மனம் உடையாதவர்க்கு, அத்தூராசேடிரி யவிமானமாக அமைத்தவர்—ஆப்தர். ஆசு ஏறுடையார். ஆசு-விரைவு.

உந்துபொழி லின்கணிறு லுந்தகைய மைந்தர்களுஞ்
செந்தினக ரன்புரையுந் தில்லையே—சந்தப்
பணியாற்று மூர்த்தியார்ப் பார்பரிக்கென் றேவும்
பணியாற்று மூர்த்தியார் பற்று. (அக)

இறால்—தேன்கூடு. அது, சூரியனையொக்கும், மைந்தர், செந்தில்நகரனை யொக்கும். சந்தனத்தொண்டுசெய்தமூர்த்தியாரைப் பூமிபாரந்தாங்குகளென்று ஏவிய பாம்புசுமக்குதிருமேனியர்.

போரா டவர்மார்பும் பூந்தடமும் பல்பொருளுஞ்
சீரா வணந்தேங்குந் தில்லையே—பாராத
காதலங்கண் ணப்பனார் கான்றவமு துண்டாரென்
காதலங்கண் ணப்பனார் காப்பு. (அஉ)

மார்பு, சீராவின் அழகுநிறையும். சீரா—கவசம். தடம், சீராக வள்நந்து தங்கும். பொருள், சீர் ஆவணத்தில் நிறையும். சீர்—ஒலி. என்அல் காது அங்கண் அப்பனார்.

கொங்கார்கான் வேட்டுவருங் கோமறுகிற் காளையருஞ்
சிங்காரமாக வருந் தில்லையே—வங்கியக்கை
யானுப னாரிசையா ரஞ்செவியார் மஞ்சனமா
லானைய னாரிசையா ரார்வு. (அங)

வேட்டுவர் சிங்கு ஆர மாகவரும். சிங்கு—கொலை. மஞ்சு அன்ன மாலாகிய ஆனையுடைய நாயனார் கீர்த்தியுடையார்.

தையலர்க டங்களனுஞ் சங்கீதர் தங்களனுஞ்
செய்யகாந் தாரமுறுந் தில்லையே—மெய்யுணர்ந்தா
ரம்மையா ரம்மிடற்று ரற்புதவந் தாதியா
ரம்மையா ரம்மிடற்று ரார்வு. (அச)

தையலர்களம், சிவந்த காந்தியைச்செய்கின்ற ரத்தின ஆரங்கள்மிகும். மெய்யுணர்ந்து (பொய்யையுதறிவிட்டுக்கயிலையில்வந்து தம்மடியில்) ஆர்ந்த அம்மையாருடைய அழகும் வலியுமுள்ள தாராகிய அந்தாதியையுடையவர்.

வருற்ற மஞ்சனமு மெய்ம்மறையோ ரும்மாணிச்
சீருத் திரமாடுந் தில்லையே—யோருமப்பர்க்
காமருமப் பூதியார் கண்ணுவந்தா ரெண்ணினரைக்
காமருமப் பூதியார் காப்பு. [அரு]

திருமஞ்சனம், ஆனிமாசத்துச்சிறந்த உத்திரநாளில் ஆடப்பெறும். மறையோர், மாணி-பெருமையுடைய ஸ்ரீருத்திரம் செபிக்கும். ஆடுதல்-சொல்லுதல். எண்ணினரைக்காக்கின்றவர் மரும்த்திற் (பாவப்பூசிய)விபூதியார்.

ஆரியபொன் வண்ணத்தந் தாதியுங்கா ரன்பர்களுஞ்
சேரலர்நா ரானவிற்றுந் தில்லையே—மாரனுட
லீருக்கு மம்பகத்த னீருக்கப் போந்தவிட
நீருக்கு மம்பகத்த னேர்வு. [அசு]

சேரலர், அந்தாதியை நாரால் நவிற்றும். நார் அன்பு. அன்பர், சேர்ந்த அலர்களைக்கொண்டு நாரினால் தார்செய்யும். (எவற்றையுஞ்)சாம்பலாக்கும் படிவந்தவிடத்தினது நீல்நிறந்தாக்கப்பெற்றவிஷ்ணுவாகியஅம்ப கத்தன்.

பையதுணைச் சேவல்களும் பாவலர்க ளுவகமுஞ்
செய்புண் மணமேவுந் தில்லையே—மெய்யன்
புடையார் கணம்புலனு ரொண்டிறல்கண் டேபண்
புடையார் கணம்புலனு ரூர். [அஎ]

துணையுடன்கூடியசேவல்கள், செய்களில்மணம் விரும்பும். மேவல்--விரும்பல். மெய்அன்பு உடையாதவராகியகணம்புல்லநாயனாருடைய ஒள்ளியதிடபத்தியைக்கண்டு அருளீந்த பண்புடையவர். கண அம் புல்லனூர்--தியானிக்கத்தக்க அழகிய இடபத்தையுடையவர். புல்லம்-இடபம்.

நாரணிளங் கோக்களு முன்னர்ப்பரவும் விப்பிரருஞ்
சீரணவுந் தாரணஞ்செய் தில்லையே—பேரமைச்சர்
மங்கையர்க ளுபகியார் வாழ்த்தவழித் தாரமண்ட
மங்கையர்க ளுபகியார் வாழ்வு. [அஅ]

நார் அண் இளங்கோக்கள், சீரேறுத்தாரணஞ்செய். சந்நிதியிற்றுதிக்கின்றபிராமணர், சீர் அணவு உத்தர ஆரண(கோஷஞ்)செய். வாழ்த்த-வேண்டிக்கொள்ள. அமண்தமம்அழித்தார். கண் ஆய் அகி ஆர் கையர்--மதிப்புள்ளதாய்கின்றபாம்பு ஆர் கையினர்.

தூக்குலகெ லாமுதலுந் தூயோர் பரத்துவமுஞ்
சேக்கிழார்க் கென்றோதுந் தில்லையே—சாக்கியனார்
கற்றூர் மனம்புரத்தார் காசறுமெய் கண்டமுன்னூல்
கற்றூர் மனம்புரத்தார் காப்பு. [அகூ]

உலகெலாம் என்று தூக்குமுதல் சேக்கிழார்க்காக ஓதும். தூக்கு-பாட்டு. பரிசுத்தர்களாகிய பெரியோர்கள் சேவுக்குரிய சிவனுக்கே பரத்துவமுண்டென்றோதும். சாக்கியர் எறிந்த கல்லாகிய பூமன்னிய அழகியமேனியர். தார்-பூ. முன்னூல் கற்றவர்கள் மிகநம்பு உரத்தார். உரம்-ஞானம்.

நாவையர்சீர்த் தொண்டர்புரா ணஞ்செயலற்குந் தஞ்சுறற்
சேவையர்கோ மான்மேவுந் தில்லையே—மேவை [குஞ்
யரியமருந் தாண்டவத்த னைய்ந்தமைந்தா ராரு
மரியமருந் தாண்டவத்த னார்வு. [கூ0]

நாவினாற் செய்யப்படும் புராணம் என்க. அயர்தல்—செய்தல். தஞ்சு-புற்றுக்கோடு. சேவையர்—சேவிப்பவர். கோ மால்--மேலாகிய ஆசை. மேவு ஐ அரி அமரும்-(சிவாஞ்ஞையின்படி) வந்த அழகிய பாம்பு விரும்பும், ஆரும் அரிய மருந்து ஆண்ட அத்தன்.

நாறு திசைப்பொழிலு நன்னெறியின் மன்னினருந்
தேறன் மலரகஞ்சார் தில்லையே—யாறுமதி
சென்னிக் கிசைத்தார்முன் சேக்கிழார் பாற்கருணை
சென்னிக் கிசைத்தார் செறிவு. [கூக]

திசையளவு நாறு பொழில், தேன்மலர் தன்னிடஞ்சாரப்பெறும். மன்னினர், தெளிவாய் விரிந்த மனஞ்சாரும். ஆறுமதிகளைச் சென்னியிற் பொருத்தினவர். கருணையை அனபாய சோழற்கு இசைத்தவர்.

தையலர்கண் மொய்ம்முலையுந் தாம்பலமீன் வாம்பணையுஞ்
செய்யுகலங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—துய்யவெண்ணெய்
மெய்கண்ட தேசிகனார் மெய்ப்போதத் தாருளான்
மெய்கண்ட தேசிகனார் வீடு [கூ௨]

நெருங்கியமுலைகள், செவ்விய ஆபரணங்காட்டும். மீன்கள்தாவுகின்ற மருதநிலம், செய்களின் விரிவைக்காட்டும். மெய்ப்போதத்தையுடையார், அருளால் திருமேனி செய்துகொண்டகூத்தர். தேசிகம்-கூத்து.

மேதகைய மாதவரு மேவுமவர் பாவுளமுஞ்
சேத நமன்பணிகொ டில்லையே—மேதை
யருணந் திவளத்தன் ருசாற்சார்ந் தோர்மெய்
யருணந் திவளத்த ஞர்வு. [௬௩]

மாதவர், (உயிர்களை உடலிற்பிரிக்கின்ற) சேதஞ்செய்யும் நமனுடைய பணிகொள்கின்ற. பார்த உள்ளம், சேதனமும் அன்பும் அணியாக்கொள்கின்ற. அருணந்திசிவாசாரியர், மேதை வளத்துடன் அன்று ஆசானை அடுத்து ஓர்ந்துணர்ந்த அருணம் திவள்மெய் அத்தன். மேதை-ஞானம்.

கூர்ந்தமழ வாயிரர்தீக் குண்டமுநன் மைந்தர்களுஞ்
சேர்ந்த னலங்கெழுஞ்சீர்த் தில்லையே—வார்ந்தசெவி
வாய மனத்தார் மறைஞான சம்பந்தர்
வாய மனத்தார் மனை. [௬௪]

தீக்குண்டம், சேர்ந்து அனல் அங்கு எழப்பெறும், செவிவாய் அமலநத்தார். அமலுதல்—பொருந்துதல், நத்து—சங்ககுண்டலம். வாயமனம்-உண்மையுடையமனம்.

மேவினர்பாற் போர்தகரு மேதவினை வேதிகளுந்
தீவினையங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—மேவுமுடி
யுள்ள முகந்தா ருமாபதியார் பூசனைகொண்
டுள்ள முகந்தா ருறை. [௬௫]

மேதம்-யாகம். வேதி—குண்டம். தீ வில் நயம் காட்டும், முடியுள் அம் முகந்தார்—முடியில் கங்கையை முகந்தவர்.

ஆரியத போவனமு மாவணமு மோனருமாற்
சீரை யரைச்சேர்க்குந் தில்லையே—நாரைநம்பி
யாண்டார்பண் பாடலா ரன்புளத்தார்க் கின்புருவா
யாண்டார்பண் பாடலா ரார்வு. [௬௬]

வனம், மால் சீர் ஐயரைச்சேர்க்கும். மால்—பெருமை. ஆவணம், மேகலையை அரைச்சு ஏர்க்கும். மோனர், மரவுரியை அரையிற்சேர்க்கும். ஆல்—அசை. இன்புருவாய் ஆண்டு ஆர் பண்பு ஆடலார். ஆண்டு—அவ்விடம். பண்பு-குணம். ஆடல்-கூத்து. வெற்றியுமாம்.

மீகுலவு சோலைகளு மின்னுமுடி மன்னவருஞ்
சீகரமங் கண்மேவுந் தில்லையே—வாகமர்சு
வேதவன நாமத்தார் மேவுமக வாயுணர்த்தார்
வேதவன நாமத்தார் வீடு. [கூள

சோலைகள், அம் கண் சீகரம்-அழகும் தேன்றுளியும்மேவும். மன்னவ
இலக்குமிகரமும் அங்கண்ணும் மேவும். அங்கண்-இரக்கம். சுவேதவன
நாமத்தார்-பட்டினத்தடிகள். அவரால் விரும்பப்படுமகவாய்ச் சென்று
முடிவில் ஞானோபதேசஞ்செய்தவர். வேதத்தால் (எடுத்துக்கூறப்பெறும்
அழகியகீர்த்தியுடையார். நாமம்-கீர்த்தி.

திவ்விய நூல் வேதியருந் தேவரும் பாவலருஞ்
செவ்வியமகம்மாற்றுந் தில்லையே—வெவ்வியகா
கோதரத்த வேணியார் கோட்டிமயத் தாய்நீலக்
கோதரத்த வேணியார் கூர்வு. [கூ௨

வேதியர், செவ்விய மகம் ஆற்றும். தெய்வத்தன்மைவிளங்கும் பாவல
செவ்வி யமகம் ஆற்றும். செவ்வி-அழகு. காகோதரம்-பாம்பு. நீலக்கோ-க
ங்கண். தரத்த அக்கண்போன்ற. ஏணி-மான்.

வாறுறு போம்பொழிலு மல்குமல ரல்லிகளுந்
தேனாறு கால்பாயுந் தில்லையே—யாறுறு
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேதநத்தப் போதுபொன்
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேள். [கூக

பொழில், தேன்நதிபாயப்பெறும். மலர்களின் அகவிதழில், தேன்-வ
களின் ஆறுகால்பாயும். ஆன் நாறு-விடைதோன்றுகொடியுடையான்
போதனும் நத்தனும் தமதுகேதம் நத்தும்படிசெல்கின்ற பொன்நிகேத
த்தன். போதன் அத்தன். நிகேதனம்-கோயில்.

துங்கமுலை யார்கைச் சுகமு மகவினமுஞ்
செங்கீரை யாடுஞ்சீர்த் தில்லையே—பங்க யங்கு
ணிமயவரை யாளிடத்தா ரேத்தியடி போற்று
மிமயவரை யாளிடத்தா ரில். [க0

சுகம், செவ்வியசொல்லைப்பேசும். கீர்-சொல். இமயவரையாளை இட
பாகத்திற்கொண்டவர். போற்றும் இமயவரை ஆளுகின்ற கயிலையிட
தார்.

தில்லைச் சிலேடைவெண்பா முற்றிற்று.

அப்போஸ்தலருடைய

நடபடிகள்

க—ம் அதிகாரம்

1 தெயோப்பிலுவே, இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொ
ண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே கட்டளை
2 யிட்டபின்பு, — அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்
வரைக்கும் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லா
வற்றையுங்குறித்து, முதலாம் பிரபந்தத்தை உண்டுபண்ணி
னேன்.

3 அவர் பாடுபட்டபின்பு, நாற்பது நாளளவும் அப்போஸ்தல
ருக்குத் தரிசனமாகி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவை
களை அவர்களுடனே பேசி, அநேகந் தெளிவான திருஷ்டாந்
தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடிருக்கிற
4 வராகக் காண்பித்தார்.—அன்றியும், அவர் அவர்களுடனே
கூடிவந்திருக்கும்போது, அவர்களை நோக்கி, யோவான்
ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான்; நீங்கள் சில
நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறு
5 வீர்கள்.—ஆகையால் நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகா
மல் என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தத்தம்
நிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளையிட்டார்.

6 அப்பொழுது கூடிவந்திருந்தவர்கள் அவரை நோக்கி: ஆண்
டவரே, இக்காலத்திலா ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்
7 பக் கொடுப்பீர் என்று கேட்டார்கள்.—அதற்கு அவர்: பிதா
வானவர் தம்முடைய ஆதீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்
களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்த